



AVENTURIERUL
MAX BRAND

Traducere de N. Georgescu
EDITURA DANUBIU
aventurierul

Întreg Bottomville își mai amintește încă și azi de ziua în car «Barry Litton, supranumit Barry cel albastru,

apăru pentru prima oară în orășelul lor. Toți locuitorii târgului îl văzură atunci în plină activitate... JV*;

Într-o dimineață caldă Ba - nimic uici - v căci în Bottom viile era fofellauna tare caldă. și mai ales atunci când. soarele strălucea, jy; cer, un om călare pe un catâr, urmat de un Navalei mândru călare pe un cal cafeniu, și cete negre, pătrunseră în oraș. Amândoi erau plini de praf. Dar ceea ce atrăgea îndeosebi atenția localnicilor era felul mândru în care pășea calul, era marea depărtare dintre ochii lui precum și îngustimea botului său. Se știe că arabii atribuie aceste însușiri clor mai nobili cai de rasă. f Cei doi străini le opriră în fața cârciumei lui Pudge Oliver. Strașina cea mare a duglienit ambrea chiar și jgheabul în care se adăpau căit" Qliver, Pudge uda locul de sub strașină din Wlșag> Și astfel răcoarea produsă îmbia la bău! - *

MATcHUU DE BOX

6

tură cal și călăreț iar o mare parte din afacerile strălucile pe care le făcea crăciuniaru! se da lor au acestui lucru.

Cel de pe cal cercetă cu luarea aminte, o clipă doar, pe oamenii care se odihneau pe verandă și strigă deodată:

— Willow!

Călărețul de pe ea). ar sări jos din șea, qcrnu și luând o poziție militărească se măoarse calic stăpânul său:

— Da, domnule!

Oamenii de pe verandă se priviră tare mirnii unul la altul. Căci în Bottomville nu se spunea „domnule”, decât la bătrânii respectați! sau la cetățenii de seamă. Dar ceea ce îi uimea și mai mult era faptul că însuși Willow avea o înfățișare falnică, care înfumea respect.

Nu era prea mare, dar partea superioară a trupului îi era tare puternică. Avea picioarele puțin încovoiate, ca și când na ura 1 le Tăcuse într-adins astfel p? ntru a înconjura pântecul unui cal spătos. La aceasta se mai adăuga și alt fapt: atunci când ridicase mâna să salute,

dădu la iveală un antebraț doar} e mușchiulos, destul de păros. Se zăreau și liniile albastre și roșii ale unui taiuai executat cu multă îngrijire. În ge* ineral, Willow, făcea impresia unui om care avusese o viață tare aventuroasă. Rr fi putut fi luet cu ușurință drept conducătorul unei trupe U Oameni, dar ar fi fost de mirare să fi fost peva, deoarece el se adresase tovarășului i prin cuvântul „a ora nu te”, J \ w; 1 1 j

— H WHI - owt spuse cavalerul, îmi pare că a <f*

7

un om cnmsecade poate găsi o băutură vrednică ide ei. Ce spui?...

— Și eu am această impresie, domnule, răspuns* Willow umzându-și buzele crăpate deerșită și de praf și privind cu jind spre ușa cârnumei.

— Numai că de aici nu ne putem da seama de! aceasta, spuse celălalt - un om tânăr și înalt - mai bine du-te înăuntru și cercetează local uf. Apoi, vino afară și spune-mi și mie ce ai văzut.

— La porunca dumneavoastră, domnule! zhe iWillow, urcând în grabă treptele și dispărând în dosul ușei.

Pe atunci tot Bottomville vuia de război» din -, tre' Chsney și Morgani, care izbucnise - așa. cum se întâmplă de obicei chiar și între două state mari - din motive de cea mai mică însemnătate. De fapt era vorba de stăpânirea unui t-îngur taur, căruia în locul semnului de proprietate i se aplicare un cap de mort. De aceea animalul firscise porecli: „taurul, cap de mort”.

..Jerry Deacon, care aparținea partidului Morgan în timp ce-și sorbea cu poftă obicinuita halbă de dimineată, discuta cu un străin despre acest taur. Tocmai când Willow pătrunse în câr» jeiumă, străinul își dădu cu părerea despre această afacere. Se vede treaba că Jerry nu-i împărtășea gândul. Căci amândoi, aproape în același timp, își iduseră mâinile la revolvere. Dar partizanul lui Morgan fu ceva mai repede decât adversarul său, Glonteale lui Jerry

sfărâmă partea superioară ai brațului celuilalt. Străinul lăsa revolverul să-i

8

Iscape din mână și se uită țintă la sângele ce-i țâșnea din rană.

— Neghiobule! strigă Pudqe doar nu ai de gând să-mi pătezi podeaua. Ieși pe ușa din dos și du-te să te panseze bucătarul.

WIJ - ăow ieși afară și striga tovarășului Mu care-l aștepta: j

— Impresia dumneavoa» 3 ră pare să fie întemeiată...

v.

— „Pare” nu înseamnă nimic... Cercetează maiț Ș cu de-amănuntul.

Willowint & a din nou în cârciumă, își qoman* tră, rezemat de tejghea un whisky și-l bău cu înghițituri mici. Apoi criptă ușa și strigă afară;

Are o aromă foarte bună și un gust mî!
nursat.

s; - Cât ai băut? întrebă căăreul. \ - Un pahar!

— Aceasta nu dovedeșie încă furnic! Bea-l și pe al doilea.

Jerrg Deacon era - deja sine înțeleș - tarei amărât. El avusese de ga-d să străpungă pieptul străinului iar acum îi era tare rușine de el însuși, căci finire atât de prost. Vrând să-și caute de ceartă îl întrebă fie Wiâlrow:

— Ce miroase bine și are gust minunai?

— Sângele pe care l-ai vărsat tu, precum și jwhiskg-ul... Cel puțin așa cred eu. Dar șeful xneu e tare mofturos și greu de convins. Bei îi păhărel cu mine, tinere? (r Toată purtarea lui Willow, dar mai ales acosji aii ațâțarăj peste m; aGur-ai 0 Pal furio-l

9

— Nu beau cu oameni pe care nu-i cât ti osie! J

— Nu-i nimic, puiule! răspunde Willow fior când dă-i urreri și dâni pe gât, c. a un mare eunos* tittor, km al

doilea pahar»

— \$1 ce gust are băutura asta? întrebă Jerry Deacon apropiindu-se de Willow.

Ci mai dă-mi pace odată! strigă acesta Jtfngherit în gândirea ea.

— Desigur că nu voi face aceasta, strig. \$ Deacon, dar te învăț eu minte.

Ridică brațul și-l lovi atât de tare pe «Willowi Sub bărbie încât acesta fu împins până: la ușă; ba era chiar cât p-aci sli zise pânvale, pe spate, pe „titienfu! tindei.

— Este așa cum n-am epus eu! strigă el tovairășu'nf său ce asepie răbdător, călare pe calul fâhh /; *” (

Reușise cu greu să-și recapete echilibrul. Apoi înflăcărat de dorința luptei, intră din nou în riárnurră. 1

Cowboul de pe verandă se îmbulzeau la intrarea cârciumei pentru a tiu scăpa prilejul unul spectacol, atât de promițător. Călărețul descăledă și încercă să-și Croiască drum prin mulțime. Tocmai când1 pătrunsă în cârciumă, Willow primi două lovituri puternice în bărbia. Dricari altu11 s f? ar fi prăbușit la pământ, dar Willowi dă Hrâându-se doar puțin, rămase în meioare Totuși, ar fi fost foarte ușor pentire adversarul lui să-i diârâmâți clipa următoarei Dgea ÎȘI n-dj făcu însă „aceasta! jțiiij înseamnă că & vrui ițe binevoitor cil Wilpâw> că în a în wW

— Inătcă \$ lav ȘISii: riâfcă îl wdăsi ridikai far brațul, un pumn, dintr-o parte, îl trânti aproape pe brânci.

Jerry Deacon nu se uită la Wiââow ci se întoarse spre noul dușman* Vânător de mânie, strică)

— Cine a făcut aceasta?

— Eu, frătâoar -, răspunse stăpânul lui Wii* Jow liniștit și unu! așa slab ca mine, poate dărâma o narnilă ca tine, care & mișcă atât de greoi.

— Îți voi arăta eu ție! răcni Jerrn prectătintfu-se să-și scoată revolverul din brâu.

Dar străinul, cu mâinile în o! d, îl privi zâmbindu-i bajcocoritor. A-undț Deaccn* temâtt4 tfu-se de reputația

lui, se hotărî să pârsească! revolverul și să se folosească tot de pumni.

El, un boxer antrenat*, nu se repezi orbește asupra potrivnicului ci procedă cu multă prevedere și metodă. Se predă că aracă cu dreapta, dar lovi cu stânga. Și într-adevăr „directa1 lor ar fi avut un efect nimicitor – căci el își pusese în ea toată puterea lui uriașă – dacă și-ar fi nimerit ținta. Dar d Iovi în gol. Și în aceeași clipă, Jerrij Deacon avu o senzație ciudată, amețitoare, uluitoare: (se păru că poHeana se prăbușește împreună cu el, ca peste o secundă să aibă impresia că plafonul îi cada pe cap. Privirile x se întunecară, din pricina vârtejului acestor simțiri. Jerrii își pierdu cunoștința... e

Aceste lucruri se petrecuseră atât de repede încât ele n-ar fi putut fi observate decât de un privitor foarte atent însă oamenii cela, obier mulți s8 prindă taiârfi cu ias & o-ul și Șa4 mand

11

Ho furca, cran, fără doar și poate, ofe servaforl foeric atenți, căci ci știau bine că forța brută au înseamnă ni. riic, pe când îrdemânarea, total.

flia fiind, toți apreciară la justa ei valoare, lovitura care reușise să-l trântască la pământ pe temutul Jerry.

fflai mulți spectatori vrură să-l îngrijească pe cel învins, dar străinul îi opri:

— Lăsați-l în pace! strigă el. Dacă și-a frânî gâtul, tot nu-l mai puteți ai uf a cu nimic, iar dacă nu și l-a frânt, atunci nu-l va face rău, să se mai răcorească înainte 0 e a-și reventf. Mai bine să bem an păbă el măi băieți. Orașul vostru îmi pare foarte cinstit, iar oamenii care locuisc în el tare serioși.

\$1 rostind a-este cuvinte, străinul surâse atftf de qino «\$, încât toți cei de fată îl uitară eu desăvârșire pe Je ry Deaon, care zăcea, sângerând, la pământ. Iar în timp ce învineții își revenea, încetul cu înce Hd, cd alți își umo caul pe rând p-i Me din st He e pe cât «Pudșete: făcea să lunece

pe tejgheaua de zinc... bine înțeles după ce avusese grijă să-și umple propriul lui pahar.

Chiar Pudoe în primul care puse străinului» întrebarea ca-e-i intriga pe toți: „f

— Prietene, cum te cheamă? întrebă el cu multă prevedere.

— Barrți Litton, răspunse străinul.

— Este poreclit „Bamț cel albastru”, adăugă. Willow, pentru că are niște ochi albaștri foarte frumoși.

12

— Și înfr adevăr sunt'foarte frumoși f fitrigl câăriutfiarul Pudge. Trăiască Bnrrij cel albaștrii viteazul învingător și măiimnio MII donatari J

Toți îi ținură isonul, entuziasmați.

— Mulțumesc, prieteni, răspun.se barrțu k & vă fie de bine!”

În timp ce toți oamenii, îndemnați de Barrtf, continuau să bea, Willow îl întrebfl pe cowbog» ui d! e lângă el:

— Îl cunoști pe cel care zace pe podea?

— Firește!

— Atunci poate că ar fi mai bine să-i faci semii să se retragă. Pare că și-a revenit. Probabil că s-a săturat de box, dar poate că năzue să-și ia revanșa cu revolverul, ceea ce îl va casta neapărat viața, căci în această privință nu este de glumit cu șeful meu... >

Cowboy-ul îl privi sfios pe Willow și se apropie de Jerriț. Nimeni nu auzi ce-i șopti dar probabil că-l convinse, deoarece Deacon plecă foarte liniștit din cârciumă. Cei mai mulți chiar mici nu observară dispariția lui.

CAP. Îi

BARIȘ. Y ESTE PUS ÎN GARDA

După ce cârciuma se mai goli de lume, Oliver Pudge, care era tot atât de cumsecade, preeșt – jera de gras, îl luă deoparte pe Barry Litter* și îi spuse: jj sh* (Cred că ar fi foarte bine, prietene „să fii puțin mai prevăzător, căci mă

tem ca ttu cumfva

13

pățania de adineauri să nu aibă urmări proaste: pentru dumneata l m și pentru ce, mă rog? întrebă Barry zâmbind prietenește.

** ««Jerry* Deacon, pe care l-ai doborât adirenuri este unul din cei mai însemnați membri ” partidului Morgan. Firește că acesta vat îniervttii energic în favoarea lui Jerry. De-aceeaw fefătuiesc să te pui în legătură cu Chaney-I, «care te vor apăra cu plăcere căci ai învins pa unul din adversarii lor.

— Cine sunt aceștia? întrebă Barry, mai mult” (din amabilitate, decât din curiozitate. Și care este de fapt motivul certei lor?

— S-au certat din pricina unul taur, răspunse misterios Pudge.

Littbn izbucni în râs. f - Și își frâna capetele numai pentru atâta lucru? remarcă el înveselit. Nu ar fi mai bine ucidă animalul și ea - și ia flecare o jumătate din el?

— Da, dacă aceasta ar fi atât de ușor, răspunde cârciumarul, uitfindu-se sfios în turul iții; ca nu cumva să audă vreunul din cei de fată. Cearta a luat naștere astfel: Morganii și Chaneirl sunt cei mai mari crescători și neguțatori de vile de la noi. Așa dar, numai din această pricină, ei erau întotdeauna adversari îndârjiți. Într-o zi, un Chaneit prinse taurul cu pricina, care nu. era încă însemnate. Fu zărit însă de unul din Merejani care pretindea că animalul le aparține lor. După un scurt schimb de cuvinte, ajunseră la revolver. Amândoi nimeriră ținta. Cha

14

ney-i luară însă taurul cu ei. Peste noapte, cowboy-i din serviciul Morgani or aiacără țarcul Cha«ty-ilor, prinsul taurul despre care e vorba § [4 duseră la ei. Când, a doua zi, ceilalți aflară de aceasta, își strânseseră oamenii lor cei mai destoinici și plecară să se lupte cu Morganii.

Rezultatul fu trei morți: doi din partea Cfaaneyikw. unul la Morgani, care se așteptaseră să se atacați și care, prin urmare, își respinseră du? – 1 manii în mod strălucit.

— Și acum comedia se preface în t< agedie, spuse Litton care ascultase cu luare aminte. i

Pudge Olivier clătină gânditor din cap.

— Dar răzvrătirea nu s-a terminat numai «a atât, zise el. Data următoare, Chaney-i arară mai mult noroc. Reușiră să fugă cu taumi, dar mu izbutiră să-l tircă prea mult în stăpânire cădi Morganii îi ajunseră din urmă. Se iscă o adevărată IvgiU care nu se termină decât atunci, când adversarij fură, mai mult sau mai putia, răniți. Astfel de mai multe ori, taurul tre': u când ia stă, pânirea Morganitor, când în cea a Chaney-îlor, pâjja ce înjr o bună zi, șeriful, apijcând legea, luă ia sine animalul cu prădna. Atunci, cineva 4 întipărit pe plejea fauraluă acolo unde de obicei se face semnul proprietarului, un cap de mort. ki prezent, lflurui este păstrat de șerif, până când se vor lămuri lucrurile. Prima judecată a dat dreptate Chaneij-ilor, a doua Morganitor, iar acum procesul se al] a în fața instanței supreme. Până i la pronunțarea acesteia, șeriful trebuie să hrănească vă a ceea car* a costat până acum viața a cincispre; ecc oameni și care, desigur t va mai o

15

fcorl încă pe foarte mulți.

— Dar pentru ce șeriful nu uejde animalul, înainte ca acesta să mai poate face vreun rău? întrebi Litton uimif.

— Nu îndrăznește, răspunse Pudge. Dar nimeni Utdbeva nu ar cuteza să facă una ca asta căci jifuitef ar avea de-a face cu amândouă partidele. Îți spun pe fată: trăjm timpuri foarte grele» (Numai ceartă și împușcături!

...

— Dar afacerea dumitale nu pare să sufere din astă pricină, observă Barry, ceea ce este și (

! arfe explicabil, căci dorul de gâlceavă măresM [I pofta de rachiu.

— E drept că nu mă pot plânge, spuse cârciuarul, dar pereții și tavanul meu sunt atât d «l juruiți de gioante, încât atunci cgnd picuă, chem îi voi nu vor, iac câte un duș gratuit. Am fost «voit să înlocuiesc de șapte ori oglinzile din de* lui tejghelei, dar acum nici nu mă mai sinchiesc la ele. Le las așa cum sunt! Și mai pune la soto (cu ă sticleie și paharele spartei în tot BottomtilU im see mai pot găsi astfel de lucruri.

I-Cu ton; f ne estea trije îmi place o jșul vostru oarte mul!

— Te cred! spw>e Pudge. Și are o climă foai-Te) tăcută! Numai whisk - u! nu prea se păstrează jjne în butoj. Dar orașul mai prezintă și alt mare avantaj: nu trebuie să mergi cu cămăși sau cufere tari. l - Cum așa? întrebă Litton mirat!

1 - Datorită căldurji de aici, în orice timp al pl lui, îmb o singură jumătate de or! a te faci ud leoaică de sudoare”.

1 (toi pare că numai oamenii liniștiți și chibzuiți pot trăi într-o astfel de căldură, spuse Lifjton zâmbind. Trebuie să vă mărturisesc că tot ce am auzit până acum de orășelul vostru și de oamenii lui îmi place foarte mult... dar nu înțeleg pentru ce l-ați transformat în loc de ceartă, căci Idesjgur dumneavoastră nu aveți același gust Ica mine?;

— FA aii înțeles greșit, spuse cârcittmarul. Eu prețuesc nespus de mult pe oamenii care ocolesc apa ca băutură și care preferă whisky-ul... Și aceștia sunt în majoritate aci.

Bairy, fără să vrea, trebui să râdă de zelul girăsunului.

— Ia or jee caz v-au să mi încerc și eu norodul aci, spuse el apoi.

— Așa? se în! ere>?: a Pudge. Și cam ce știi dumneata să faci?!

— Activitatea mea se rezumă la masa verde, răspunse Bang. Când patru onorabili cetățeni, de pildă,

sunt adunați în jurul unei inese de poker și caută pe un al cincilea, eu intervin cu cea mai mare plăcere... t

— Aha! înțeleg acum, îl întrerupse cârciumarul, dar cred că un colonist nepriceput în ale jocului ți-ar place și mai mult, nu?

— Te înșeli, dragul meu! Nu-mi plac deloc fructele necoapte, îmi stric prea repede stomacul cu fele. Și ap Oi... cu cât nuca este mai târg, ca atât! miezui este mai dulcii h
- Și poți trăi din mesena asta? întrebă Pudgej

WIUit. 1 „” 1!). w!; (

I Desigur! Și chiar foarte bână, Ara răzbătu1!

CU nfe Serifli asta până «cum și, crtelemă, am foal prin foarte multe locuri și am okosdut foarăiei piuită lume... Ițt trebuie numaj multă1 îndrăzneală și răbdare t.

— Și crezi că Bottomvțile va fi un oraș potrivi pentru dumneat?»?

— Asia vom vedea, răspunse Barrți zâmbiiftf. În tot cazul, ml se pare că dumneavoastră jhu mă apreciatl destul de bine. Nu sunt chiar atât de unilateral prei uni credeți.

CAP. III.

ȘERIFUL

— Ei Tom, cum îți place „portul” acesta?; întrebă Barry Litton pe Tom, când, după apusul poate lui, plecară de la cârciuma lui Pudge.

— De fel, răspunse willow. Chiar atunci când mi-ați vorbit pentru prima oară despre el, mi-am format o părere tare proastă... pe aci se găș-SE foarte multe „stânci” ascunse...

— Dar ce însemnătate poate avea acest lucru* dragul meu... Un-căwitan priceput jdrumă foarte lesne vaporul prin aceste locuri, jpf. Oles când vagul este condus d «un marinai -, de experimentat ca tine, spuse Barry râzân/funde locuiește șeriful?;

— Și pentru ce, Dumnezeu, vreți să păresa lui?

— Pentru că vreau și eu să privesc puâââi ța-< irul pe

care îl are în pază!

Av-nturur & r j

J I

18

— Am știut eu bine! strigă Tom Willow tânguitor. Adineauri când pudge istorisea povestea cu taurul, am zărit o licărire ciudatjă în ochii fetumitaie. ffi-am dat imediat seama că iar v-a trecut prin minte vreo idee năstrușnică... - vă pot asigura, stăpâne, că m-am speriat tare rău...

— Și pentru ce? întrebă Litton.

— Las că știu eu pentru ce! răspunse Tom! supărat. Desigur, eu încep să îmbătrânesc! Să călăresc zilnje cincizeci de mile... nu-mi pașii deloc!; Să înfrunt furtunile de nisjp. ale pustflutui... Qjj adevărată jucărie! Să trăiesc săptămâni de zilei jiumaf din iepuri! pe care i-am vânat... nici nuj iwi-aș pierde timpul să vorbesc desore aceasta! Să încasez lovituri, așa cum au fost acelea ald lui Jerrg Deacon... le primesc cu surâsul pe buze! Pușlamaua ceea trebuie să fie un om tare grosolan, căci - între noi fje vorba - are pumni solizi - ca de piatră. Dar, re un wiH°w firuf, dând! vād străfulgerarea din ochii dufni ale albaștri, mă trec toți florii, căci știu că se pregătește o adevărată furtună care, de cele mai multe ori, să sparge în cspul meu...

I Viaw; rostind acestea, oftă. adânc.

I Trebuie să recunosc că Jerrg te-a lovit foarte \ spuse Ljâtdn, dar tu singur ești vinovat...

ori nu ți-am arătat cum trebuie să sări tte pentru a te feri de lori un? Dar tu

„Ă a niciodată aceasta! Te pleef mereu i ajute. Adversar -, atunci, te nimerește

— Întocmai! răspunse Tom willow. Aceste săritori ru sunt pe gustul meu! Eju știu că trebuie

19

sg te lupți cinstii!... Iar cel care lovește mai bine „a

câştigat! Aşa am învăţat eu în tinereţe şi aşa cred că e bine... Toate celelalte şiretlicuri nu fac? două parale! iertaţi-mi cuvintele, stăpâne!... Pro - babji că şi felul dumitale de a lupta are foloasele lui...»

— În orice caz cred că te-ai convins azi că modul în care lupt eu este mult mai bun, decât Ciocănitul tău fără niciun rost **f** i-Trebuie să recunosc că aveţi dreptate! zâmbi Willow, N-am nimic de spus!... A fost un knocfebut minunat! Nici chiar un iepure nu s-ar fi putut da mai bine peste cap ca Jerry Deacon.

— Atunci? Spune-mi, ce învinuiri poli aduce (Orăşelului? întrebă Litton ujtându-se în Jur. Eu fifisesc **<4** este foarte bine aci.

— Da?... un oraş în care se înseamnă vitele cu e «pete de morţi?... Dar ce spun eu... primejdia (**Şi** atmosfera apăsătoare sunt doar elementele în care vă simţiţi cel mai bine... de bună seamă, numai atunci când vântul nu suflă direct de la Sud1.

— Ce vrei să spui prin aceasta? se miţă Barry, i-Făceam aluzie la Oceanul Pacific!

— Dar omule, tocmai Oceanul Pacific este cea mai frumoasă regiune a lumii. 1

— Sau cea mai uleioasă... depinde cum vre s-o jej... Când mă gândesc, de pildă la Stacey...

Tom Willow se opri brusc şi se uită la Barry Litton care rămase pe loc şi-l cerceta cu luare ttninte. 1! i - Iertaţi-mă! spuse el, dar am rostit blestemau i-ful cela de nume iartă să vreau! **f** 1

h Nu face nimfe spuse Barry. Dar; **d** «fiecoitjg

20

dată când îl aud... dar alun, hai să mergem... înaintară un timp tăcuţi. Spaima îl cuprinsese, cu atât» putere pe Tom, încât el se uita mereu

— Fricos spre stăpânul şi maestrul său. Un tânăr; pistruiat, care târşea picioarele ridicând nouri de ipraf în urma lui, trecu pe lângă ei. Litton i se păresă:

— Spune camarade, unde-l pot găsi pe șerif? fanrebă el.

— Trageți doar un singur foc de armă și atunci, va veni singur, răspunse tânărul, vrând să porcească mă; depa-te. Dar Litton îl apucă de a-l nierj.

II - Dă-mi drumul! strigă băjiau! privindu-l mătnios.

— Mai întâi răspunde cumsecade! Unde-l pot (găsi pe șerif?

— Dă. mi drumul! strigă băja'.ul căci de nu, îți dau una în burtă de ai să mă ții minții

I - Ei Tom, ce mai spui? se adresă Barry către; Willow, nu-i așa că orașelul acesta este încân - ta [or. până și cei tineri știu regulile buneii cuvintii.

Willow dădu disprețuitor din cap iar Litton spuse foarte serios băiatului:

— Ascultă, măi băiete, eu le.am sucit multora gâtul și mi-ar pare tare rău să trebuiască să-ți fac și ție ace] aș lucru-Așa1 dar, unde locuiește! tseriful? - îi; În casa lui!

Îi - Luciu tare ciudat! spuse Barrij ironic. Ar jțiutea foarte bine să locuii } seją într-un liotei.

ffet l-am Sefi Mi a* n - i? u narat iată» ri-Soionai

21

vlăjganul, căci nu avea niciutt Hotel în oraș/

— Iată ai că noutate surprjnzătosre! M? i depar e* casa șerifului se afjă pe strada aceasta?

— Da... și dacă nici acum nu-mi dați drumul/ vă voi Lovi drept în fluierul piciorului.

— Atunci fuaj! strâctă Litton râzând”.

și îi dete drumul.

Ștregarul nu așteptă să i se spună de două ori același lucru. Dacpăru, învăluit într-un nour ide praf, 1

— Prea mult nu ne foește informația luat spuse Bărrti, dar această experiență întăreale părerea mea: orașul este foarte plăcut, iar locuitorii lui sunt croiți dintr-o bucată.

— V-aș fi putut afirma acest lucru încă de mult timp,

mârâi Willow.

Străbătură toată strada. Deodată ajunseră; în fața unei case. Pe verandă, un bărbat cu* barba albă și cu părul lung, așezat într-un Toto*, lin, fuma liniștit dintr-o pipă încovoiată. Țâarru Uf fon se onri și întreba politicos: f - Terlafi-mă vă rog, nu mi-ați putea spure unde locuiește șeriful?

— Cum?... Dar ce s-a întâm Dlat?... se interesă bătrânul fără a-și scoate pipa din gură* f

— Nimic deosebit... îl caut pe șerif. I

— Aceasta ar fi cea mai mare neghiobie*] fetmse din nou Bărbatul cu barba albă. Nimeni fiu-l caută pe șerif, dacă nu s-a întâmplat ceva!; 1 așa dar, despre ce este vorba?

— Despre taurul pe care șeriful îl arfe în parare. r „p: r K - r.; n

* în Rămd tot jgtf ăăi lâi4 t>ta (e, Căci îoa.

22

pdvesfea cu faurul cete o mard netrebnidie, j

— Atunc! bucur afl-vă că nu avutf nimic ife a face cu această afacere, se amestecă în vorbă Tom Willow râzând. I

— Cine v-a spus aceasta? spuse bătrânul atât de neliniștit încât își scoase și pipa din gură. i>Vă asigur că animalul acela înl-a dat de acutrf foarte mult de lucru.

— Rtonei desigur că știfl și unde se află acel taur? mal întrebă Barry.

Firește! În arrtea din fund...

În care curte din fund?

— R șerifului, firește.

Litton începu să râdă.

— Atunci suntem tot atât de departe precum» în fost și la început, spuse el. Căci tocmii pe Ișerif îl caut și eu.

— Dar ce vî s-a întâmplat? se interesă bătrânul.

— Nimic, la dracu', spuse țitton supărat. Vreau să știu numai unrfe este curtea în care Ste află taurul acum?

— De bună seamă dă în spatele casei șeritoiul... V-ați fi putut închipui singur aceasta, răspunse liniștit bătrânul. J; Desigur că, cu aceasta, el socotea discuția în? cheiată, căci din nou își puse pipa între dinți privea nepăsător, pe deasupra acoperișurilor caselor de peste drum, la linia albastră a munților ce se pierdeau în zare. j. Se Jarca gă încercarea lui Litton de a afla fceva ffela bătrânul adela era sortită nereușitei „deodată Barra. Se a ăndi, c8 ar fi bine să

23

Încerce și într-alt fel.

— Mi-ați spus adineauri că bestia vi-ți " * * mult de furcă. Din ce pricină, mă rog?

— Care bestie? mârâi bătrânul.

— Taurul „cap de mort”!

I-Da. Trebuie să ara grijă de el.

— R, acum pricep... Vasăzică sunteți în serviciul șerifului?

— Nicidecum!

— Atunci în slujba cui lucrați?

— Pentru mine singur!

Litton răsă din nou.

— Sunteți un om tare ciudat! Dar cine sunteți dumneavoastră de fapt?

— Cel mai bătrân locuitor din Bottomvilăe.

— Așa! Atunci de-aceea sunteți atât de înțeleghător.

— Tinere, dacă bănuiești că ți-ai putea găsi ceartă cu mine, te înșeli. Nu ai fi primul obraznic căruia i-am venit de hac! Și acum, dacă vrea pleacă te rog de aici ca să-mi pot fuma în liniște pipa.

Glasul lui energic părea tare poruncitor și avu menirea să-l facă pe Litton mu't mai po iticos.

— Îmi spuneți că dumneavoastră trebuie să îngrijiți de taur. Dar eu știu că animalul se afla în păstrarea șerifului. Nu cumva dumneavoastră sunteți șeriful?

— Dar ce? Ți-am spus eu altfel?

— Desigur, spuse Barry, acum îmi amintesc foarte bine. Am văzut multe fotografii de alei fiujneavoastră, r „i l îi* iw. Se crea oate! Aceasta din pridna păruâuf

24

meu lung. Când mă văd turiștii care tr Gc pe ald scot imediat aparatul și mă «fotografiază, film pozat altfel de mai mult de treizeci de ori.

— Așa dar dumneavoastră sunteți celebrul șerif Dick Wilson?

— Ți-am spus eu altfel?

Litton un/ă în grabă treptele tindei și întinsei bătrânului mâna.

— Numele meu este Barry Litton.

— Despre dumneata tiu am auzit vorbiridu - e niciodată, mârâi șeriful.

— Cred! răspunse Litton. Dar mai este timp încă!

Dick Wilson își scoase iar pipa din gură și-l - privi cercetător pe ciula tul vizitator.

— Ce cauți tinere, aci pe la noi?

— Aș vrea să c-pat eu taurul, răspunse Litton.

— Pentru ce? Ce ai face cu el?

— E mult timp de când nu mai am niciurt animal domestic, spuse surâzând Barry. Aș rdori și ea să am o făptură care să zburde prin cameră și care să se lipească de rmno să a. fa, cnnd vi; i acasă. Simt nevoia sa am în apropieryl-a mea o ființă ai cărei ochi să strălucească când aude pașii sau a; lasm meu, care să-mi: răsplătească prin credința și gingășia ei, draH jgostea ce i-o port, care...

— În numeie lui Dumnezeu, încetează odată t parc ai vorbi flirt cartel.

(f; >Va mult urnesc penița amabila dumii Sal

25

f"-1 Observația mea nu era nicidecum o măguliri mârâi șerifii].

— Așa! De abia acu în vg înțeleg, spuse Rarry, și

dumneavoastră sunteți dintre aceia* oare își asemui inima lor de «tir sub o înfafr șare șspră, cum...!

Din nou! exclamă șeriful uluit de potopi» cuvintelor lui Barryv t/Jr-Nu e «ut altceva decât să mă fac iubit de dumneavoastră.

— Dacă o iei pe calea aceasta, foarte greu o să-ți atingi scopul. Dar spune-mi te rog: de unde vii?

— Drept de acolo, răspunse Litton și roti mâna pe deasupra capului, cam cât o jumătate de arc.

— Mi - am închipuit aceasta... De apoi o vina de obicei furtuna, care rareori ne aduce ceva' bun.

— Ei. domnule șerif pentru ce te mână dumneata atât de-ușor? Eu voiam numai «SSL le scap de taurul cure il a pricinuit atâtea [neajunsuri.

— Și ce vrei să faci cu animalul acesta? Dd; bună seamă că nu-l poți fine nici în poală și măci îi-u-ți poli face din el un tovarăș de cafnera.

— Știu prea bine, domnule șerif! spus acestea, numai pentru a nu trăda secretul mu. Dar față de dumneavoastră pot fi sân. ceryi iara teamă. LVreau să deprind feurul cu

— " V U j j 1

mile șreticuri și apoi să-l prezint înt

26

racu Cinci cimfi intrarea!

— Nu vei face afaceri bune, cuagM meu Mai întâiu nu prea suntem mulți prin aces orășel și apoi oamenii de aci au văzut în nenuie mirate rânduri - și încă pe gratis - taumât

— Îmi pun mai multă nădejde în locuitori din împrejurimi. Cu o reclama îndemânatecăvoiu face treabă bună.

Șeriful se ridică oftând adânc:

— Voința omului est-a fericirea lui! epufl el, Dacă dorești să capeți taurul - firește în mai atât timp până când judecata își va <8 hotărâre-a definitivă, trebuie să-ți iei angajamentul că-l vei feri de orice atac din partea Chaneq-

ilor sau a Morganilor.

— Voi închide animalul într-un țarc în prejmuț cu sârmă ghimpată, răspunse zeloj Barry.

— Bine, vino cu mi n-o să v-zi animalul.

Îl conduse în dosul casei, într-un mic tău îngrădit, aproape de grajd stătea un taur puternic, gras, care rumega comnoros, ei când daij ochi. În bătaia razelor ce soare, pielea lui pe rea gaâben-cenușie, Deasupra unul ochi a< vga o pată galbenă, deasupra celuilalt una rojșfeț ceea cel dădea impresia că ce uită cruciș.

— Acesta este animalul care a pricinuit a; * tata scurgere de șanse, spuse Dick Wilson.

— Bine! Domnule șerif, vă voi scăpa de povara și vă prgmit să vă pun, la disppzHM fmimalul oridecâte ori doriți, r r. tuinci i-a-l! Dar. - să nu te miri - W*

malul mănâncă fân de cel puțin cinci Holar] pe săptămână. Poate să încerci cu rumeguș... Dacă-i pui niște ochelari verzi, vo crede, desigur, că mănâncă iarbă.

— Ei Digid, strigă o voce răgușită, ce venea se după îngrăditura înaltă care înconjur-Jarcul

— Da, ce este? întrebă șeriful.

— Iarăși a fost scandal în cârciuma lui Pudge Oliver.

— Este vreun mort?

— Nu, un străin - care nici nu părea prea puternic - l-a doborât pe Jerry Deacon.

— Cu revolverul sau cu vreo măciucă de fier? se interesă stăruitor șeriful.

— Nu, la prăvălit lovindu-l doar o singură Idată cu pumnul. Nici eu nu aș fi crezut dacă nit l-aș Il văzut cu propriii mei ochi pe Jerry, în tins pe podea. Ar fi bine să vii și tu pe acolo, Căci Morganii vor căuta să pună mâna pe străinul acela.

— Dumneata ești străinul acela? îi întrebă Wllsori pe Barry.

Acesta încuviință din cap.

— Întoarce-tr? la cârciumă, strigă șeriful omului fie

după gard și spune oamenilor că eu l-am langajat pe străinul acela - care de altfel arți un hume: Barry Litton - că păzească taurul „cap de mort* ... Aflând aceasta cel neliniștitf as vor mai potoli”.

Un strigăt de surprindere se auzi din partea cealaltă a gardului. apoi zețoimful uhhbfașf ce S8 înjfe părtau”.

28

Întreg târgul va fi tara uimit, srusc serl>j ful zâmbind1. Îmi pare e & Intmeiesc când măj gândesc că voi scăpa de animalul a. esia. J.

— Mă bucur auzind spunând aceasta, replicai Barry! Tim, adu un lasso ca să ducem animalul până la noua lui locuința.

Willow ascu'tă porunca/Taurul, care frecușt prin atâtea mâini, se lasă domol* Cu ochii jumătate închiși, rumegând mereu, el mergea îrtț urma lui Wilfow. „Capul de mo; tM, ars pe coasta lui, ieșea și mat bine la iveală acum. La fiecărei pas, animalul părea că rânjește sinistru și rău4 tăcios.

— Ei, cum îți place? întrebă șeriful.

— Foarte mult! răspunse Liiton. Semnul este magistrat exerutat.:!

— Și unde duceți acum taurul? întrebă Tom Willow îmbufhat.:

— Deocamdată la cârciuma lui Pudge, spuse Litton* Bună ziua, domnule șerif!

— Un moment! draaul meu, îl reținu; acesta, Mai întâi bem ceva în cinstea prieteniei rioasH tre'. Am un whisky... vreau să-l cuști neapărat. vino cu mine...

— Tu du-te înainte, îi porunci Barry lui Wil-i Jow, iar el îl urma pe șerif!

Într-un coî» al camerei, se afla o (ană mar<ț. Ide piatră de vreo zece litri1, plină până sus! Gazda scoase din dulap un pahar și îl întinsei musafirului! v; îi n-Poftirg, neșăe-te te rog, domnule Litfoti if Barru pricepu numaidecât că, aceastăv* învfe! feție, atât d! e aniabila era

de fapt Aumai o vw

2»

dfele: șeriful voia să vadă dacă ftyatul celui Hr-l-a dtoborât pe Jerry era într-adevăr atât d «Polemic.

acă Litton ar fi ridicat vasul cu amândouă ffij Mule, lucrul n-ar fi fost ele mirare. De-aceea 1 îl săltă puțin, îl bălăbăni prin aer și apoi îl runcă în sus. Îl prinse numaidecât în îndoitura brațului. În poziția aceasta, nu-i fu ușor să paharul, totuși el reuși să nu verse nicio pl" pătură.

lf-Să vă torn și dumneavoastră? îl întreabă el șerif nelăsând ulciorul din mână, deși îl durea umărul.

— Te rog chiar! spuse (Wilson care rru-i VCnen să creadă când văzu că! Litton, după cei timpi 11 se și al doilea pahar, (puse vasul jos, fără a se aju (a deloc cu celălalt braț.

— Prietene, spuse bătrânul, îmi dau seama că Afumnenia nu ai numai mușchi, dar că ești și carte iutolirțent. Pentru a o scoate la capăt cu fauni! acesta voi avea nevoie de amândouă ateste Haruri ale Domnului. În sănătatea dumatile!

Ciocniră paharele. Ducând1 paharul la r-ură.

lui Bamj îi tremură totuși puțin mâna. Sorbi fiutura dintr-o înghițitură.

ȚINTA

Li. Ion îl ajunsese din t rmăi pe Tom, puțin înainte în atesta să pălpuind în cârciuma lui Pudge Qprei.

30

1 Dragul meu Tom, spuse Barry trebuie să afi-ltorăm câtva timp în acest orașel binecuvântat.

— M-am gândit și eu la aceasta, răspunse tyif-Jow. Și, deoarece portul e pijn de stânci și fiț înântat de vânturi potrivnice, doriți desigur di «Cest taur „cap de mort” să înlocuiască, precaji posibil - în partea dincotro suflă vântul lanțul ancorei. i]

— Chiar așa, dragul menf Cât de bine îmi girfnfești gândurile! Ce fericire că suntem de fcimp împreună! f

— Dar ce, n-am judecat bine? întrebă WA” foi mâhnit, neîncrezător în cuvintele măgulitoare) file lui Barry...!;

— Ba da, prietene, dar acum ascultă mai departe. Mai întâi trebuie să ne închirâiem o lo (Ouință. Nu chiar în centrul orașului, ci mai la margine, mă înțelegi? apoi trebuie să ne procurăm o provizie mai mare de gloanțe, căci mi paté că oamenii de aci suferă de un fel de mâncărjme, care nu poate fi vindecată decât prin praf! de pușcă și prin plumb.

Tom willow mârâi ceva neînțeles.

— Iată, chiar aci este prăvălia de care avem nevoie. În timp ce eu voju intra să fac cumpărțiU jurile, în poți aduce caii noștri...!

Și Litton pătrunse în prăvălia de arme. Pi; frontispiciu] ei sta o firmă, pe care erau înscris iageste două nutne; tăamuel Raeburn”. [

Vlăjganul pe care îl apucase de guler mă! adj Ineaurj se urcase pe tejghea. Picioarele îi băfl tateau în aer. - ...

* Camarade, dumne-ia ești proprietarul magazinului? întrebă el!]

Împrumutându-și un aer nevinovat, ca și când nu 1 ar mai fi văzut niciodată, vlăjganul strigă peste umăr: j; [I! J

Ei, Lou! (f ți i; i!!;

— Ce este, Jimmv? întrebă o voce de fată. t-Vino ajei, ai un mușteriu, răspunse Jiramg, / Dinspre cealaltă cameră se auzi zgomot de paj:!

— Dacă-ți bați iar joc de mine, mai spuse faia, P vei păți! (

Tișa se desdijse larg în lături. privirile uimite ale feici, izvorî e dju ochii săi albaștri și străiu* Citoi î, fură țințite asv. râui L.t'on.

— Eu nu știu dacă v-ea să cumpereint. r adevăr ceva, spuse Jjmmg. În orice caz acesta este domnul care în a tras de gute adineauri pe stradă, f

— Domnișoară, se adresă Litton tinerei fete, aș vrea să mă arăți carabine de vânătoare de opt (oii și puști cu

repetiție „Winchester”, cete mai mol modele! i

— Ți se vor da numaidecât armele, spuse Jiminy obrzic, dar ar fi bine să te îngrijești din vreme și de un mormânt;!

jar în timp ce fața întindea armele pe tejghea, «litundu-se spre Jimmg, îi răspunse ea, în locul lui Litton:

— Jimmg, te rea dă-te fes. Observația ta a să tare nepotrivită.

— Domnul știe T: en, ru ce am vorbit astfel. Dumncelui l-a schingiuit adineauri, m (Cârciuma lui Oliver, pe Jerry Deacon”.

33

Jimmy, să părăsești numaidecât prăvălia! fac iăști ia el tânăra fată.

— Nu suferi să-l i se spună că Jerrg a mâneai bătaie, continui Jâmmy adresându-se lui Litton. Este tare îndrăgostită de el.

Jimmy socoti totuși că sosise momentul potrivit să se retragă. Stări jos de pe tejghea și porni încet spre ușă. Sora sa! aruncă b privire răutăcioasă și se întoarse apoi spre client. i

— Acestea sunt cele mai bune puști pe care le avem, spuse ea. Marfă de prima calitate. De altfel și carabinele sunt admirabile. Garantez pentru ele!!

— Cum așa?

— Eu însumi le întrebuintez pe acestea.

— Este chiar foarte mândră de ele, se ames ed din nou Jimmy în vorbă. Deși este fată ea n-a înșelat pe nimeni până acum!

Fata roși. Barry îl privi cu atenție mâinile, apoi (Cercetă armele.

— Foarte bine! În cee-e privește carabinele an toată încrederea în r. ce J dumita’. e de %d>cialistă. „Dar puștile Winchester aş vrea să iA încerc singur. Îngăduiți?

— Desigur! (

În timp ce fata încărca pușca, Barry observi că ea se

uita cu coada ochfulu! la el, nereușinkț decât, cu greu să-și ascundă curiozitatea. Litton luă pușca și se duse spre ușă.

— Jimmy, vino cu mine, îi spuse el vlăjganului și arată-mi finta în care vrei să nimeresc.

Fata schiță un gest ca și cum ar fi jrrut și

V

33

t0 să mearefă cu ei, dar pentru tră Barru nu **b**!
Invitase să asiste la probă se opri locului.

Jiinnti; desdii-e amabil ușa. Lumina strălucr ioare a soarelui pătrunse în prăvălie. Jâmmu se opri în prag și privi în ju.

— Acolo! spuse el în sfârșit.

— Cum? se miră Litton.

— Acolo! repetă vlăjganul. Țintiți în firma ceea pe care stă scris: „Morgan și Companțu feri-gros de vite și cereale”.

— Dar tocmai de cealaltă parte a drumului fpuse Litton uimit este o altă firmă as... ăănă-loare pe care este scris: „Chaney și Contrantu! șn-gros de vite și cereale”. Pe care dintre ele să

Ochesc?

Îmi este absolut egal, răspunse Jimmij. Amândouă firmele sunt spânzurate de două sârme iubțiri. Dacă nimeiți exact este o dovadă <M arma funcționează bine, nu-i așa?

— Tu vrei ca firma să cală jos, da, dragule?

Aceasta ar pricinui desigur multă zarvă, **

Și apoi vă veți face mulți prieteni daboifând urma unui potrivnic... Dar știți să țintiți atât de bine?

— Nu sunt un trăgător prea bun, spuse Litton, dar mă pricep totuși să trag... și cred că fir fi foarte avantajos pentru ruine ca oamenii de aici să observe acest lucru. Ei, și acum M vedem ce pot face!

Aventurierul \$)

34

Ridică arma, ochi și nimeri una din sfârâintele He care atârna firma lui Morgan.

— Ei, dar știi măi frate că ești tare priceput! exclamă Jiurniiț admirativ.

Al doilea glonte şuiera prin aer* Firma grea se rostogoli la pământ. Jimmg strigă „ura” cât ți ținea gura.

Poarta cea mare a prăvăliei, cu două canaturi se deschise deodată. Doi-trei bărbați se repeziră afară. Dar, zărind pe cel de peste drum cu armai ia ochi, se dădură repede înapoi.

— Ceea ce-i convine unuia, nu i se potrivește celuilalt, râse Barrij. Nu ești și tu de aceeași părere, Jimrrui? %

Fără să aștepte încuviințarea băiatului, Litto» se duse în mijlocul străzii și trase două gloanțee Numaidecât și cealaljbfr firmă se desprinsese dia: legături.

Jimmy holbă ochii. Era în culmea entuziasmului. Nu mai găsea cuvinte de laudă pentru uff ochitor atât de priceput.

Când Litton se întoarce din nou în magazin* tânăra fată stătea în spatele galantarului. I. și lipise nasul de geam. 2 fărindu-l pe Barry, trecu repede în dosul tejghelei.

— Pușca este minunată, spuse Litton. Iau tijouă din ele.

Ochii fetei străluceau, când îi în mână armele”.

— Aș vrea o informatic, mai spuse Bar nu i fu timp ce număra banir Aș putea-o obține delal dumneata?

— Numaidecât și ție de grajâș l striga înainte ca fata să-i poată ragpnndă cev &

35

<f „U-i fie vrea să închiriez un apartament mai fermarginea orașului... Poate să fie și o colibă: ... jDoar câteva camere îmi ajung... îmi puteți indica vreo adresă?

— Casa lui și Turner! strigară cei doi tineri deodată”.

— Vrei să-mi arăți încotro s-o iau, fiule?
— În primul rând nu uita să te aprovizionezi cu mai multe muniții, spuse Jimrmi. Vei avea mare nevoie!

Și apoi întorcându-se cațere soră-sa:

— Și-ți făcut dușmani și pe Morqani și pe Dimeij-i.,
Strașnic băiat, nu? J

Lou Raeburn roși până peste urechi.

— fii dreptate! fiu nevoie și de cartușe. /VII întreb cum de poate fi cineva atât de uituc!

După ce își umplu buzunarele cu Qloant'e „Barru dădu să plece, Atufad fata. rușinată. Îi întrebă:, 1

— Domnule, aveți mulți prieteni?;

— Nu prea multl, în orice caz... Totuși an* câțiva...
Dar pentru ce mă Mrfebatî aceasta?

— Pentru că ar fi foarte bine, ca încă de astă* seară să le trimiteți scrisori de adio. i!

— Ei, dar cred că oamenii din Bottomville tui vor fi chiar atât de grăbiți, răspunse Barrtfv în orice caz, eu îmi voi comanda scrisori ca monograma și cu insignele mele.
T?;

? 1 Când Utton ieși în stradă, întovărășit di Jâmmy, care «Sita vesel în junii lui, văzu o trful” mime de oameni – bărbați, femei și copii – «ffitare discutau aprinși lângă firmele căzufe.

Uk I-Privește! «Ui Josing triumfător. Inri par.

36

** ejicepl mai bine decât mâne Ta vârtejuri Ilie plaf «;
I j; -! a»!: „*!: P *; j. jtWiâlow trăgână! calul, catârul și taurul în urma lui se apropie și se interesă curios r f Dar ce s-a întâmplat aci, domnule... Mu cumva...?

— Nu-I nimic, îl întrerupse Barry. fim încercăi (numai noua mea armă. Dar Jimmy cum ajungeai; e o! la casa lui Turner?! y

— Din nefericire, răspunse vlăjganul scârfp* irându-se – află, trebuie să străbați tabereicelor doi du nani. Nu ai altă cale.

— Prea bine! fitunci... înainte! Tom, tu vei merge în frunte. Noi doi, înarmați te vom urma. Stai o clipă! Jâmniy, unde ne putem cumpăra ceva, ție ale mâncării?

— Mai încolo, la Mayberry. fico! o găsești înăj totdeauna lucrurile cele mai bune. Fripturi și chiar și prăjituri.

— Foarte bine, să încercăm acolo! Tom, du-fe mai ii-aiu la Chaneu, și la Morgan și întreabă!; cât costa ca să pună firmele la loc. Să le plătești” cât îți cere, mai înțeles?

M’arâind supărat. Willow ce depărta. Între timp Barry și Jimmy traversară strada și pătrunseră în băcănia lui Mayberry.

— Vezi, aici poți găsi ce vrei, spuse băiatul.

— Ei, atunci alege!)

— Eu? Eu să afect? întrebă Jimmy neîncrezător.

— Firește! răspunde Litton. Când ești atât! (de bătrân ca mine, nuu mai știi ce fie Kue și de

37

Ifti treb ne mffincaf, Pe din! Ia vârsta ta, știi «» \$! place și te este Btfti. 1 >,]

— Vrei puțină1 (marmeladă de fructe? se în 1-„teresă Jimmu tot neîncrezător. 1

— Desigur t Unși pe pâine și tu mult utilii i I - Ce>ai spune niște sardele de cutie?

— Și sardelele sunt destul fie bune* Hai*; Comandă omului ce vrei. I H

— Dar Cât să iau din fiecare? t;

— Cam atât cât ar putea mânca, după p%

yerea ta, într-o Tună țfei zile, doi-trei mâncăcâdști; Zdraveni.

fipropiindu-se de tejghea, privirile lui Jiminjj Străluceau. *;

— Ei tinere, ce dorești? întrebă vânzătorul căscând plictisit.

— Mai aveți cerbul pe care l-atf primit azi dimineață?

I

— Da! Cât vrei din el?

— L-aș lua pe tot, spuse mândru Jimmy. Cin0 feție când1 veți mai avea vânat! Dă-mi te roc. Și toate borcanele cu marmeladă din mure pe care le ai în raft. Dă-mi și cincizeci de cutiij mari de sardele, cincizeci de kilograme de unt, treizeci da e: son aci cu stafide, compotul de & colo... și...

— Măi tinere, ia soune-mi, vrei să aproviU zionezi o armată întreagă? îl întrerupse vânzăj torul. Și cine va plăti comanda asta?

— Cavalerul de colo, răspuse îiasmu. nist & d spre Litton. Este prietenul meu și m-a însecinat cu cumpărăturile sale. În a fără de asta

IfJ Interzic! slămi îne spui „îniei...1. u tredtff de mult timpurile Sdelea... mai înțeles?

!j

CAP. V

r!

Întâlnirea din strada i! 1 I: j

Când Litton și Jimmn ieșiră Colfl Barry îi întrebă pe băiat: 1 j

— Ce fad iacum? Vii eh mine țiffnî la ea să; lui Turner? *! r f 1

— Dar spune-mi ce ai de gând cu taurul! „cap de mort”? sie interesă vlăjganul.

* i-L-am luat în pătrare clela șerif.

If - Bine, dar ce vrei să faci cu el?

— Vreau să-l expun. Flecare va vrei vadă. Se va plăti o mică taxă. Prietenii mtcă însă - tu bună oară - vor avea Intrarea gra Ptuită!!

— Mă tem că animalul îți va pridnul m: ai multe necazuri decât îți va aduce câștig.

— Trebuie să ne mulțumim cu foarte puțin! răspunde Barru. Dar „Îmi pare că te codești să mergi împreună cu mine. Ți-e teamă de vreo mimejdie?

I - Nu fi. caraghios!

I și Jimmg luă o atitudine semeață.

— Pe mine, spuse el, nu m-ar putea nimeri decât unul care se pdeeepe să doboare un iepure ce sare mereu. În Bottomville, dragul meu, nu prea sunt mulți vânători dia aceștia. Vino p* «adl” V

39

”

Băiatul voia să meargă pe trotuar, dar Litton preferă mijlocul străzii.

— Ce mult praf este pe aici! oftă Jimmij \$ 0 upă câțiva pași.

— Da. Dar în schimb se pot vedea mai biiwf porțile caselor.

Mulțimea neliniștită împânzea strada în fața prăvăliilor ui Chaney și a lui Morgan. Totuși când cei doi prieteni se apropiară, mulțimea se idete în laturi și le lăsară loc liber de trecere* Jimmy, măgulit la vederea acestei gloate care venise să-l admire sau să-l blesteme pe prieteuul său, șopti la urechea lui Barry:

— Flș fi tare cuurios să știu dacă se va fi în tâmpla ceva?”

— Cu siguranță că acum nu se va petrecd nimic, răspunse Litton. Astfel dfe oameni au întotdeauna nevoie de un anumit timp pentru a lua o hotărâre. Și la urma urmei... vom vedea!

Dar nu isprăvise bine să rostească aceste cuvinte, că un bărbat înalt cu părul cărunț se desprinse din mijlocul mulțimii și se apropie de ei cu pași mari. Se opri în fața lui Litton și îl întrebă:

— Dumneata ai Uoborât firma Morganilor?

— Da! Eu mi-am îngăduit aceasta, răspunse, zâmbind1 amabil Barry. Trebuia să încerc neapărat o pușcă pe care voiam s-o cumpăr. Dar am! plătit paguba... Nu este așa dar niciun motiv V! e supărare... JJ...

— Aceasta mă privește numai pe mine! strigă înecunoscutul înfuriat, fir fi tare frumos dacă fâți Mț DIN

Individ! cărei yijtK! la Botțom-Uene - r Ueh!

40

tforî firmele după bunul lui - plac. Dar... vom mai sta noi de vorbă!

— Primesc zilnic între orele 12 și 14, răspunse Litton ironic. Intenționez să închiriez casa lui și Turner, Dar dacă cineva se anunță din vreme, îl pot primi oricând.

Și apoi strigă:

— Domnii mei, tot acolo puteți vedea în fiecare zi, până la asfințitul soarelui taurul „cap de mort”. Intrarea cinci cenți de persoană!

Se înalță în vârful picioarelor și privi deasupra mulțimii că e rămasă cu gura căscată - S-ar părea că nu voi încasa prea mult! bani, mai spuse Barry.

— Da? St din pricină, mă rog? întrebă Necunoscutul mânios.

— Cei mai mulți dintre aceștia de aici nu cu cinci cenți de prisos, pentru că ei însăși nu valorează nici dtouă parale. 1

Și spunând acestea, Barry plecă mai departe; Mulțimea rămase ca trăsniță. Nimeni nu îndrăznea să spuie ceva, mai ales că puștile noi cumpărate, pe care Litton și Jimmy le duceau Jimeri, străluceau în bătaia razelor de soaree Jimmy, care de abia putea să-și urmeze priele* hui, îi șopti la ureche:

— Știi cine era bărbatul acela?

— Nătrăul cu părul cărunț? Nu!
— Chiar Rusă Morgan, patronul prăvăliei
capul băneli.
— Așa? răspunse Barry nepăsător. Atunci e
foarte bine că știe care mi-e părerea despre el.

4!

jimmy se uita sfios, dar cu mult respecfă: spre (tovarășul său de drum.

— De fapt pentru ce ai venit aci la Bottom. * viile? îl întrebă el după. O lungă tăcere.

— Cunoscutul unui prieten de al meu, mi-a *” scris multe lucruri fermecătoare despre orașelul vostru. Cum

tocmai am avut de lucru prin regiunea aceasta am vrut, cu acest prilej» a făcut orăștelul mai îndeaproape.

— Cine era prietenul dumitale? mai întrebe băiaful.

— Lin anume Peter Chalmers, poreclit „Fetru cel roșu” din cauza culorii roșii a părului său.

— Dar pe acesta l-am cunoscut! strigă Jimmy idându-și importanță.

Așa? întrebă Litton prefăcând, u-se ae M pășător... -

j;

— Bietul de el a fost împușcat!!

— De cine...? Morganii sau Chaney-i?

— Nu s-a știut și nici nu se ra știe nict(od, ate aceasta, răspunse băiatul. El nu aparținea tîi tei unei tabere. A luat numai întâmplător parte! la încăerare. De fapt e singurul care a căzuți! lții acea zi. Ceilalți nu au fost decât răniți!

I (- Pe semne ca el era tare prost, spuse într-a* ffins Barry* Trebuia să-și dea seama că cele două șabere erau pornite pe luptă. Și apoi desigur că s-a spus să le iasă din cale, nu e așa? i} Barry Litton rostise aceste cuvîntșffpe un țon! jvtfeșător, dar fața lui” arâji”, dă ținea puțin înțoaftăjp se tâtr-fel-S V”.

Nici nu s-au nditlif9 tfel ytă tacripâvus e jimmy revoltat. Și tocmai tfeceastă lăe5

marea mărș cvie. Trecea liniștit printre el fără să bănuiască ceva, când deodată au tras... * și atunci A fost ucis pe loc. k;

— Și chiar nu se știe cine a tras acel glonte. * ftjcișător? Vreun Morgan sau vreun Chaney.

— Nu s-a putut stabili aceasta pentru ca el era chiar între cele două tabere. Poate că a tras ama, poate că l-a nimerit cealaltă, poate chx-i «amîndouă deodată, v j

— Nu e așa că „Petru cel roșu” a avut ghr mion, spuse Barry izbucnind. În răs. yfâăiattajt

A mu înțelese durerea și mânia exprimata de acest xăs., E1 privea țintă, cu o uimire crescîndă, sprț Jomul

care asculta tragica lui poveste cu atâtea Inepăsare și indiferență. \J

— Da, da! Sărmanul băiat, murmură Jimmy Of pentru sine. Și azi ml se strânge inima când mă gândesc cum a murit”.

— Cum? Tu Ikai văzut când a căzut? întrebi Litton curios...

Da! Era chiar în fața prăvăliei noastre. Toc* erai stăteam în dosul vitrinei. După ce s-a oră* bușit a încercat să pună mâna pe revolverul său, deja brâu.» * dar era de acum prea târziu. A:

— < Aa <în, și-a mai căutat revolverul? misă Sintreba-Barry.

— Cred că-ți poți închipui destul de lesne a*; țeasta... Un ora de teapa lui nu se lasă împușcat de niște detbedei, fără a încerca măcar să se pare. Când se prăbuși în țărână, avea un Ore* ivolvej lîi fiecare mână. ** dar era mort de acunț, SSI-înul de elf Era un om țare fin. Aveai jjjjfr statură falnică. Era cam tot atât de înalt cu

43

t*

I și dumneata și avea și el ochi albaștri. („Dacă), Bi-ar fi avut părul roșu ți-ar fi semănat întocmai.», Dae câteodată oamenii se aseamănă foarte (mult între ei, spuse Barry.

v Da, dar de cele mai multe ori, aceste aseanări nu sunt atât de ciudate ca în cazul față, spuse Jimmy gânditor, î;

— Dar unde a fost înmormântat, „Petru cel roșu?”

— Afară... - în cimitirul orașului. Aproape nr. fenei nu știe unde se află groapa lui, numa știu unde este, spuse băiatul mândru.

— Foarte bine! exclamă Litton. Mă vei conjduce odată acolo și-mi vei arăta și mie more pântul. Vreau să știu unde mi se odihnesc prietenii!...

«CAP, VI NOUA REȘEDINȚA

Casa pe care și Turner o avea de închiriat fera așezată la capătul orașelului, în «vejtful tonei coline. Chiar proprietarul ei, pe care Barry, tț însoțitorii lui îl căutaseră mai mult tfinojâi! fintovăiăși până acolo spre a le-o arăta.)

». Căci de câțva timp, Turner locuia într-o dă* kjfre nouă, cu două prăvălii și cu a mansardă de care era foarte mândru. Întotdeauna Își „dorise % leasă, cu mansardă, iar de j! tdață joc >avuse af înare sumă de bani se pus fțta și - jem-iacă!

1 în Este o casă fără etaj, îi spusa Idi

Barry pe drum, dar1 destul. Jtfe-ncăpătoare pentru un om tânăr... Desigur, cei cu un anumiți țirecut au nevoie de o locuință mai mare...

Coliba pe care Litton voia să o închiriezse compunea numai din două încăperi: dintre*0 f ibucătărie care avea să servească în același timp și drept sufragerie și din camera de dormit care fevea să fie și odaie de locuât. În bucătărie erzidită o vatră, iar în dormitor două divane fuse-l jseră fixate în zid. Restul mobilierului era că-i pe poale de sărăcăcios*. Dar și Turner avea de povestit câte ceva despre fiecare lucru în parte, Lucrurile acestea, spuse Turner, sunt prea fcune pentru a le pune în mansardă. De-aceeaț JȘ-am lăsat aci. Din când în când viu v & ăne petrec vreo oră pe aici. Atunci îmi aduc amint-Se multe întâmplări trecute. Iată, ijpriviți. acat jvedeți acest M.V., gravat în placa: meser Ea - M-a fost dăruită de Mii ton West. Când mi-of induce vreodată nepoții pe aci - = - cu toate leu nu sunt încă însurat și sunt hotărât să nu nă kg așa ușor de o femeie - atunci le-aș putea cijovedi prin monogramma aceasta că Milton West; în fost camaradul meu. Sau priviți tăietura dinț Jinaygirfieg de sus a ușii. M'ați crede dacă1, vraș șpurje că a făcut-o chiar Tom O'Shay în pier* oat? Da domnilor, securea pe care el a aruiv* (fcăt-o atunici după mine nu ima nimeră. Diatț țini-a Străpuns pălăria și apoi s-a fixat acă su & (t Dacă vă uitați mai cu atenție se mai pot zat jâjică câteva petece negre. f!

n-Foarte interesant! spuse Barry amabil. % - < Nu-i așa? întrebă bătrânul vânător mânortii

— Dar ce credeți despre aceasta? j!

Întinse d-cr? j; nu tolț* în care se afla!;

45

(p pânză de păianjen plină de praf și de mu/dărie*; Servește probabil pentru a opri scurgerea» jsjâjngelui, spuse Litton politicos. * j

— Da, se prea poate, admise Turner, aproape Apărat. Dar particularitatea acestei pânze de păianjen este alta: ea se află acolo de opt ani ide zile. Pentru ce vă mirați? De opt ani ne în tae. rupți, păianjenul acesta își fese pânza. Odată l s-a prins în ea un bondar uriaș. Dar s-a smucit) atâta încât a rupt aproape toată pânza. Păian* jernul s-a apropiat de ei atunci. Gândeam că val slobozi bondarul pentru a-și salva pânza. Când colo, ce credeți că a făcut? A înconjurat cu urț fir cele două aripi ale bondarului. Insecta nu să mai putea, mișca. Păianjenul s-a năpustit asupra } lui și i-a supt tot sângele. Numai în urmă s'd pus să și repare pânza. Abi păianjenul acesta est el o vietate puțin obișnuită! Să vi-l arăt și dum* ineavoastră.

Luă un fir de pai și lovî cu ei pânza... Numai decât se zări un păianjen negricios cu picioarej Itingi și pline de păr. Se opri exact în mijlocul pânzei, i

— Nu este cu drept cuvânt fermecător? în firebă Turner entuziasmat.

,» - În orice caz eu nu am mai văzut niciodată jjână acum o frumusețe atât de fermecătoare, răspunse Barry politicos.

La vederea gânganiei, lui. Barry i se făcuse scârbă, „>—v

— «Seara? nici nu veți mr gură Turner, Căci veți pe vând această minunată insec p Țtsaşdl. 5!:- i *. 7j

Îl dtptă ce mândrul proprietar atrase atenția' aş supra tuturor avantajilor casei se înțelesesă itipra chirie - Întregul „apartament” în care se Cuprindea și pânza' de

păianjen și monograma' Istorică nu costa decât zece dolari pe lună. Barry Litton plăti chiria pe o lună înainte. Turner, după te fi ură mult 'noroc și după ce îi strânse mânai cu prietenie, plecă mulțumit de1 afacerea' încheiată* Tocmai atunci sosi și căruța' cu alimente, Life*» îl strigă pe Jimmy, care între timp1 cercetași jfcate ungherele și îl rugă să supravegheze des* tq & reîrea ei.

— Arată cri icului unde să pună lucrurile. Cred că vor încăpea toate în bucătărie, fu de părere Barry. Willow și cu mine avem, momentan feltceva de făcut.

— Lasă pe mine, prietene, se lăudă băiatul Voi orându-i toate atât de bine, încât veil găsi și în somn ceea ce vă trebuie.

Barry Litton se îngriji să găsească culcuș pen.

I tru animalele sale. Calul și catârul fură duși în grajd. Pentru taur nu avea la dispoziție, deocam>

Hata, decât țarcul din fața grajdului. Pământul împrejmuit era acoperit cu o iarbă deasă. Dea".

fetaxwe zișal, curgea un pârau tulbure. Un Jod minunat pentru un la un de rând. Dar pentru un «rimai ra de mort", pentru stăpân u două mari partide, locul a «figurat împotriva atacurilor Morganilor și a Chaneylkft Vederea taurului scapi 3 cf mort" îi înfuriați până într-atât încât e! fel pfer* deau orice stăpânire de sine.

Taurul fusese instalat lit farcu! lui De odată, Litton căzu pe gânduri, nu pentru mol<5 timp însă, căci & e repezi până în bucătărie (și luă capacele deja patru lăzi pe care căruțașul lui Mayberry le golise. Apoi, scrise cu litere mar} pe suprafața netedă:

„ATENȚIUNE TRECĂTORI”.

Iar dedesubt înscrise EU literă mai tnicât to - jtuși destul de vizibile:

„Oricine pășește fără vo-e pe această " bucktă de pământ, o face pe „propria-i răspundere”.

Îl strigă pe Jimmy care tocmai terminase cu (orânduirea alimentelor.

— Ei, fiule, ia vino încoace! Am o nouă ia* părcinâre pentru tine. n

Ce mai este? întrebă Jimmy.

El nu putea vorbi prea limpede căci 3 vea gura plină cu prunc uscate.

— Fugi până la și întreabă-l dacă ar avea' ceva contra ca eu să trag împotriva acelora be nu-i respectă acest avertisment. Vreau să pun câteva placarde în cele patru colțuri.

— Da, dar nu te gândești serios să...

— Nu întreba prea multe și fă ce JX.se

Dacă vrei, poți lua calul meu, Te vei îna Doiat mal repede astfel, Între tim & fiu xolu". dormi fjoț în". vi im & i [f: & L

poate izbucni lupta, tu vrei că dormi? întreb

Jârr. nwi mirat.

— Tocmai de-aceea, răspunse Litton, eu ciorm cel mai bine când trebuie să gândesc și gândesq cel mai bine când dorm.

Jimmy Raeburn îl privea plin de uimire în loc gândea ce ar putea stă însemne aceste cuvinte misterioase. Și cu toate că bănuia că crin aceste ifcuvinte, prietenul său vruse să-și bată joc de el, nu mai întreabă nimic, scoase calul din ara-l, îi puse șaua, scurtă. scările și încălecă. Dar un lăămsse prea mult pe spinarea roibului, căci calul fac cabră și-l trânti pe acoperișul grajdului, iâjimriiy se rostogoli la pământ. Un om mai în vârstă is-ar fi vătămat desiour. dar timmy. era» tat de mlădios încât, întocmai ca o câsicăcăzu în mâini. Se sgârie doar puțin la un genunchi.

Din pragul bucătăriei se auzi un plas:

[— finuto! vino încoace, Calul ridică capul, ciuli o ureche și plecând-o pe cealaltă, se apropie de e-ăpână-său.

— Flșa, Jimmy vino și tu încoace! mal striqil Litton.

II Băiatul se apropie.

— Aci finuțo, îți prezint pe bunul meu orielen Jimmy. Te rog dă-i frumos lăbuța! Ve: jase e frumos! Ei. băiatule

acum oți încăleaj «din nou fără nicio oiiiș, de astă dată nu ce vt) băi întâmpla nimic.

Jimmy se supuse deși nu prea avea încrederi în talentele de îmblânzitor ale lui Barry. Într adevăr, după ce se urcă în șea, iapa mâl

49

68 r» de vreo câteva ori, dar apoi pololi și fie 15 i a condusă de băiat.

Încrederea vlăjga u ni în sine și în calul său creștea pe fiecare moment. Își lăsa chiar iapa că tropăie și spre marea lui uimire nu fu aruncat din șea. Atunci, semeț, o porni în galop. Mersul palului era atât de lin, în cât Jimrnu avea impresia, le3 zboară, nu că merge călare. Inima îi bătea cu putere. Lacrimi de bucurie îi umplură ochil. Dfi asta îndemna adevărata viață!

Îi sf oDri în fața prăvăliei tatălui său.

— Hi Lou. strigă el cât îl ținea gura.

< Sorii-sa deschise recede ușa.

— Dar ce faci pe calul ăla? întrebă ea mirată.

— Aceasta aste iapa lui Litton. Mi-a în pruniufat-o puțin! spuse Jimmy mândru. StH incum suntem butii camarazi. Tot timpul am fost. împreună; i

— Da? spwe ea pe un ton batjocoritor. Spune-mi, artiai doborât și afle firme sau a născocit vreo nouă năzbâtie?

— Ți-e necaz re el numai pentru că. l-a în

Îim pe grăsunul ăla de Jerry! Rămâi cu bine ou! Poate că odată te voi lăsa și pe tine b3 Călărești pe acest cal.

În fața celor două prăvălii - a Morganilor, ȘI a Charitey-ilor - mai. rămăseseră doar câțiva Ibameni. Firma lui Morgan era afum atârnată

În locul ei, pe când cea a Chaney-flor hacintl fusese ridicată măcar. Când frecii. prin fața lori neoienll se uf tari încândati spre Desfg Wt

IP recunoscure calul «trăinultuj...”

Artnturifful

Pe șerif îl ga și tot în undi, așa cum II îl; ssă Barry.

— Ei, șerif Dick! îi's rică băiatul.

— Ce-i cu tine, păcătosule? Te-ai făcut hoț de cai, pare-mi-se! Ce c-a mai întâmplat iar? tise șeriful râzând.

™ Presupuneți că cineva pune lângă proprio lalea lui o placardă pe care stă scris: „Nimeni ți u are voie să treacă pe aici fără învoirea mea., dacă cineva totuși nesocotește a cost aviz, alunei proprietarul este în drept să tragă împotriva lui?

Șeriful trase puternic din vipn, și se gândii Aceasta nu deninde decât de iudecala trăfurnalului, spuise el. Niciodată n-a poți 9 tn ce dt voie și ce nu ai voie să faci. Poate că ar fi mai bine ca proprietarul să împuște mai întâi câțiva iôsrrreni, pentru a știe ce va spune judecata la aceasta.

— Da, dar el ar vrea să știe mai dinainte...”

— Iar eu îți repet că nu se jjoate știe nicio* Bată ceva înainte, Apoi, totul depinde de câți Oameni împușcă.

— Aceasta îi este cu fotul indiferent. O lumEME de duzină mai mult sau mal puțin nu mai are nicio însemnătate.

— Te cred! Lu! nu-i pasă! Dar pentru cel jipe care! nimerește nu este fof una. În orice priâz, eu nu m-aș pune numaidecât pe împușcat! jșd oamenii au nevoie de timp până se obiciinovații! Cară; țfee lilfimiâl Cuvânt: ari; „fă? întriebH Jimmy»

nuesc cu astiel de
— Bine, atunci
eu nu are voie să
rădător.

— Dupia părerea mea, poate împușca câțiva oameni... dar să nu fie prea mulți, spuse șeriful gânditor. Dar știi ceva? Spune-i că ar fi maf fcine să dea și o înștiințare în gazetă. Aceasta jar simplifica foarte mult lucrurile. Când se publică vreun avertisment în ziar, atunci totul este îeoa1 și poți face ce vrel.

Când Jimmy ajunse la noua locuință a priefeni.» lui său, se furișă pe vântâl picioarelor în! ițae... Barry dormea liniștit pe unul din cele de ui aâvanuri. Firește că nu-i strică somnul. Deocamdată își păstră vestea aflată pentru sine. Dusăt jâann în grajd și stătu mai mult timp pe lâneșf I/Tom Willow care era ocupat st împrejmuie țarcul faurului cu sârmă ghimpată.

— În ce scop ridicați gardul? întrebă el într-un târziu.

— De unde vrei să știu eu acest luciți? răspuns? bosumflat Willow. Șeful mi-a poruncii.» mal multe nu știu!

— Spune-mi te rog, cum de al ajuns să fi - întrucâtva - argaM lui Barry Litton?

Foarte simplu! răspunse Tom întrerupându-și lucrul și sprijânindu-se de un stâlp at Bardului.

Își scoase o pipă veche și o umplu cu un tulum negru, puțin mmed.

— Ne-am întâlnit într-un porf, continua el.

— Cam pe unde? îl întrerupse curios băiatul.

— Departe de aici. Prin Oceanul Pacifife". Voiam să mă distrez și m-am dus acolo. Era foarte plăcut. Inir o seară însă, într-o cârciumă* D bandă de malaezf vrură să m¥ „fâfuiască” *

32

118 & Sprijinii de perete și începu! să mă tiptrv; Deodată însă căpătai o lovitură puternică în cațf și căzui jos. Îmi pierdui cunoștința. Dar când e me deșteptai, mă simții apucat de ceafă și tras în sus. Deschizând ochii văzui în fața mea țtfjjj tânăr ale cărui liaânc îi atârnavu zdrențe pe corpi; Cârciuma era plină de dărâmături. Totul grav stropit de sânge. În colț, zăceau câțiva bament în nesimțire. Alții, răniți, urlau de durere. „Vinoi cu nune!” îmi strigă tânărul. Mai repede! Săi fugârr. Înainte ca derbedeii aceștia să poată primi ajutoare din afară!” Era prima oară când priveam țintă în ochii albaștri ai lui Barry. Liââonv îmi dădui imediat seamă că Îrnî găsisem „stăo & jț nul. De atunci am rămas împreună. Iar câriq, el îmi

poruncește: „Fă cutare lucru!” îl execa! (mediat... Și chiar dacă aş vrea să mă împotrivesc, nu aş putea.

Can. Vil INVITAT11

Când, s. re seară. Samuel Rre r: r.ro ife de casa Tul și Turner găsi în cele patru col - Urî ale cocioabei - căci nu o rufem caracteriza' altfel - câte o tăblie cuprinzând aceea înștiințare amenințătoare. Citi cu atenție avertismont.it lui Barry, clătină din cap și strigă du glas tare: 1 5 - Ei, Jimmy! Jimmy!... I

I" - Ce s-a întâmplat? se auzi vocea brfv's tjî» r-i -, Vino încoace! zise tafal lui.

F «w Peaârti ce? întrebă Jimmy.

53

— Vino încoace când te chem!

— Bine tată, viu numaidecât.

Copilul vorbea pe înfundate; probabil că mo foca ceva. Ei adăugă:

— Tocmai ne pregăteam să cinăm... În viața-l» nu ai văzut o astfel de cânal

— Să viârtumaidecât tu mine acâșș, m-auzi?, yftâfâgi poruncitor părintele lui Jimmy. I

Tocmai în acest moment. În soațele bMafoluf; ipiro Barry. El spuse pe un ion foarte amabil]

— Pofțiți mai aproape, domnule Raeburn.

Samuel Raeburn era un negustor nmiat prea Hlfadu pentru a refuza invitația unui client! Și apoi cele ce îi povestise fiică-sa despre Litlon* Îl făcuse curioși. Pătrunse în casă.

Într-adevăr, fiu-său nu mințise: el nu mai! /văzuse niciodată o masă atât de bogată. Se aflați; toe ea două feluri de pâine, trei feluri de prăji-l iurl, nuci, struguri, smochine, durmale, portocale* ți mere. Apoi mai multe castroane cu salată și legume. Iar pe deasupra, Tom Willow. căruia îi curgea sudoarea de pe frunte, tocmai deschidea cuptorului. Toată! camera se umplu de un și, lros plăcut de vânat fript.

— Ei, întrebă Samuel Raeburn mirata jief, ce se sărbătorește aici?

— Prăznuim toate sărbătorile laolaltă, zis-j. Mlatui bucuros: Crăciunul, Paștile, Rusaliile, 1 SVlai și zilele noastre de naștere.

— Vă rog luați loc, domnule Raeburn. Jlij inviti Barry pe tatăl lui Jimmy, Gustați Duțin am friptura noastră! - a.

— Dadă stăruiți „i td plăcere! Dar nu îaii

54

decât foarte puțin. Să nu-mi stric pofta pentru cină!

— Cu neputință! strigă Willow. De friptura nea nu se atinge nimeni, înainte de a fi frata.

Domnul Raeburn tresari speriat și privi spre Litton, care, la început își încreți fruntea, iar ei-oi ridicând din umeri spuse: i - Iată că de astă dată nu pot face absolut; K liric. Tom este bucătarul nostru și este singurul răspunzător de că: ita'. ea mâncării. Poate dt până atunci luați o pipă din acel tutun?

Armurierul era încântat. O ospitalitate atât ide sinceră nu se întâlnea în joace zilele. Afară, de aceasta, ei socotea că este o cânste să fi invitat primul dintre toți cetățenii din Bottom viile, ț (șă dar merita să-și sacrifice puțin timp pentru, p atare odoare! i

Samuel se așeză pe un scaun. Fiu-său se a* proprie de el și îi șopti la ureche: î.

— Tăticule, nu ne strâca bucuria, te rog! Nu-I Ifeșă că acest Litton este un om minunat? Privește; B «n» al la ochii lui albaștri!

Între timp, Willow se apuca, cu talentul unul 8 rdevărat artist, să prepare un sos pentru friputară, al cărei! miros ademenitor tfenea să gâdile țierile domnului Rsdburn. T

Timpul trecea repede. Afară se făcuse de acuitr întuneric. Dar armurierul nici nu-și dădea seama' [e aceasta. Căici Barry îi făcea atâtea cOmpli-l înente la adresa fiulul său, încât Samuel și Jitmnjjj roșiră de plăcere.

Din povestirea lui, Barry ai în înțeles că dacă el, fa sosircă, în Bolfomville* Jp l-a > Îi întâlnit pl! Jimmy, de mult ajr.fi fost

55

fridat și vândut. Iar domnul Raeburn constata CB plăcere că în casa lui Barry, fiu-său nu mai era vlăjganul trândav și somnoros, care acasă fugea de orice treabă.

În momentul în care Tom se pregătea să anunțe că friptura este gata, de afară se auși un glas gingaș:

— Tată! mai ești aici, tată?

Fără a se uita la ceas, Samuel Raeburn își dete seama că trecuse cam mult timp. de când plecase furios de acasă, lăl aducă de urechi pe Jiânrruj care întârziase iarăși la masă. Dar înainte ca el să facă vreo mișcare, Barry ieși recede pe ușă.:

Ceva mai departe stătea tânăra Lou. La lumina lanternei sale de buzunar citise placarda arrenințătoare. Rămase înmărmurită.

— Numai pe dumneavoastră vă mai așteptam domnișoară Lou, salută Barry politicos. Vă rog apropiați-vă!

— Cina ne așteaptă acasă! Trebuie să plec! răspunse fata.

— Doar nu-mi veți face una ca asta, nări așa? Veniți puțin înăuntru.

Glasul lui suna atât de poruncitor, dar și de ademenitor încât ea aproape că renunță la împotrivirea ei.

— Dar mi se strică mâncarea, încercă Loy să spună. Nu putem fi doar atât de ușurateci și de risipitori!

— Tocmai dggoțea trebuie să a-și aiyfați, spusa tarry râzând. FriSporul dumitale! af gumpărai își tea bunătați, încât niciodată îl vom fi jen stară

56

fe și le terminăm pe toate, singuri.

Mai mult de forriia, fata se mai codi puțin, apoi, bucuroasă, primi invitația lui Litton.

— Fermecătoarea domnișoară Lou, spuse Barri
trecând pragul, ne face marea cinste de **n** lua mast? cu noi.

Samuel o privi tare înciudat, pe când Jfmrmi nu a și
știa ce să facă de bucurie.

— Și totuși, Lou, tu ești o fată admirabilă! striga el
întrona.

Willow își șterse sudoarea de pe frunie, Meu

O plecăciune respectuoasă înaintea noului musafir **p**
o conduse 3 a masă.

Lou nu mai contenea să se minuneze de o masă jtât
de îmbelșugată. Iar în timp ce tatăl cău vorbea cu Barry»
jimmy îi opt ta, /urechet

— Lou. ia uită-te la el. Nu-i așa că e strașnic!

Dar ea nu auzi ce-l spuse fratele său. Căci fata
tremura din tot corpul. Își diădea toată npstaieala să gară
supărată, Jar nu reușea. Voiai fugă și se temea să plece. Se
simțea prizoliera și totuși dacă cineva i-ar fi oferit
libertate* beum, nu ar fi primit-o.

— Domnișoară Lou» strigă Barry bucuros, ați ifcyul o
ițiee minunată că a ți venit și dumneavoastră! Prezența
dumitale face din ospățul noștri. O adevărată
sărbătoare...» Niciodată n-aș fi ffcutiit inaugura casa mea
mai frumos decât acum.

privi tătuța **p** serioasăv c'ad un ftlas lăuttiric îi
spunea dă ar fi primejdios să-i râdă la **%ps>** așa cum
avusese de gând **\$ o**

57

VIN

SA KM A ELECTRICA

Două lucruri stârniri! admirația liuluror: ntăe «tria
lui To.**r**. Wilow, nic căru bucale erau ne* «trecute și
îndemânarea cu care Jimmți ajuta fa servitul mesei.

1 - Ce-și făcut din băiatul meu domnule Lif-OtJ?
întrebă Samuel Raeburn uimit. Nw-l mai recunosc deloc!
Acasă, niciodată Mu are poftii facă ceva. Și când totuși se
hotărăște să îl **& 8**; a te ia treburi, face totul pe jumătate.

Dacii tietue să care vreascuri pentru ațâțarea focului, aduce cren: de cele mai verzi, dacă trebuie să facă vreun drum oarecare, are reumatism și abund jeând uneori, trebuie să mulgă vaca, îl doare mâinile; p (

Explicația este totuși foarte simplă, răs* dinse Tom Willow în locul lui Barry. fleasii, popilul care face nu are nicăuți orofiț.

jțfid părinții tui sunt obligați să-l lubească și [(Bă-l ocrotească tot așa după cum martorii sunt (siliți să spună înaintea tribunalului", jțțână cartofii aci, fiule I... înâr o Casă străini bse, lucrurile se schimbă, băiatul tfevâne vioafel și sprinten pentru că aooșăeaator lui nu-l iapa «! a și nu-l paralizează.

Pe când stăteau astfel rele vorbă se auzără! Heodafcă niște țipete înfricoșătoare. În aceiași tflâpă, lumina electrică de la bucătărie se întunecă1.

Se mai auzi chiar și detunătura a doua împușcături. / 5".

I

T Barry Lâfifori tresări și să năpusti afară Of revolverul în mani. Jimmy & luă după el, dar; iaw a ajuns afară luptă se terminase de acum, M'ai mulți călăreți „goneau în galop pe șosea.

De unul dârf Stâlpîi țarcului însă, erau legați trei hărțiiți. Privind;! - mai de aproape, Jimmy St frecunosc pe Jerry Deacon, pe tânărul Haru Morgan și pe bătrânul Rush gorgan „capuâj fatnliei, n 1 1

Mei înainfe ea ciei-fc-ați să-și fi revenit BIN spaima Tor, Bârfit le ier>a minile la spate, i je lua armele și revolverele, cari căzând-u» le din mâini, Se descărcaser.

Cd trei prinși, urmați de" it on, Raeburn și jirmij, orbâți de î?»→* < - rj-ei se cam poticneau pe drum, la timp ce erau duși spre casa șeriful ai, la vederea lor, șeful poliției din Bottomvilie: rămase tare uimit". le (

— Domnule șerif, spuse Litton, vă aduc pe acești trei oameni. Dumnealor au încercat să fure taurul „csp de

mort*.

— Minte! strigă Rush Morgan care, între timp, își mai revenise. Este tare primejdios și prefăcut... Un om cumsecade nu ar pune sârmă electrică în jurul unui gard pentru a ucide astfel pe trei cetățeni onorabili...

— Un moment! întrerupse șeriful, care pricepuse de acum totul, ce căutau trei cetățeni onorați, în toată noaptea, pe o proprietate sfântă? Luna lumina destul de puternic, așa dar trei cetățeni onorabili, cum de au nimerit tocmai.

59

Jă ngK țarul în care era adăpostii faurul „cap, ide mort”?; J

— Nu cumva „șerifule, vrei și ieși partea a -, cestul derbedeu? strigă Rush Morgan furios, îl

— Te-ai sfătui să fii ceva mai cu băgare de Seama în alegerea expresăunilor, spuse șeriful cu glas aspru.

— Nu suport sta mi se asjue grăta, scrâșni IAB - brgan. Vagabondul acesta este un reirebnaț, un...

Samuel Raeburn se apropie de el, îi

— Chfăr dacă ai valora cât umbra decretului lui mic, domnule Morgan, spuse bătrânul, ar treli! să te socotești fericii!;

— Cum... și fu Raeburn? strigi Rush Morgan, ca scos din minți. Ieși partea unui venetic? Nemaiauzit! Dar știi ce voia face? Te voia Zdrobi ca și pe oricare altul, care ar îndrăzni Stă mi se împotrivescă!?

— Deocamdată însă, te faci numai de râs, trăsese Raeburn liniștit Este timpul ca cineva teif Intervină odată... Voi Morganii plictisiți întreg orașul cu năsrdrăvenăie voastre. i - Rr trebui să-i închideți, se auzi o voce Stridentă* „r i

Era glasul lui Jimmy, care tăcuse până acum, jdar care nu mai rabda să fie un simplu spectator.

— Desigur că-i vo! u închide, întâri șeriful Nu este nevoie ca să mi se atragă atenția - mai ales de un puști-

cajtine M asupra Sridatoririloii **k**; el & **r**: - **r**: - i:

Î - Cum? Vrei săi ne închizi în pușcăria oeali fcurdată? se ihâre Morge. / 1 „M

«-< IGE face? Pușcărie murdară! Sfii înfurii

t

60

șeriful. În viața dumitale nu ai fost înfr o ptugă arie atât de îngrijită ca a noastră. Este nuțe; prec bună pentru dumneata și penirti oamenii de.0 seama cu dumneata! Te voi... Da, în pușcăria murdară.

Și șeriful îi duse în închisoarea din apropiere.

— Să stați aci până ce se va pronunța legea! spuse el.

Rush Morgan, care vedea că lucrurile luau o Jjntorsătiură tragică începuse să se roage. >;

— Cu neputință, să arestați un om de vârâffemjea! M-aș face de răs pentru tot restul vieții Aceasta ar însemna și ruinaarea afacercilor mefe.

— Singur v-ați pricinuit această supărar «**y** JSpuse șeriful nepăsător. De altfel dacă furtul junei vite nu v-ar fi dezonorat, nici două-trei ale de închisoare - nu o să vă facă niciun rfl

În acest timp, Lou Raebrun care rămăsieâse la casa lui Litton, se apropia de WIHow, care făcea de gardă în jurul țarcului.

I - Stăpânul durnita e, nu se află decât de o, zi în Botomville, spuse ea, și și-a făcut dușmani pe cei mai puternici cetățeni ai orașului!

— De prisosi să-mi mai spuneți aceasta, doni mișcară, spuse Tont cu durere. Știu prea binijj lucrul acesta. În fiecă clipă, mă aștept ca o ceatăți iWe cowboij să năpustească, întocmai unor iiw! jdiesni sălbatici; împotriva mea și să mă împușW fără milă.: țij

— Dar la ce rezultat vrea să aiuingă pxia ceasta? întrefcă fata1. /

* - Cine? Domnul Littb02 **j**

f-Da, Chiar el, replică fata.

f-La ceea ce prefacește el cel mai mult ptt înâl. i o-Ce anume? „1

— Aventura... cearta, răspunse Willow îndurerat. Pretutindeni nu caută decât aventuri. Și; fin nenorocire, acestea se găsesc oriunde... ț;

V - Desigur! 1, u-Dar Barry Litton nu se satură niciodată» (totdeauna își alege locurile cele mai prime}; *? lioase. PE semne că aci, în orașul kJumneavo-i

! tră, așteaptă cu totul ceva special, căci altfel în fi plecat de mult de acum.

— Dumitale treb un să-ți vie tare greu să fa șmți legat de un astfel de om. 1 - 1

— Da, ave ti dreptate! oftă Willow.

— Atunci nu înțeleg pentru ce stai la el? mai întrebă fata. Doar ești un om liber! iii

Tom Willow o privi uăuit și se scărpină la teafă „îi t - Încă nu m-am gândit la lucrul acesta pânt keum. Createti că aș putea pleca de la el? Ș f - Firește. 1; 1”;

— Atunci nu știți nimic. Aceasta este cu neputință!

— Cum așa?!

I Atunci când ești legat atâta timp de coadiț tinei comete, nu îți mai placie să oălltorești (9 t ([fel! Dacă eu aș pleca de la Barry, trș ayela setți1 «jajia d mă. Opresc din loc „R! r

Fata începu să radă la auzul acestei expfif cap. Dar înainte a ațnica stțunt \$* &»

Jimmy, care venea în goană de la închisnare, să apropie de ea strigând: I

— Flî mai văzut vreodată nu om atât dertlU nunat?! Închipuiește-ți că el a încărcat sârma jeu care Tom a înconjurat gardul 0: 1 <l «» i-trr iâstel și astfel a prins trei Morgani țării să miște un ngur deget. Eu cred că, dacă ar vrea, «I ari ia coborî și stelele din cer. I

Se va potoli și el odată! spuse ra nimb: ndi rfireros. Și

aceasta chiar foarte curând.

— Cum așa? întrebă fratele ei mirat.

— Când va fi dus la cimitir! mal spuse ea, ea. Dar acum Jimmy, trebuie să mergem”.

! ȘI îl trase după ea. Plecară de acolo înaintai ea Lâtion să se fi reîntors acasă.

!

cap. ix

I tvAPIREft TAURULUI

I

Barry Litton fu reținut la închisoare de caisa șerif care încerca să-l convingă stă primească a îi reprezentantul lui.

— În orice caz, până acum te-ai purtat ca utț adevărat reprezentant al forței publice, îi spusa fel. Și ai procedat chiar foarte bine... Mor panii s-a vor gândi toată viața la pățania de ari y nu vot mai îndrăzni niciodată să se atingă deti Bârrra ghimpată. Ce spui, domnule!... Toată lu' «mea, până hăt departe va râde de d, iar nici la noi ridicolul omoară reputația unui om mal rișf jrabff decât orice alfqeva. Daa A ai avea vreo doU

63

trei oameni, de talia dumitale care și Ș mi ajute, i «8 m domestici într-atât pe acești eowboyi încât în fiecare Duminică s-ar duce la biserică. Tel, vom pune să depui numaidecât jurământul... Formula fu rostită chiar acolo. Șeriful prinsă pe partea dinăuntru a reverului hainei lui garo insignă. De multe ori, șeriful va avea să-și pducă aminte de această clipă. Întreaga regiuni în o va uita atât de curând.».

J Cei doi bărbați se despărțiră pe scara înclit» Sorii...

- ț.

— Eu voi rămâne aci a se noapte, spuse se lui I. Iar dacă tovarășii lui Morgan vor încerca eliberize pe cei arestați, atunci le voiul'ufeline. drumul prin împușcături de

carabină... a*: pe>. sta va mai răcori puțin spiritele înfierbântate, i IBci. În știu că mă pot sprijini pe opinia ojblice, fiare a fost timp îndelungat adormită și pe care dumneata, prietene Barry, ai trezit-o din nou. Utl Șerif care nu are de partea lui opinia publică este jtnlocmai ca și un câine de pază care și-a pierdut Stoți dinții.:

Barry strânse mâna simpaticului bătrân, pe fiare bucuria succesului îl făcuse atât de vorbăreț și porni spre casă. Mergea așa cum obidnuia ei întotdeauna, adică prin mijlocul drumului astfel încât putea observa casele depei ambele părți., Ilar printr-o ușoară întoarcere a capului putea's «» praveghea chiar o bună bucali de drum Ztl turmaf; lut. Se simțea cu sufletul ușor. Înainta grăbii; fredonând o melodie. i -, înjuns acasă, prima lui grijă jg ăă ZB Sfttcă

64

fa țarcul în care era tJLnut îaurul „cap de mort. fluA venea să-și creadă ochilor: taurul dispăruse „Oare Willow Ț-o îi pus în altă parte? se qâtâi el. Poate în - grajd?” i rr De-aceea strigă cu glas puternic:

I - Tom!... Tom!... Vino îndată!

— Vocea lui se pierdu treptat în depărtare1. Dar tiu primi niciun răspuns.

— Tom! strigă el din nou. Tom Willow! Dar nici de astă dată nu primi niciun răspuns. Aproape fără să vrea, Barry puse mân» pe revolver. Deodată dinspre casă se auziră împușcături de carabină. Litton căzu cu fața Îs pământ și rămase nemișcat. v - L-am nimerit, se auzi o voce.

— Mă duc să mă uit dacă a murit, îi răspemee cineva.

— De prisos, spuse prima voce. Desigur că n murit A primit. cel puțin două gfcanttf. ** fstăăea chiar în bătaia puștilor noastre. Mai bine ne vedem de treabă și să plecăm... nu se poa' ești dacă împușcăturile noastre n-au fost cum e din oraș.

J De fapt, Barry nu fusese nimerit. Când nu zise mai

auzi niciun zgomot, el se ridică și poftii în grabă în direcția dinspre care auzise glasurile* jțfcândi aott pe după colțul casei văzu câțiva că*! iSreți ce de Ivndepătlau în mare goană. Î

% Dar fiiniddă revolverul fciău nu bătea ai!

1 Hepartef Litfon renunță la urmărire și se re.

Întoarsă Trebuia mai întâi și e Interesele dif: % Șunul său orlefen Tom WM<m

Se întoarce la tare și cercetă împrejurimile a». (Șfetuia, cseeatce nu era chiar atât 4 e ușor căci liam luna se ascundea în spatele unor ftorul groși. Piciorul său lovi ceva molatec. Barry's plecă. Tom Willow zăcea cu fața în jos.

— Sărmanul de el! exclamă Litton. Dacă a i Imurit, apoi eu sunt ucigașul lui! i

Îi întoarce și își lipi urechea de pieptul lui. Inima îi bătea tare liniștit și regulat. Cu marea băgare de seamă îl ridică pe spinare și-l duse fin casă.

Dintr-o parte a. capului îl curgea un șiroiu Ide sânge. Willow părea cufundat într-un soiriti adânc, tulburat de visuri chinuitoare. Din când! în dând Scrâșnea din dinți, ca și când ar fi v/Ut să muște.

Zece mânuie mai târziu, Tom își reveni complet. Privirile lui scânteiau de răzbunare pe câinii povestea cele ce se întâmplaseră!

— Nemernicii ceia s-au furișat până aci și în pu lovit pe la spate, în cap. Au fost tare iașii și noi care ne-am purtat atât de cavaleriește ca el!... Nimeni nu ne-ar fi adus vreo învinuiri Hacă i-am fi împușcat pe cei trei derbedei pa pere i-am găsit aci. Iată ce ni s-a întâmplat dactil ne-am purtat cu bandiții aceia atât de frumos...”

Bietul meu cap... trebuie să ispășească el aaurn pentru atâta generozitaet. Dar mă voi răzbuna eu re câinii aceia chiar dacă ar fi să mă orășăiâesc din aceasfă pricină.

— Deocamdată du-te de te culcă, diragul mewa Aventurierul 5

DO

acesta este lucrul cel mai însemnat și 6* călă mei mult cu cât acum în întuneric nu putem face, nimic Măine de dimineață vom vedea ce avem; Ide făcut. t

De astă dată, Tom Willow ascultă cu neplăcere De sfatul binevoitor al stăpânului său. /În îi proferat's! a se răzbune numaidecât".

Când se crăpă de ziuă, Tom se sculă pentru a pregăti micul dejun. Încă înainte de revărsatul zorilor cei doi o porniră călare: Barry Litton iapa sa, Tom Willow pe catâr. Trebuiau să-i urmărească pe hoții taurului „cap de mort” care fuseseră furat de cei ce cunoșteau secretul Sârmei ghimpate încărcate cu electricitate. Ei rup«eseră pur și simplu firul.

Urmele copitelor taurului puteau fi ușor recunoscute, Dar aceasta numai pe o distanță de două mile. ftepoi se pierdură în agroșierea urnii Izyor. unde se amestecau cu urmele copitelor unei întregi cirezi de vite care se adăpase acolo.

Lucrul acesta îngreua îndeosebi de mult sarcina lui Barry și a lui Tom. Ei trebuiră să se întoarcă! înapoi o bucată de drum pentru a cerceta mai cu atenție urmele celor doi călăreți cari mănaseră!; taurul. De fapt era o rușine. că nu jdisese nevoie decât de doi oameni pentru a fura un animal atât de disputat. Tom Willow. resimțea lucrul acesta ca o ofensă personală.

Copita dreaptă dfeia față a unuia din cai avea Un cerc care se închidea în partea dinapoi. Acesta era fără doar și poate un semn după care se putea călăuzi, Dar când ei se întoarseră la izvoș.

67

nu putură să găsească, printre atâtea copite de jeai și de vite, urmele acelui cerc. Între timp se /făcuse tare cald. Alergătura aceasta, încoace și! încolo, devenea foarte neplăcută. În spatele unei coline gătiră din nou urmele taurului, care se vedea treaba că de aci înainte fusese

condus doar. ide un singur călăreț. De abia după un sfert dai jinălă, urmele copitelor primului cal, cel cu cercul) pe potcoavă se uneau cu ale celuiilalt.

Mai multe mile de-a rândul, urmele se vedem foarte limpede, dar mai apoi cât se pierdură în al! ia pietruită a unui rău secăt, care trecea peste

O trecătoare adâncă. Barry și Tom încercară sa.

meargă pe margini, ceea ce nu era deloc ușor deoarece în multe locuri, malurile erau atât de aibrupte încât calul nici nu se putea cățăra pe ele.

(Trecători adânci întretăiau stâncile înalte. Soa

1 rele dogoreapute/nje. Nu sufla nicio boare ide vânt.

Căutarea aceasta dură mai bine de două ore. Dfe: până la sfârșit, perseverența lor tu răsplătită. căci în fundul unei trecători descoperiră din bou urmele tăunului și ale celor doi călăreți. A ou la ei înaintau peste întinderi de iarbă pârlită, într-un pustiu de nisip arzător. Ajunseră astfel la o mică pădurice, străbătută de un pârâiaș, care curând însă se pierdea iar înghițit de valurile de nisip, j-Se opriră act Barrg Litton aprinse focul, iar! iiâom pregăti ceva de mâncare. Tăcuți, mâncări și se odihniră (câtva timp. pierduseră nădejdea Ide a mai pune mâna pe răpitorii taurului, căcă

68

Își irosiseră grea mult timp cu căutarea orme* lor lui.

De abia porniseră din nou la drum4 când dii? - spre? rford-Vest văzură înaintând spre ei o ceată Ușoară, care în curând se coloră în roșu, apoi în negru. Era o furtună de nisip care în putea nicijdecum și ocolilă.'s

Siââra animalele să se culce în spatele unor! stânci mai mari, Ei înșiși se întinseră! acolo, ținându-și batistele la gură și la nas. După ce neți - rul de nisip trecu, Barry și Litton se ridicară Vântul mai sufla încă cu putere, aerul era plin de praf și (de murdărie, dar totuși se putea răsuflaj și vedea. Un strat de nisip ruginiu, adus dinspre! ideșert, acoperea de jur-împrejur iarba arsă clei! vâpaia soarelui;

Numai la mari depărtări, pee; locurile mai ridicate se mai vedeau câteva fire verzi

— Acum, spuse Tom Willow, urma taurului va fi definitiv ştearsă. Dar nici nu mă sinchiesc din această pricină... căci tot! ar fi ieşit ceva din această qo veste. Să nădăi-iuim că nu. votifi înd avea niciodată de a face cu a: est taur blestemat i:

— În orice caz, noi trebuie să ne încercăm norocul, spuse Barry Litton furios călărind mai Sdieparte.

Descurajat, Willow îl iivmă arin vârtejul tW praf.

Puţin mai departe colinele din dreapta şi din stânga se apropiiau unele de altele şi e fiâioustâu într-un feFrfe dlefileu, fa. capătul căru

69

văzură daţiva copaci pipernici şi prăfuiţi.

— Ajunge cât am mers azi, spuse Barry, Să ne oprim aci.

— Ar fi bine să terminăm cu căutarea asta, încercă să zică Tom. Totul fiind atât de întunecae ție praf, nu mai putem găsi nicio urmă.

Litton nu se socoti obligat să-i răspundă „dar privirea nerăbdătoare pe care i-o aruncai lui Wiifow îi spuse aceştia destul. Oftând, ser* viitorul dădu din umeri. Ştia că în astfel de mo* meare era de prisos să-şi contrazică stăpânul, i Printre copaci, zăriră nişte ruine. Apropiind Wu-se mai mult., văzură că ele erau de fapt resturile unor ziduri, roase de viernuri. Judecând după grosimea lor, acestea trebuie să fi format odată pereţii unei clădiri impunătoare. Acum însă! erau acoperite cu mărăcini.

Descălecară în tăcere. Aerul mai era încă îmbâcsii de praf. şi cu toate că mai era o oral: până la asfinţitul soarelui, cerul se colora în rofn-cafeniu, cu pete veraui pe alocuri, Vânt'ul vuia. r j

Tocmai legau animalele, când auziră o voce1, ce părea că vine din pământ.

— Ei blestematule, ai să te linişteşti odaia! Uluiţi se

priviră unul pe atâal. Barry îi făcu j. J & emn lui Willow să rămână liniștit, iar el înccgtf; t lją cerceteze cu luare aminte ruinele. J

Curând giâsi ceea ce câu [a: acoperit de mara>:

! se deschidea un gang lung, lat aproape de tiof metri și cam tot atât de înalt are se îâk dqacurmezișul spre vale.

70

Bihuând cu prevede, e, Litton descoperi curând o lumină tulbure. Porni într-acolo. i După o cotitură foarte pronunțată, gangul răspundea. Într-o încăpere mare și joasă, cu tavanul în formă; de boltă și care fusese odinioară, fără îndoială

O pivniță. În mijloc lucea deschizătura întune... coasă auntii cuț. Legat de peretev în fața unei mari grămezi de fân, stătea taurul „cap de mort” * care sfărâma pașnic paieile cu picioarele. O e-toare ar fi fost cu neputință căci la lumina opailtiâul care atârna de Javan. Barru țecunoscu fdes> lușit semnul ars pe coasta animalului. Sub opaiț, cu e & pul sprijinit în martă” ghemuit pe vine stafea: un cowbog, un bărbat uscățiv de vârstă1; mijlocie, a cărui față nerasă părea tot atât e ijscefă ca și coaja unui măr zbârcit.

Litton ași ridică revolverul la înălțimea șoK Sului și spuse prietenos: f

— Bună seara, camarade!

Cowbogul ridică capul Dar când văzu arma îndreptată spre el rămase liniștit locului.

— Ca și când n-aș fi știut că se va întâmpla estfell spuse d căscând. Am spus că nu ajunge un singur paznic.

„Ridică-te! porunci Litton/

Cowbogul ascult! imediat de poruncă sM privi nepăsător pe Barrți cu ochii lui tulburi și spfrij Jaciți:

— Desfă-ți catarama dngătoarei și las o Sal.: cadă Jos l porunci Lirton mai departe. Așal ficun-i njăă nite sus! Întoarce-te!

(!

— Numai am nicio armă la mine, spuse cow -, bonul&

Totuși mică brațele și se întoarce. **h**

Barry îl percheziționă repede și își dădu seamă că omul nu-l mințase. Ridică cu vârful pl -, idbrului centura și se dete puțin tnapoi.

— Așa! Acum camarade fe poți întoarce din nou. Cum te numești?

— Mike Smith.

— Și cine e - e tovarășul tău cu actorul căruia mi-ai furat taurul?

— Furat? Dar eu nu știu nimic... Un străinintf-a predat animalul.

Barry Litton zâmbi.

— Unde? Și cum arăta el?

1 - Nu mai știu.

— EL mai gândes e-te puțin. Îți vom ajuta și noi să-ți aduci aminte.

Apoi. Întorcându-se spre gura qangukri:

— Tom! ia vino încoace.

În câteva secunde, Willow fu lângă stăpânul ttu.

— Iată, îi spuse Litfon pe unul din „boierii” care te-a lovit pe la spate în cap. <Și-a pierdut memoria în mod foarte ciudat... Trebuie să i-oi îmbrospătăm puțin. Mai întâi leagă-i mâinile.

Nimeni nu l-ar fi putut învinovăți pe Tom. Nyillow că nu fusese destul de delicat în îndeplinirea acestui ordin. Împrejurările erau de vini.

— Așa, mai spuse Litton. Acum mă duc și aduc aci cele trebuitoare. Mă gândesc că-i rival

72

bine... cine știe, poiată nepoftiți voți a, uzi Ș-j petele.

Șf rostind aceste cuvinte, Barry dispi-Sru.

— Care țipete? întrebi cowboy-ul.

(- Ale tale, nătănăule, șnuse Williow, Trebui islă știi că domnul Litton este uh om tare aspru.1

— Da!

— Chiar și pirații chinezi care își spânzuri prizonierii

de picioare, după Ce le ard olhil și le taie degetele în bucăți, s-au mirat de rffutaM lui.

— Doamne, Dumnezeule! gemu cowboțiul.

— Da! El are o metoda foarte bună de. ascult memoria celor care și-o pierd: mm gândesc încă și să la cel doi Indigeni sulele Salomon... Și aceia uitaseră cu ties & f & rgim Ifocmal ceea ce voia și \$ Știe domnul Litton. Dafti fcând ardea focul... el, dar nu mai vreau să-tț iaivulg nicio taină... vei vedea singur cum se „procedează? „l De frică, cowbOHulul îl ieșiri aproaape ochii din orbite.

Cap. X JUDECĂTORUL CHANQY

* r \$ >a*

Barry Litton se întoarse cu un braț plin vreascuri, cu un lasso și ou un cuțit.

I - Îl vom spânzura ad deasupra fântânei Spuse el către Willow. Astfel nu va mai tf «bui SX-I târăști. Vei căuta mai târziu piatra pe care l-o uom leaa de gât* Deocamdată, ascut* Cuțitul.

, 1 O clipă, strigă cowbbyiii. Vă voafl spline

I fotul Nu știați) cu cine am de a face... E prea târziu, spuse Litton privindu-l cu; asprime. Adineauri ai avut prilejul să vorbești...

Meriți să fi omorât... Cu niște minciuni nu mai, poți salva nimic...

— Dar eu vă voau spune adevărul, strigi cowboy-ul care tremura din tot corpul. Puri»”.

adevăr...

Litton se prefăcu că se gândește.

— Bine. Îți voi da prilejul să-ți Salvez -, viața... dar să știi că la cel mai mic neadevăr a terminat cu tine. Așa dar, în primul răi - Cuw te cheamă?

— Bud Lorra în

— Nu min. i?

— Spun adevărul. Sincer...

II - Nu cumva te cheamă Mike Lorrain?

— Nu, domnule, adevăratul msu nume este

Bud Lorrain.

— Bine. Și împreună cu cine ai adus ad* taurul?

— Cu Steve Chaney.

— Pare adevărat, spuse Barrg. Acum povș* stește-ne exact tot ce s-a întâmplat.

— Judecătorul ne-a chemat ge mâne și pa Steve la el în cameră, începu Bud1.

— Care judecător?

— Judecătorul Chaneg. Lawranoe

Cine este acesta?

— Patronul firmei. Capul familiei

— Așa, Foarte bine! Conținut Așa dar, reîncepu Lorrâih.

Chaneu, *

Judecătorul

74

Chaneu ne chemă la el și ne spuse cff Chanegi fu fost batjocoriți, insultați și câte mai altele... *; că numele de Chaney fusese târât în noroiu.

J - Iafă, spuse Willow. adresându-se lui Lifion, toată năpasta vine de acolo că ai doborâf blestemata ceea de firmă...

— Taci, fiu-e, sr. u-e Rarrti zâmbind. Te rocr nu-l întrerupe pe Bud. Dă-ți seama că el ardei Ide irerabdare să-mi spună tot ce știe.

— Judecătorul ne-a mai spus că vrea să-l cheme pe Rann Duval ca să „nună odafă neutru totdeauna capăt certei și să hotărască ca taurul să rămână acolo unde este locul lui. Este păcat ca un pușfu...

— Dsr cine es-e R-nn Duval? întrebă Barra.

— Deservre ac? să îți pot povesti și eu multe. lucruri se amestecă iarăși în vorbă Țom.

— Atunci dă-i drumul, pomnei Litton.»

— Un camarad cu rare în ani întâlnit la 3 in> gs-ore, spuse Tom, mi-a povestit că a vzt odată, pe cheiul Portorico, cum o baud” de indigeni l-au atacat pe Duval. La

început ci s-a strecurat printre ei. Apoi s-a întors și i-a alungat ce derbedei înrr așa fel încât celor care nu fuj fcesere doborâți tiu le mai rămaseră dspijt o sini gură scăpare: să se arunce în acă. Pe când ei găteau în apă, Duval, sprijinit ije. dâgu] cheiului cu tfoiara aprinsă, arunca cu cioburi dă oale sparte în c-mi Tor.

— În oHce e Dtâval Ssfa pare S fie un om4 Iștrașnic, recunosm Litton. Î

SMJE - xacH «... cowbqbult. Jilrarimul râniți

75

este un vânător minunat care nu-și greșește Niciodată (mia. I

— Bine, acum povestește-ne ce a mai spus prietenul nostru „judecătorul”, spuse Barrg.

— În timp ce tot orașul își bate joc de Mor -, jgani, ne mai zise el, noi să folosim acest prilej pentru a întoarce lucrurile de partea noastră. Pentru aceasta însă nu este nevoie de o bandă întreagă - așa cum au făcut Moroanii - ci numai de doi-trei oameni care să «hi vi taurul eci. Plecarăm numaidecât. Când fjesnM? ră: n în apropierea țarcului, îl văzurăm pe Cni.ir, aiui - și Bud... Drintr-o nrșeare a capului, stată «re Willow - stand răzemat de gratii. Ne furișarăm Ifirându-ne. Steve Chaneg îl lovi cu un sac dei ni Mt. În cap...

Ia uită-te, frate!! 1 strică Toir... Oameni JCLrî merg la drum cu saci de jiisip după eilsf I

— Fii bucuros că domnul Chaneg. nu a în Irei-rintat patul revolverului, spuse Litton, căci ibturef nu te-ai mai fi putiut ți-e ce picioare.

— Și asta este foarte adevărat» mârâi Torn.

— Să-l iertăm de restul povestirei, propuse W/filow.

— Bine. O singură întrebare doar: unde a rămas e-est domn Steve Chaneg? 1

— S-a dus la ferma lui Chaneg pentru a-l aduce ce judecător, spuse Eud!

— În ce scop?

1 - Pe dñsfea mea că nu ştiu aceasta, dom -, pole.
Steve mi-a spus numai atât; să aştept aci până v8 sosf el cu
judecătorul, care va face cele? necesare.

7 fi

— Cât drum e pl na la fermă?

Cale de vreo ora.

— Şi de cât timp a plecat Steve?

h-Cam de vreo două ore.

— Ei drăcie! Dar atunci trebuie să sosească; din
moment în moment. Repede Tom, du-te a4! far? şi ia
animalele noastre. Ascunde-le undeva?! Cred că între timp
s-a înfuriecat îndeajuns renttf. e nu se mai zări urmele lor.
Apoi întoarce-te! & că Dar fii cu băgare de seamă te rog,
ca nu cumva domnii js8 fie înştiinţa*! din vreme.

Tom Willow dădu din cap şi dispăru.

„Minu’e e se scurgeau încet. Înfrşit, deja des:
Cbâzătura oanaului se auzi o voce strigând: i

— Elbud!!!... - ” JJȚ

Litton şi lovi pe cowb og cu revo v TȚ fopti:

— Răspunde!

11 Da! Sunt aci, strigă ei.

Se auzi zgomot de paşi în gang. De d; pă colțe!
[veneau doi oameni care se repeziră drept spñfi
revolverele lui Barry pe care el le ținea întinse.i

Y - Nu fiți atât de înfferbânta! domnii meț îți Salută
el prietenește. „PI]

După o clip Şi de nelinişte, cel mai bătrân uâifi Cei
doi spuse: li

— Steve cred că am face foarte bine să ri-ictel
mâinile în sus!

Ceea ce el făcu numaidecât.

Lf Barry îl privi mai cu atenție. Judecătorul Clift-i era
utl om ide statură mică. Probabil îiift şi că 8 tuinci când
era” ieşeat f aicea o iryjpresie foşşâw fcoi: fc-îifcâtbare,
căci partea superioară a corp & liw

Js8 u era fare lata și bine dezvoltată. Avea (ap, lofunid, favoriți cărunți, tăiați scurt și o mustăți;! jfcaite îngrijită. Trăsăturile fine ale feței sale! dăreau o înfățișare foară demnă. Ar fi fost un admirabil model pentru' pictorul care ar* fii vrv-l să redea cinstea și virtutea cetățenească, „Par tot efectul fxgurei sale era zădărnicit Ecnllmea, aproape caraghioasă a picioarelor sale, pari atunci când judecătorul1 na stătea pe scaun IȚ făceau foarte comic.; 1

Nepotul său Steve era un băiat tânăr dii o față hotărâtă și energică. Purtarea lui nu dezmințea & ceas. la impresie căcă trupă ce ridicase brațele (deasupra capului - deși nu făcuse aceasta atât He repede ca însoțitorul slu - f i se adresă Ju* Uf ton: „: f „1 1 r!! 7, 1 - Cu toate că eu nu. știu planurile dumatle* fcîn să-tl spun că noi nu avem prea mulți ban? Bsupre noastră. Dar dacă în ați lăsa să mă rsoșă până ia fermi - unchiul în «Su rămânând aci -.ro toș aduce o sumă de răscumpărare desful <î «wnsemnafă. f

— Tată o idee foarte bună, spuse JudecătoK arul grî Mt. Trebuie sta știi că...

Î - Mai întâi, îl întrerupse Barrg, & r trenul să știi la cât se ridică suma, la care jiutem și, fac vorbă. i J

— O mie de dolari, spuse judecătorul.

Dar, pentru că el zări surâsul batjocoritor al; jtu-i Litton, adăugă:

Îi - Pentru fiecare din noi, firește. Așa dar» ijă. ovă mii.

f' CătG două pentru fiecare din voi? înfrfebă ilittbn. 1! i i 1 în! f i - O atare îndrăzneae 1 LI. Sffim credit... În: alte împrejurări aș num! fapta dumâlal* o mfffsavie de ultima speț &» ta sfȘrjă... bine... fie*) patrii mii!

— Domnule, se adresa Barrg disprețuitor că «; îrc Judecător, nu știi se socotești! bine: de doual: orî trei fac șase... sau poate co nici ttu vrei să-l! Socotești pe Bud Lorralni.

Chaney ași mișcH buzele de necaz. - j

Bine, admise el. Fief... Dar aruncă trebuii! Ssă aştept! plină mâine că'd nu am în casă şase ț. fi de dolari. Îți voațf da un ce-o asupra băncii inele pentru accese! Sumă. i

— Cecul îmi este tot affi de plăcut ca șfbanii ghâatră, spuse Barry îndatoritor. Vă rog luae loc aci sub lampă și scrieți... daumfeata tineret 1 jpââeten... apropiie-fă fe rog rr»! mtril - de Lorrđitij Șea să vă pot vedea mal bine!

— Scrâșnind din dinți, Steve ascultă de porunca! lui Judecătorul se plecă, își scoase portofelul!! Și tocul și-și puse carnetu' de cecuri pe genunchi.

— Pe al cui Mume să fac ordinul de plat & PL întrea el. -". f ti; - Numele meu este Barry Litton!? I Steve tresări, dar judecătorul părea să se fi jastețitat la acest nume» căci nici nu diiji.

— Iată-l, cercetează dacă totul este în ordine? spuse Chaney înmânând cecul lui Litton. Ț Barrg aruncă o privire asupra lui, îl vârî fii buzunar și spuse apoi:!! 1 l i

— În cea mai perfectă ordine! Acum, vi rogăi

79

jijnioreeți Vă, puțin căci trebuie să vă 14 ci tfiaâniM;

Steve scoase un țipăt de mânie, dar judecătorul [murmură liniștit:

(- Nici nu m-am aşteptat la altceva... Totul; se pefrccc întocmai ca la un faf la drumul mare...

* - Desigur domnule, răspunse Litton în timp fac îl lega pe judecător, dă dumneata ești de mulți (Bni specialist în astfel de afaceri.

— Apoi se întoarce spre Steve care tocmai să; pregătea să se năpustească asupra lui.

— Nu făcea prostii dragul meu... în? astfel deâj ocazii eu nu știu de giwmă. Întoarce-te și lipește i [(mâinile de spate... nu avem timp de pierdut... (drumul până la oraș este foarte lung.

— Spre oraș? sarică judecătorul mirat.

— Firește... spre oraș.

1 Sudoarea şiruia pe fruntea bătrânului Chanetii;» *
rr Băiete, spuse el, cred că nu ești serios „1! IHU?
Gândește-te, un om cu situația mea sokî jriielff... un om
care este pretutindeni stimat. «Vi jun om de onoare... Nu,
nu domnule Litton, îti. niciun caz nu-mi poți face această
rușine. - Din nefericire, răspunse Barry rece, eu nil \ /văd
cum aş putea ocoli aceasfel]

— Să dăm cuvân u1 cifrelor, strigă judecăto «j îrul
grăbit, Îți fac o ofertă convenabilă: 10.000] de dolari...
Este o adevărată1 avere înziua d.Hr.:) Bzf... poți începe cu
ea o carieră.

Litton ridică disprețuitor din umerf.

(: - Văd că ești un om cu totul neobidrauif, conjfinuă
judecătoțtil lingușitor, Dea ceea am să faeai mai mult chiar
deqât grebue, JQubisajptferfe ineffjj

Îți plătesc de bunăvoie 20.000 de dolari. Sconj te-mi
această păcătoasă de frânghie și îți ixriil i numaidecât un
cec pentru această sumă.

— Nu, mulțumesc, spuse Barry. Îmi ajunge cacui pe
care îl am în buzunar, scris chiar de mâna durriiale.

— Nu știu ce vrei să sr>ui nrjn adastă? bolbbrosi
judecătorul Chaneg zăpăcit. Dar trebne să te gândești
doar...

— Iii amintești de Petru cel Reșu? îl întrerupt! Litton
cu glas aspru.

— Desigur... nefericitul tânăr...

— ...a fost prietenul iheu. Ei, cred că aciin; înțelegeți
că toate promisiunii dumneavoastră de bani nu vă poaiuta
intru nimic, i Judecătorul mișcă buzele pentru a răl>nde
ceva, dar nu putu să scoată o vorbă.

— Chaney-i și Morganii au stăpânit destuli Sirop în
Bottom viile, stn" a furios Barry Litton.

I acum să simtă și ei legea pe care au disprețuit-o!
ptă-a timp. Înainte, mă-sii! i și rostind aceste cuvinte, îi
împinge pe cei tret pifzonieri ai să-i în gang.

1 Afară, îi luă în primire Tom Wilkwy, cai-rfl (ordinul

stăpânului său adusesse repede inaooi animalele de Sălărie. Cei doi Chaneg și Sttd Lorrallă furi legați de caii lor. Taurul cap de mfișt fu și el adus la suprafața pământului.

apoi, cioata caravană porni încet spre Bot* lotnțfiâfe
r „V” 7

/ișt

„Cap. xr

1\ vi; ICRELE LA ÎNCHISOARE

În micile orășele din Vest, locuite mai mult crescători de vite, viața în: e pe de toarte da trimiiea’a. Astfel, când în zorii zilei im băiat străbătea în grabă străzile lui Bot tom viile, stri.

1 gândeâc îl ținea gura: „Sculați d-lor, Barfjr Uti ton este iarăși aci! Sculați somnoroșilor, altfel pierdeți prilejul Barry cel albastru este din nou; aci și Aveți ceva de văzut!”, el întâlnește în drun mul lui mulțime de lume

Clasul strident al băiatului trezi pe toată j: lunuea. Firește că băiatul acesta veare asurzise!

Întreg ovăsul cu strigătele sale e, ra Jimmy Raebuni. slnră de cu seară observase că Barry, Tom și durul „cap ele mort” dispăruseră. Nu dor-i min tr» Mă noaptea* În zorii z-ei următoare, se; furivtt în grajd, înșeua calul tatălui său și porni i felifare pentru a-i căuta prietenii. Astfel ei vfir primul «un «-1 zări pe Barry și pe idescar & jat U lui prizonierr. Se întoarse repede. În of aș pen.

I ***” a pune h r ale o primire triumfală.

Cel din urma îl trezi pe șerif, căruia îi 00? >tătarică v
«un ton oficial:

j Barry Litton a făcut iar una ibună... dt!

I Hbta asta aduce doi Chaney cu fudecătorut nu cap pet care oprins. asupra faptului*; lijar taurul „cap de mortf? pe care ei îl furaserăi 1 feste din nolu la locul lui...”

v

Șeriful de abia avu timp să se îmbrace*, să încalece și să ajungă la închisoare* Cortegiul (triumfal sosi aproape numaidecât*;

„Faptul că Barry îl înduplecase atât de re.

pe de pe șerif să-i predea paza taurului ucigaș*! că nu se sinchisea de cele două partide dușmane și își urma nestingherit calea sa, precum ți. fapttil că într-un timp atât de scurt pusesese; mâna pe căpeteniile taberelor adverse, toate alte? tea erai menite să producă o puternică im.

! presie asupra locuitorilor din Bottomville* Insi Ktr* j; site iată un om care putea fi admirat și stăat J! ide toți, care lua hotărî îi energice, care demasca! ițe criminali fără să țină seama de averea și.

Ide poziția lor socială.

I. Chiar judecătorul Chaney fusese adus cu mai”.

mile legate la spate și cu picioarele \prinse def jjbtârta calului său, pe care oricine îl cunoștea. < i Dar cum de ajunsese acest om, care acum, cu ifața palidă și cu privirile rătăcite, se uita țină înaintea lui, la titlul de judecător? (Oare, cu» înălțimea scaunului său împărțise el vreodată I Wreptate? Nuli El își cumpăraseră acest titlu. pentru a orbi pe oameni și un astfel de ne*, i-nwnie a fost cinstit? În fața unui vast fel de! ptm au /tremurat l’Cum?

] i Răzbunarea oamenilor își făcea loc din ce în mai mult* Tuturor le era necaz că respect Râseră ani de & rândul un netrebnic. Mărirea defeăzută era: batjocorită* Se auzeau 1 strigăte del i jocară...). i.i”.

! Cu fiecare moment ce trecealumea devenea

X-VX:

83

ftlos cu criminalii! se auzeade peste tot* y Jos cu Chaneyi și cu Morgan îi. Trăiască* eigea: (

— Trăiască legea și Barry Littoni! – i Glorie lui Barry cel albastru!

Acestea erau stigătele care se auzeau în iu-< piuitul străzii., i

Șeriful începu să se teamă de nou’ venit Cât cât5 ușurință demascase acest drac de om cu ochii albaștri cele două partide adverse! Cu câtă!” nepăsare predase poliției

pe conducătorii lor? Iar «1, slujitorul ales ai legii ce făcuse „oare! u toi acest timp?»

Mulțămnea ajunrese în fața închisorii. Seiful coborî scările în grabă dar nimeni nu-i luă în seamă. În schiipb însă când Barry Lit on făcu un semn că vrea să vorbească ce lăsa numaidecât o tăcere de mormânt.

Litton se înălilă în șea. În mână ținea o hârtie (care defeușea și mă bine mișcările sale largi.

— Iubjti prieten], începu e\, taurui jlap dentorf

O fost furat L-am căutat și l-am grisil. 13 aduc aci

! împreună cu cej cari l-au răpit. Judecătorul Chatnet] și nepotul său Steve sunt hoți de vite dovediți. Dar mai am și ajtă plângere de ridicat \m* poți ava' lor: au tăbărât în triod laș asupra cama«radului meu Tom w-ow și au* încercat să mă o-„mioare și pe mine, așa cum au mai făcut cu mulți, [... Pitii înainte. Dacă cele ce vă spun eu mai au bevoic: și de alte dovezi, iată aci un cec de șase fjp. de doiarj, cu care judecătorul Ctaaney a vrut cumpere tăcerea mea.: J, '1.

v* ceasta ra firește mai mult decfă. Se ajung.

Șeriful care se priceperea sa interpreteze manifestiafnic opiniei pub-ce maj ajes când ele erau iat de ușor de priceput ca în cazul de față - asigură repede de cei prinși și-i împinse în \pus pe scara, mehzând în grabă ușa închisorii fin urma ion Trase zavo-e e grele”.

Cât de prevăzător a fost acest procedeu să; văzu. numaidecât, căci mulțimea furioasă încercă jsia ia cu asajt clădirea închjsorii.

— Linșați i! pajilor, spâfizura-[pe to;! Cha* (neyi și pe toți Morgan; î. Numai putem răbda peș ucigași prinde hoj!

Acestea erau strigătele care se auzeau în mod i & ieâânrefupt. 1

j: După Ce prima lor furie. să mă; potoli, se înttoaiseră spre eroul zilei căruia voiau să-i sduca prinosul lor de recunoștință. Dar Barry se furii fesc nevăzut, iar acum ședea liniștit în tinda casei Tui și Turner, alături de

Tom Wilow.

I Dar entuziasmul mulțimii în'ierbântate nu s0] jăbtoii atât de ușor Zâie întregi de-a rândul gsujpurj de oameni treceau pe străzile orașului și Wițiau: Jos cu Chaneyj, jos cu zeii de până a (cwm! Trăissc-a Barry I

CAP. XII

RANN DUVAL

t. i kjncetul teu. Încetul», lac Hurile" se potoliră; Bottom* își recapătă înfățișarea sa de Joaie zilele, appirăa și/iumatateacestacu-toată gra.

vitetea învinuirilor ce li se aduceau, ași recâpăjară libertatea, depunând fjeaic o cautiune de i lZe<e mii de dosar; și își putură vedea din nou de t! eburile lor. Un singur lucru nu se schimbă de fel: cinstea de care su bucura Barry Litten, 1 Ce! maj ms e avan [ai de pe urma aqestui fapt îl avea Jimmy Raeburn. Așa de pildă dacă tatăl; Său îl întreba suplăral: „pentru ce nu sunt făcute [Surcele?", el nu avea decât să răspundă: jevui de făcut ceva pgnfu Barry LitȘon" și atunci Imânia lui se potolea de la sine. Totul's «sprijinea jac Barry Litton, căci în gospodăria lui Raeburn i pne'ei e acesta căpătase o însemnătate magică. În 1 o/jee cez, zâmbind srmurjerul dădea d-n cap, Lou.

mar a printre prietenii eroului și ca oameni mari! salutați pe stradă întrebându-l noutăți despre!

Bai ry cel Albastru și despre taurul „Capi de mort".; jAnimaiu) cu semnul acela ciudat era socotit de (către locuitorii din Bottonivjile ca un fel de simbol. Pentru ei, taui ui însemna întronarea: dreptății și, legii în orășelul lor. iar dacă el ar fi

1 intrat din nou în posesiunea vreunuia dintre partideie dușmane, aceasta ar fi însemnat revenirea z; criței și a nenorocirilor.

Deși Jimmy îl adora, pur și simplu, pe idolul i (Său, nu era întotdeauna de acord cu gândurile lui Barry, Pe bâjat îi neliniștea faptul căi Litton nu Uyjorbea aproape deloc de

planurile sale de viilor fel nici d, e t%utul Im, Oarei fel
venise la Bpttomv; Melnumai fenffu a Jiune capăt «eflei
dintre fa

Chiar dacă roșea puțin la rostirea numelui lui
Barry se mulțumea să facă aceaș lucru.
Tatăl și fiica erau mândri că Jimmy se nu-

Influlc Chaney și Morgan? Care după îndeplini(re
acest «i op, va dispăre tot așa cum venise? Pentru ce nu s-
ar fi stabilit printre ei ca crescăto* de vite?

Cam aceste gânduri îl frământau ziua și noap* tea pe
Jimmy. iar posibilitatea de a se despărți într-o bună zi de
noul său prieten îl chinuia înfr atât încât el se hotărî să ai-e
misterul, e care-l presimte» că se ascunde în spanie
acestui erou” Jimmy avea un anumit dar al cercetării. Ei
jera ja vârsta fericită care nu cunoașts scrupuljssu piedici
în astfel de chestiuni. De aceea nu-l fu greu să afle urmele
lui Litton și să-l observe tecma! când Barry se credea în
adăpost de orice kupriveghere.

Într-o zi, când Barry plecă singur de acasă și f orni
gânditor ț-jte câmp, Jimmy se luă pe ur-l IHeie lui Orice
ridicătură de pământ, brice tufig ferău întrebuintate drept
ascunziș. Băiatul! zări pe Litton intrând în cimitirul din
marginea orașului și așezându-se lângă un mormânt
proaspăt.

Jimmy cunoștea fiecare colț al cimitirului și fiecare
mbmrânt în parte, căci el își petrecuse multă după? amiezi
în qniat r deșirând inscripțiile de pe cruci, dintre care
unele erau scrise numai cu ere* ionul.] ar el socotea ca o
dalele să întărească aceste inscripții de câte ori el e nu se
mai pulleali citi. Astfel el știa că pe crucea lângă care se
afla Jterry Litton, stătea scris: „;

II Aci se odihnește

Peter Chaâtâiers, supranumit pentru cel Roșu care a
fost topu Șcat prinți a nenorocita întâmplare.

87

În timp ce Jimmy re frământa să ghicească pentru ce
Barry se așezase tocmai lângă acest normânt și în timp ce-
și aducea aminte că încă din prima z\ a sosire! sale în

Bottomville, Litton îi vorbise despre pentru cel Roșu, văzu sosind printre mormin e un om care se apropia cu pași (ușori de Barry.

Era un bărbat nu prea voini? înalt de stat și îmbrăcat ca majori. astea jucă/nlor de profesje: pălărie mare neagră și haină] ungă. Gherle lui ertu atât de iustruite încât soarele, care mergea spre ppus de acum, se oglindea în ce.

Băiatului i se părea tare curios că el își îmbrăcase numai mănuașă mâinii stângi, pe cealaltă ținând-o nepăsător în mână. Străpul să o; îi bate; aproape de Barrg care nu-l observase, ceea ce ei a jare ciudat căci Litton avea un s: mi de observație destul de ascuțit.

După puțin timp, Barrg observând ghetetele necunoscutului, ridică capul și zărindu-l pe străin lângă el îi spuse uimit:

— Stacey, tu sici?!

— Da... eu sunt, răspunse străinul zâmbind. Cu toate că aici nu mă numesc astfel.

— Așa? Dar cum?

— Rann Duval.

Barrg Litton izbucni în râs.

— Așa dar tu ești Rann? prin urmare, din dușmănie pentru mine, vrând să scapi de mine, te-ar lăsat cumpărat de Chaney; Asta ți se potrivește aci (a-st spuse stă

de minune, Stacey.

— Te rog nu rosti
mai cu glas mare.

— Nfejun om nu se află pe, 'n apiropjerfe, Iar morții nu aud... spre norocul tău, căci aci sub a ceasta movilă se odihnește Peter Chalmers.

— Așa! Acum pricep totul... Tu te-3 i amestecai în această afacere numai pentru a-l răzbuna p «Pete.

— Desigur! El a fost cel mai bun camarad at finetL

— Dar nu și al meu... l-am urât aproape tot așa ide mult ca și pe tine.

Jimmy Raeburn era înspăimântat* Felul în a: re erau rostite cuvintele, îi îngrozea cinat* mai iru - îi; decât vorbele însăși Fu cuprins de

O spaimă asemănătoare cu aceia pe care o simțea lan-a când rămânea singur acasă și când Ixh urletul vântului i se părea că deosebește pași de stafii. Nădăjduia că Barry se va ridica și va da' (t>on pe fices; individ lugubru...

Dar Barry rămase liniștit și întreabă: Stacev, de fapt pentru ce mă urăști tuf atât de mult?

1 - Trebuie să-ți răspund?

— În ori e caz, aș vrea să știu... eu îiurmi aduc aminte să-ți fi pricinuit vreodată un i\ & * jajuns care să merite ura neînduplecată, cu care mă urmărești pretutindeni...

— Te urăsc pentru că tu ești aci, ceea ce; să fiu eu, spuse Rann. Făgăduiesc că ne regreta niciodată. că mi-ai dat prilejul să-ft această mărturisire. * §1

Lui Jimmy i se păru foarte caraghios: de a. Vorbi al lui Rann.

— Dar acum să uităm tot, ce a fost în
«MP.

po\ propuse Ejval. Eu m-am iobligat4 să te gonsfec de aci» toate vră însă să pleci de bună! voie?

— Ai venit după mine până aci, în cimitir., întreabă Barry, numai pentru a afla aceasta?

— Dai spuse străinul» Pentru că eu nu vreau jă produc vărsare de sânge pentru ceva care se ijpoale îndeplini prin bună înțelegere. Cei cam înți-au angajat serviciile, mă cam grăbesc* În: Îți adevăr eu am pierdut mult timp până să t3 * găsesc odată singur* De obicei, te afli în tovă* fășia unui pustiu obraznic și pistruiat* Jimmy Raeburn, din locul lui, avu impresia jea și cum o mână re: e de stafie l-ar fi prins» de umeri.

— Și cum vrei tu să rezolvi problema? m (Tebă sprfe uimirea lui Jimmy, Barry în loc să-i răspundă la obră m: a acestui nerușinat printr-o lovitură.

— Îi voi ușura situația-Vei primi o țele* kframă care te va chema pentru o afacere un* tentă la New York. O vei arăta șerifului și, astfel vei salva aparențele. Nimeni nu va

bănuî cH aceasta a fost doar o manoperă. Vei. trăi mai jăeparte ca erou în amintirea locuitorilor din k jbcucnrivilief I iţţon izbucni în răs... * Ce-i păsa lui de a. Icfca & tjt faimă ieftinăl...”

k; Rul lui îl mulţumi nespus /de mult pe

...— liş-y: r - Slavă Domnului! Barry nu se sefoim.1 cu nimic - Acum, ei se va ridica şi-i va «da’] jpfte Jarpfj acel derbedeu obraznic* Dar nici

«na din aşteptările lui nu se îndepliniră, şfel jbairy răspunsă).

— Bine-Mă voi mai gândi la aceasta.

— Ai i «: e minute timp să te gândeşti.

— Atât de repede, mi-este cu neputinţă. /tur nevoia de cel puţin câteva ceasuri.

— Bine, fie şi așa! spuse Du val după oarecare şovăire şi după ce privi soarele care aoumea. Ascultă, la orele nouă voi frece prin faţa casei tale. Dacă în camera din fa A, ca: e dă spre stradă, arde lumina, alunei înseamnă că tu acceptf propunerea mea şi că vei primi în curând telegram a. Dacă nu văd însă nicio lumină atunci pornim lupi a fi e viaţă şi pe moarte. Ne-am înţeles?

— Da, răspunde Barry.

— Am onoare să vă sătui.

Rsnn îşi beoa e Zâmbind pălăria, se întoarse şi plecă grăbit, cu paşi u; ori şi? a! tăred.

Barry rămase lângă morman -, îşi încolăci braţele în jurul genunchilor şi privi gânditor înaintea lui.

CAPITOLUL XIII

STRATAGEMA, r răiti înmărmurit de uimire, Jimmy urmărise mai mare atenţie discuţia celor doi bărbaţi. Jâar, r mirarea lui fu încă şi mai mare când îl viziti stram depărtându-se. T

I Idolul sau se prăbuşise de pe înălţimea pe care!

Închipuirea să tâţţat jfe vălmăş-U Vinth.

lorilor de rânef, >Barry nu mai îsFaţişă pentru el pe acel erou strălucitor, neînfricgt şi fără cusur, căci, ixji ochii

lui Jimmy, acela care în mod nedemn se gândea să plece în fața voinței unuli străin, acela care ar fi putut renunța atât de ușor 1% situația pe care o dobândise cu greu, nu mai putea trece drept un erou. Își simțea sufletul greu. Era cuprin de un simțământ asemănător cu cel ai unei dorinți chinuitoare», ba mai rău chiar. I se părea ca îmbătrânise cu mulți ani și aceasta din cauza dezamăgirii pe care o suferise. Voia cu tot dinadinsul să se întâmple ceva care să împiedice retragerea rușinoasă a lui Litton în fața voinței ciudatului străin. Presimțea că acest ceva se va întâmpla... Dar ce? Dar ce?

k jimmy își frământă, creării timp îndelungat, dar [nicio idee nu-i veni în minte. Când îl văzu ps (Barry plecând din cimitir, încet cu capul plecat* în din ascunzișul său și alergă cât putu mai re* jsele spre casa lui și Turner. Voia să ajungă acolo înaintea lui Barry. Se va sfătui cu Tom, care și fel ținea mult la Barry și împreună vor găsi o cale pe a-l scăpa pe Litton de rușine.

Dar, Tom era peste măsură de înfuriat deoarece nu-i mersese bine gătitul. Deacsea nu-l primi prea prietenește.

s Desigur, îl întâmpină el, tu nu vii decât la timpul mesei. Iar atunci când e vorba de crăpați emne. sau.de Jda A, vi; eunnu te vezi!

fcaf c-i cu mutra asta-tat-de-atră? Parcă ți s-ar înecat toate corăbiile! copii din ziua de jjăzii., Hai, taie cartofi... dar foc rog felii subțiri.

Oricât de sulu-ac - Jimmy, trebui să execute ordinul ți se supuse fără șovăire.

— Mai întâi spală-ți mâinile, nătărăule. Dar unde ai crescut mata, mă rog?

Băiatul se conformă. Iar în timp ce se spăla pe i în «Uni, întrebă cu glas batjocoritor;

— Tu ești bine crescut. nu?

Tom Willow îl privi mirat, dar Jimmy zâmbi atât de nevinovat, încât el nu pricepu nimic.

(Oare întrebarea băiatului c-a? recunoaștere a

superiorității lui sau o jbra-icic? Nimeni, nu ar fi putut înțelege un astfel de puști de dospozece ani.

— În orice ca A, eu am primit o creștere dreapta.

I spuse ti chibzuind. Dar știi cum? La noi acasă.

În fiecare cameră se afla o nuia de mesteacăn. Și te asigur ca ea era foarte des folosită. Cine își; iubește copilul, îl pedepsește! lata, aceasta era loi zinca tatălui meu și de fapt și a mamei mele. f. În această clipă Barry Littontra pe ușa/ L'ul iJ ammy i se păru că era Recb cimiit de palid.

— Dar ce, vă preocupă problemele de educaț e? întrebă Barry zâmbind.

— Da, da, răspunse Tom, iar eu susțin că...

— Am auzit parcare ta, spuse Litton. Părinții1 mei însă au procedat altfel: cu dragoste și cu foarte mulți bani. Pentru mine, bine înțeles, aceasta era foarte plăcut. Dr nu ștm dacă această creștere, era tocmai atât de bună. Dar ia spune-mi mai bine stai cu mâncarea?

— Este numaidecât gata., doar încă două trei minute.

93

RWB ine, spuse Barry, până atunci voau citi zhwl* Se chise în camera din fața și aprinse lumina.

În timp ce Tom iWillow Stfi ocupat la mașina He gătit, Jimmy se furișă tiptil afară, 1

j Slavă Domnului! Obloanele? erau bine trase. Nici p ctfra de lumină nu străbătea afară în stradă. Ce* nil ascultase ruga sa fierbinte. Barry Litton ră W înăsese același erou, care nu se dădea înapoi în fața: nimănu.

Când Tom Willow: îi strigă la masă, Littoa"! Jf3 aprinsă lumina în camera fdia fața. Dar Jimmyj; irra ferict căci Barry cerceta mai înainte desimea' obloanelor. Astfel el se putea bucura pe deplin e gustul bucatelor lui Tom și de veselia lui Litton* Nâicicdală Barry nu fusese atât de bine dispus, Când: e aduse cafeaua începutu chiar să intoneze un cânce malaez. Iar Willow cu vocea lui groasă de bas îi ținea honul.

— Se pare că băutura cafelei îi face minunat pe bine șefului nostru, spuse Toni. Jimmy, ma*;
fearnă i o ceașcă.

Băiatul îndeplini imediat porunca.

W Îți mulțumesc fiule, spuse Barry. Cafeauă K-oastră este cu adevărat minunată, dar nu dia pricina e* sunt eu vesel. Sunt bucuros pentru că am luat o mare hotărâre, pentru că mi-am dat Jfecama că eu nu sunt făcut pentru a întemeia, un ftăjpin și o familie. Rostind aceste cuvinte se îi", Hăcă și se duse în camera alăturată. Îngrozit, jimmy;

10 auzi cum, deschise-feres-rele, trase obloanele șirapoi închise din nou geamurile zăngănind. Se uitai fu ceasul care atârna în perete. Erau orele opt și

94

când minute. Vlăjganul fu cuprins de mânie și ix3, dig n-are... așa dar Rann Du val învinsese!

Aceasta nu trebuh să 5 Cv. mâniple în niciun caz! Barry Litton nu trebuia să se plece 111 fața unui nemernic ca Rann Du val. Trebuia să rămână un erou. Trebuia să rămână în Bottom viile.

Gândurile se ciocneau în minim Im Jimmy. Lumina ceea trebuia să dispară cu orice pref. Poate că ar putea să taie firul electric?

— Dar acesta trecea prin bucătărie... și dacă. s-ar fi apropiat de el. Tom Willow l-ar fi observat. Poate că va reuși să se furișeze afară și să închidă obloanele? Dar nici aceasta nu era cu putință căci lăarry stătea în camera din față și ar fi observat numaidecât. Ar fi deschis iarăși ferestre] e și ar fi tras din nou obloanele.

Cu cât se gândea mai mult la acest lucru, Jimmy pricepea tot mai limpede că o lovitură: ele acest fel era zadarnică. Trebuia să răstoarne hotărârea lui Barry, să-i deschidă ochii, căci un om care a cedat odată, nu mai poate; fi nicidecum un erou. - i;

Ce trebuia să facg pentru aceasta? Ce ar fi putut reaprinde scânteia stinsă a vitejieii l-ai Lition? Cum ar fi

putut el înălța din nou spre; zărilor cerului flacăra curajului său?

Deodată un gând salvator străfulgera, mirr tea lui Jimmy. Sări repede în sus.

— Doamne, Doamne, strigă el, eu mai am ceva de făcut pentru taica-ineu, Bine tai-am adus aminte. Noapte Bună șefule! Noapte bună Tom!

— Desigur. De câte ori trebuiese spălate va* sale, mârâi Willow, îți aduci «minte de ceva: „Rămâi «ei!

Detr J-mmy ieșise de acum. Fugea grăbit. spre casă. Când sosi acolo era atât de prăfuit! și de obosit încât ar fi fost cu neputință ca >-Sa se înfățișeze astfel alor săi. Trebuia neapă* rat să se mai odihnească puțin. Și timpul zo* trea! El plecase de] a Barry la opt și zece? * f' Acum era cel puțin opt și un sfert, Așa dar nu moi avea decât patruzeci și cinci de mr mite.

A uzi de afara clinchet de farfurii. Era sigur! „c'd taică-său cinase mai devreme și că soră-eaf jspiăls cum vasele. O privire fugară în came*; ra de locuit îi confirmă aceasta, Tatăl, în caixo & sa și papuci, stătea în fotoliul său și, cât - ochelarii pe nes, își citea liniștit ziarul, j, jhmny deschise cu multă băgare de seamă ușa bucătăriei, Soră-sa, cu spatele întors spre le! freca tocmai o tigaie.

Î - Sosești tocmai la timp Jimmy, spuse e* (fără ca se întoarcă. Ia-ți o cârpă și ajută-mi la șters, v Băiatul se apropie de fată.

Lou, ai încredere în mine? o întrebă el) t Ea începu să râdă. tui i-ar fi venit se palăntiască de mânie. Dar aceasta nu era cu pu* Wită deum, căei avea nevoie se «ajutorul ei]

96

Uimmy își înghiți necazul și își repeta între iyarea sub alta formă.

— Lou, te încrezi în mine?

— Cred că Qr fi bine să te duci la culcarerăspunse ea. Pari grozav de obosit, deal ti! ca întotdeauna când colinzi toată ziua împi - una cu Barry Litton.

— Tocmai despre el este vorba, spuse băiatul ieșindu-și puțin din fire.

— Cum? TDar ce s-a întâmplat cu el? între bă ea scoborând fără să vrea glasul - Nu-ți pot spune acum. Nu este timp pe: v tru astfel de lucruri, i Ea îl privi mirată.

— MUI băiatule, dar tu tremuri tot. Ce s-a întâmplat?

Î - Lou? o întrebă el cuprinzând-o de mână, vrei să faci ceva pentru mine?

— Tot cenii știa în putință. doar tu stil, [Jimmy!!

SIPv-j Domnului! Fata îl luă din nou ilni \ serios. J

— Atunci te rog să nu mă întrebi nWc. Timpul zorește. Îți voi explica fotul mă. târziu.

— Bine! Ce am de făcut? Par nu este nî>!

I mic rău...!

— Nu, îiui-i nimic rău. Te asigur! Ascultă - mă: coboevu-ți mânecile și vino cu mine pânti! Ia Barry Ui ion. Eu te voi, aștepta afară și tifi f-i infra înăuntru. Îl vei întreba dacă eu mai!

Sunt acolo, spunându-i că mă așteptași acasă. Ai înțeleș acum?

— Nu. absolut deloc.

— Te rog totuși s-o faci, o rugă el cu glas fierbinte.

— Mai întâi trebuie să-mi explici motiv\d* j

— Doamne! Doamne! dar nu este timp, fie jbueni Jimmy nerăbdător.

Dar se potoli numai decât și spuse pe un ton mai liniștit;

— El în vii răspunde probabil că am plecați ijeu câteva minute mai înainte. Înainte de pleci! jȘȘ mai spui că tata și tu nu standeji dekd nelinis?]

În fi de sostra mea, căci știți că el are grijă de in fine. Spune Lou vrei să-mi faci acest ser-4

I Vic-i 11?

Ea surâse de zelul lui - Așa e foarte bine! se bucură el. Tocmai aceasta este expresia pe care trebuie - 0 ai.

Ea clătina din cap. - Copilide. tu îmi ceri prea mult-

Nu-i pot

1 Spune în față o astfel de linguşeală.

El îi cuprinse mâna.

11 - Dar da<S aş fi bolnav sau daa A aş fi pie răm, f8 e moarte şi ai ştie că numai aceste cuvinte; mar salva, nici atunci înfle-ai rosti?;

Îi - Ba da, spuse ea. Da?...

] \ - Nu există niciun dar, căci! feste mai rea decât dacă aş y, acejt ppfâranţa de vindecare. Nu-i - ot ky-ftturlerul f situaţia mea fără pat

98

acum. Treime să mă crez. Spune. I'ou, vrei să te duci sau nu?

— Jimmy, tiu la tine atât de mult, încât de hatârul tău primesc să fiu caraghioasă.

CAPITOLUL XIV

LARRY RĂMÂNE.

jimmv mergea atât de repede, încât sora sa de abia se putea ţine pe urmele (ui. Desigur nu aveau prea mult timp de pierdut. Dar el nu mai voia! să audă nicio întrebare în partea fetei, căci de bună seamă ea nu a* fi putut pricea* răsiușnica idee care-i veare în nume. Chiar dacă fraza pe care voia s-o întrebuinţeze nu era rezultatul gân* dârr" d: n cartea sa de şcoală - lotuşi. În cazul de față, numai ea ar mai fi putut salva sittţaia. V rar. i-a că de curând trebuise să copieze de o sută de ori ca pedeapsă pentru pur* tarea lui proastă, sau mai bine pentru faptul că nimerea prea bine cu praştia pe care o avea, următoarea propoziţiune: surâsul feme: i face JIH J bărbat un erou". Fusesse obligat să umple opt pa* fdni întregi cu această propoziţiune. Nu era efect jit mirare că ea i se întipărise bine 111 minte. P<Ş iyyremea ceea, propoziţiunea aceasta i se pap se [lipsită de orice înţeles, acum însă îşi dădea seama de folosinţa ei. La drept vorbind, Lou nu era o f-i>. t i w I 1 *

1 femeie, era chiar o fată proam, dar la nevoie şti

jsutea ba și pe ajutorul &:!

Io disperarea lui se hotărâse și o trimită jg în tou la Barry Litton, Era convins că e va zâmbi; când se va afla în fața lui.

Când fu numai la zece pași înaintea porții ca și lui Turner se opri deodată.

— Așa Lou. Te aștept aci! Îndeplinește-ți bine misiunea.

Fata se îndepărtă în vreme ce Jimmy o urmărea; cu privirile.

Lou bătu la ușă. Barry deschise-Dar ea nu intra ci întrebă din prag:

— Bună seara, domnule Litton. Jimmy mai este aici?

— Nu, răspunse Barry, a plecat de mult.

— Așa, Foarte bine! „Ij și se pregăti, să plece.” \ Jimmy tremura de mânie. Asta era totul? Fu*

fios, el dădu din picior. Hotărât lucru, nu pu?

!ea avea nicio încredere în femeii! Dar tocmai a*

! testa era răul: Lou nu era o femeie, ci „doar o fată proastă.

— Sunteți îngrijorată de Jimmy? auzi băiatul glasul întrebător al lui Barry.

Lou se opri.”;

— Nicidecum! Trebuie să cutreiere pe undeva.

Nu i se va întâmpla nimic.

— Va voi ajuta să-l căutați, mai spuse Barry apropiindu-se de ea. 1)

— Vă rog să nu vă osteniți răspunse Lou zâmfritid.

„Zâmbetul femeii face din bărbat un erou” se/ jSudi Jimmy. Dar mdș Dumnezeu să găsească e*

100

temeie care să se priceapă să-i zâmbească cum trebuie?

— Vă rog să mă dezvinovățiți și față de tatăl dumneavoastră, că am pas atâta stăpânire pe [Jimmy, spuse Barry. Dar fără de el nu am fi ieșit niciodată la

socoteală!

— Eu sunt cu totul de altă părere, se amestecă în vorbă Tom Willow cu vocea lui groasă de bas. Eu cred că nouă ne merge mult mai bine, când puștiuj nu este aici

Jimmy ar fi vrut să urle de mânie.

— Tom glumește, spuse Litton. Și el îl iubește pe Jimmy tot atât de mult ca și mine.

— Defapt el este un băiat foarte bun, recunosc Lou. Iar noi - tata și cu mine - suntem tare fericiți când el este la dumneavoastră.

Jimmy răsuflă ușurat. Dar pentru ce oare când spusese acestea Lou nu surâsesese? Oare el se înșelase în mod atât de rușinos?

— Mă bucur de cele ce îmi puneți, mulțumi Jimmy. Dar credeți într-adevăr că eu sunt un prieten potrivit pentru el?

— Sunt absolut convinsă de aceasta, căci nimic nu influențează mai bine asupra tineretului, decât pilda vie. Eu aș fi fericită dacă Jimmy ar ajunge odată ca dumneata. Dar acum vreau să mă duc acasă.

Și ea dădu să plece din nou.

Jimmy pierduse orice nădejde. Deodată Barry Litton, dintr-o săritură, coborî scările casei și ieși înaintea fetei. %

f. - Domnișoară Lou, nu vreau să vă rețiu prta mult. Vreau să vă mulțumesc numai pentru frumoasele cuvinte pe care mi le-ați adresat. Nici nu ftiți cât bine îmi face tocmai azi. Noapte bună, Lou > Nădăjduiesc să ne vedem curând!

Își strânseseră mâna.

Jimmy nu auzi ce-i răspunse ea. Fata plecă în grabă și dispăru în întuneric.

Barry privi câțva timp în urma ei, apoi urcă încet treptele casei și pătrunse înăuntru trântind ușa în urma lui.

Cu aceasta, orice încercare de salvare era teivminată. Litton intrase abătut în coliba lui, în timp ce l-au se

depărta poticnindu-se. Jimmy* încșit din fire, fugi după ea și îi strigă:

— Mergi greșit. Te vei încurca în sârma ghimpată.

Ea se opri. Jimmy se aprob e de ea. Fata îl a- < pucă cu putere de braț.

— Jimmy, se plânse ea, pentru ce mai îndenvnat la un astfel de lucru? Cât îmi este de rușine! Cât de prost m-am purtat? Cât de nepricepută am fost?! f

— Ai dreptate? Dar acum nu mai este nimic rele fzm. f-ce; prea tânăra.

— Prea tânără? pentru ce? întrebă ea mirată, t - Pentru nimic... răspunse el. Acum lasă plân-Wele și vino acasă.

J & Dar ea îl ținea tor mai strâns. 1

V Mai întâi trebuie să «tiu ce ai vrut, spuse ea cajrgic.

D & el nu vru să-i răspundă. Și k urma urmei uerș yina pl că nu surâsesc. El nu-i târăsesjf

102

fenpa în moH special asupra acestui amănant, Dar Jimmy se smuci deodată.

Nici nnvenea să creadă ochilor. Tocmai când să se întoarcă, dincolo la geamurile lui Barry Litton se stinse lumina.

— Lou, striga Jimmy, te rog privește îndărăt; în casa lui Barry mai arde lumina sau nu?

Uimite, fata se întoarse. Da, totul era cufundați în beznă.

— S'e și dus să se culce, spuse ea.

— Ba deloc! Acum începe lupta, pe viață și jipe moarte.

Lou se temea că frate-său își pierduse mințile! Din depărtare se auzeau bătăile orologiului de la primărie. Orele nouă.

— Lou, strigă Jimmy entuziasmat, tu ești cea! jinai fermecătoare fată din lume. Ai împăcat lui jerurile fără a

zâmbi măcar J

„Cap. XV

BARRY SE PREGĂTEȘTE

Lou renunța să mai audă vreun cuvânt la locul lui de la frate-său. Mergea tăcuți spre casă.

— Dar unde ați fost? îi întâmpină tatăl lor mirat.

— L-am luat pe Jimmy de la Barry, spuse fata* 7 Când se duce acolo, uită să mai vină acasă.

— Ești un vagabond, își muștră tatăl, băiatul: Acum o silești și pe soră-ta să hoinărească prin; întuneric. În orice caz, Lou, nu mat vreau.

! irepete aceasta niciodată. M'ai înțeles? - fe

Da, tată”.

103

— Ei acum nu mai faceți gilag>e copii. Vreau să mă culc.

Bătrânul urcă scara. Fratele și sora iatrari în bucătărie.

— Noapte bună, Lou* >puse Jimmy voitul să dispară pe ușa din dos.

Dar fata îl reținu cu putere.

— Nu vreau să te plictisesc cu aici o întrebare. Un singur lucru să-ni explici: ce a însemnat observația pe care ai făcut-o: wAcum începem lupta pe viață și pe „moarte». Barry este amenințat de vreo primejdie?

— Și aceasta te-or întrista mult?

— Da, răspunse ea roșindu-se.

— Așa dar și ție drag?

— Da, răspunse Lou în șmntă.

— Foarte di ag?

— Da, îl iubesc foarte mult. Adineauri nu rr, /ani im Vi & câiâar numai de hatârul t5 o «Uimit. Jimmy observă că ochii sorei sale se timpi useră de lacrimi. De obicei, ea nu plângea de fel. Ti fu tare milă de ea.

— Lucrurile stau cam astfel... începu el. Dar mai întâi trebuie să-mi dai. cuvântul tău de cinste, că niciodată nu

vei spune cuiva a ceste lucruri pe care le afli acum.

— Mu voi vorbi nimănuî despre aceasta, promise ea.

Totjiși băiatul șovăia. Chiar dacă ea nu o lăre vorbăreață, rămânea totuși o fată. it\j-Slomentan, Barry se la

104

Io are, spuse Bar va scăpa, daforifă ție. *

Ea pricepu că el nu voia să-i spună mai mult și de- aceea renunță la orice alte întrebări.

— Nu uita că mi-ai promis să nu repeți la nimeni altcineva, cele ce ți-am spus, strigă et grăbit și ieși pe ușă afară.

Uimitor cât de înțeleaptă a devenit Lou» se gândea el străbătând întunericul. «Altă dată ar fi încercat să mă rețină sau să-l cheme pe (lata și să a roage gf & intervină în sprijinul ei. ifca mi-este acum un adevărat camarad... Un jârate mai mare nu's un fi purtat mai cu ju - Idecată».

Încă: înainte de a ajunge din nou le Littoan* [Jimmy privi cu băgare de seamă în toate păr.

Îțile, pentru a vede-a dacă nu cumva îl urma** rea cineva. Dar nicăieri, nu descoperi ceva a amenințator. Cu toate «acestea, el se simți mult fușurat când putu să includă ușa bucătăriei în urma lui.

— Nădăjduiesc că nu vii prea târziu pentru «-ți ajuta să speli vasele, îi spuse lui Tom.

Willow cu mânecate suflecate, privea jpra ziarului său. La intrarea lui Jimmy își fceoase pipa din gură...

— Poate că o să-ți pară rău, băiatule, spusf jsl batjocoritor, dar totul este gata. tar ai yenii târziu! m!

e & rQ nouniștit fi

Barry Litton
Angul și în lăul
pudră de pudră

105

— Jimmy, vino încoace!

Copiluț se apropie grăbit de el. Barry îi puse. mâna pe umăr.

— Ți se vor părea ciudate cele ce vreau să-ți spun

acum. Dar cred că ești destul de inteligent pentru a le pricepe. În orice caz, nu vreau să te necăjești din pricina aceasta.

— Vorbește, răspunse Jimmy. Între camarazi nu trebuie să-ți pui mânuși! Căci noi suntem camarazi doar, nu e așa?

— Da, desigur, spuse Barry sincer. Atunci as... Cultă: timp de câteva zile nu voi mai avea ne**

1. voie de tine. Să nu mai vii aici și nici să nu mî [mai urmărești, dacă mă vezi din întâmplare. Îmi jpromiți?

Jimmy oftă adânc, „Tot astfel s-o fi simțit și tatăl Adam, se gândi st, când îngerul cu sabia ÎOL [flăcări l-a gonit din Paradis”. Și apoi spuse cu frias tare.

— Dacă socotești că este absolut trebuincios.*

El șt! a exact pentru ce-i cerea Barry ac? st lucru.

(Ar fi fost tare primejdios să fie văzut în apropierea lui. Dar tocmai de aceea, Jimmy nu-și dorea, în clipele de față, nimic mai mult decât să capeto îngăduința să rămână în preajma eroului său.

Îl auzi, ca din depărtare pe Litton spunând: u, și - Eram sigur că mă vei înțelege! jî.

I: - Atunci cel mai bun lucru, spuse Jimmy st &

! ț) înându-și cu bărbăție lacrimile, ar fi să mă & *<J numaidecât acasă. Noapte bună!

[Și dând mâna cu Barry. avu senzaște a nu crâi (Vorba/numai de uți rămas

106

că de o despărțire pentru totdeauna. Niciodată, nu va mti mai acel glas limpede, care sirice deodată în urma lui: „Îți voi trimite vorbă când lucrurile se vor limpezi”.

Afară, în fața ușii se opri mnurmurit, Avea impresia că vine de la o înmormântare.

— Tom, se auzi glasul lui iJitton, înț>achece - /a lucrurile noastre.

Jimmy ciuli urechile.

— Slava Domnului, răspunse Wii! ov>. Taurul acela?

cap de mort” în a cam scos din fire.

— Fii atunci grăbește-te!

— Totul era pregătit de mult timp încă, spuse Tom. Am călătorit îndeajuns împreună ca să? tiu că trebuie să fiu pregătit de plecare în orice moment. Sp-me-mi numai când pornim?

— Da dată ai să pleci tu singur. Eu

* rămân aci.

— Dar ce înseamnă toate acestea?

— Ilm de rezolvat e? va pentru care nu ați f nevoie de tine.

— Nădăduiesc că voi afla și eu misterul.

1 Oaie am greșit cu ceva? y - Cum de te poți gândi la un astfel de lucru?

Ești un suflet credincios, burai! meu Tom, iar m și mu pot să-ți aduc niciun fel de vină. Vei avea nevoie de ceva bani. Mi-au mai rămas vreo v, douăzeci de mii de dolari. Cincisprezece mii din f ai vor fi ai tăi-Uâmât de mărimea sumef, cu care s-ar fi puiul i (Cumpăra cele mai frumoase ferme din Bufetanaf jjsjfa Jlmmg aiiz Șqa foșn & ta}, bnn, cele în Qg Căli

107

Je număra Barrti...

Cu o voce care semăna cu cfcelălăâtul onjui <șâne bătut, Tom Willow spuse:

— Afurisit să fie acela care ia banii dumitale!

— Vrtat. < să și în ce se petrece aci, domnule Litton. Î
- Foarte ușor, iubit prieten, am ajuns la «îl punct de unde trebuie să mă desciorc singur. Ttf Ești un băiat subțire și cel mai bun camarad pe care rrsi-l pol inctiipm. Dar oricâtă bunăvoință al avea, tu nu poți să-mi ajuți oi nimic. Rea dar ia hanii, dă-mi încă odată mâna și pleacă. Încearcă să nf uiți; aceasta-i tot Ce cer de la tine.

(- N-am să iau nicio para chioară... Noi diol în trecui prin multe primedjii, Iar acum, așa Heodafă, nu mai este loc pentru mine?... Spâne-JJnă vă rog o singură problerrffi

pe care doi oay tren* nu o pot rezolva mai bine decât unul
sui De când este lumea, doi ajung, la un rezultat mai bun
decât urnil singur... Numai când este «ori p de c. alunei
este altceva.

I - În cazul de față nu este vorba de mei o femeie îl
asigură Barrg.

T - întrec Jiânsă... da. Eu m-aș prinde Bota
ontruiatului acela este amestecată aci. AdI - fieauii, când
fata a fost aci, m? - sm dat numa (-i! decât seama că ceva
nu este! ti ordine. >.

I - Dar eu nu te trimit de aci din pricina ei, spuse
Barrg șovăitor.

Să mă bată Dumnezeu dacă fetișcana ceea... îi -
Taci!! întrerupse Litton. - j

I-Bine, am să tac. Dar de plecat, tot nu plefe

— Foarte bine! Atunci am să-ți spun adevărata Stacci,
a apărut din nou.

Willow genu atât de înfricoșător, încât Jimmy pe
cutremură din tot corpul.

— La început mă gândeam și eu să plec, spuse Litton,
căci scopul penffu care am venit aci a Zbst îndeplinit... Tu
știi doar că ea nu pun niciun preț pe faptul că cetățenii din
Botlomi-le mă socotesc drept un erou... Dar mi-am
schimbat păireia. Vreau să am odată liniște din partea a
(Cestui descii cerat primejdios, care mă urmărește cu ura
lui peste tot. Înțelegi însă că viața ta îmi este mult prea
pețioasă, pentrru a cuteza să te lexpun pericolului, de-
aceea te rog să mă lași sân fiur. Astfel mă silești iar să mă
retrag din fața lecestui nătărău. Ei, acum când știi despre
ce este vorba, vrei să mi fac; plăcerea și să pleci.

— Da domnule, răspunse \\rtllow cu voce înfceață.

— Îți mulțumesc, prietene, Ia-ți banii și du-tei 5>tacei
poate veni în orice moment.

t. Se auzi-zgomot de pași gre). Jimmy înțelese că
fâom se dusesese în camera de alături, pentru a-și lua
lucrurile. După un timp, el se întoarse încet... fihcet de

tot... i i

Sunt un laș, spuse el trist. 1”.

1 – Dimpotrivă ești un suflet credincios și un camarad desăvârșit care nu precupețește gn mare sacrificiu pentru prietenul lui, spuse Ljtton pinec-i. Drum bun, prietenei Dumnezeu vă fi cu fine, căci tu meriți aceasta!

— Rămâi cu bine, domnule. Eu... e ilimma, eu lacrimile în ochi voia tocmai în

M-BC depărteze, dar ușa bucătăriei se deschise și ITom coborî treptele tindei. În timp ce săiaful privea după colț, Willow se întoarse în fața reel și o deschise brusc. Tom, cu legătura de «ieruri și cu arma pe umăr, stătea pironit în pract.

— Ce mai vrei? îl întrebă Litton.

I – Am venit din nou. Iată și banii dumitale. jM ai trimis departe de dumneata, iar eu nu vreau să lplec... Dacă Stacey mă împușcă acum aceasta Ima privește numai pe mine... pe dumneata nici jttecum I

I? 1 arunci legătura pe podea și închise ușa în urma lut.

CAP. XVI /FUGA ÎN NOAPTE

Lui Ji-aRy îi venea să strige de bucurie, nu Ivumai pentru eroul său nu mai era singur într-o liure plină de dușmani, dar și pentru că vedea W le acest pământ mai există sinceritate și ere” Ui nift fac de un prieten și un șef. Firește, iei pricepu numaidecât că nici el nu mai trebuia; J* 4 iră promis] u ea da<a lăii Barry de a dispărea fitao amdată din viața lui. Îi va fi tot atât de fereincios ca și până acum. Dar ce ar fi putut1 fel ră fără neutru Barry?

Fiindcă S-arey – una și aceeași persoană cu Rann Duval – a fost angajat de către Ch’a* IJ pentru a susține lupta lor împotriva „ca>.

mort”, este aproape sigur că atacul lui în primi; *! rând împotriva tău.

110

Xului blestemat, cum obișnuia Tom să numească.

fenitnalul Dacă el va sta de pază în apropierea; Jarcului, îl va sluji astfel pe eroul \Sau și va.

Împiedica, probabil, răpirea vitei, se gândi el. Cu multă băgare de seamă, Jimmy se furișă jepre țarc, pentru a-și pregăti un culcuș în paiele 1 puse de Willow acolo. Era de acum cu un picior Ide cealaltă parte a sârmei ghimpate când zări, lapropiindu-se, mai multe făpturi ce țineau ca (pul plecat. Însăpăimântat, el scăpă din mână! Isiârma pe care o ridicase. Ghimpii, străpungând i fe & mașa, îi păfunreră adânc în spinare, Pe moment fu aproape paralizat de durerea (usturătoare. Astfel hvât nu putu nici măcar să țipe. Caută să se elibereze din strâmtoare. După jjce izbuti aceasta, își trase și piciorul pe careții [trecuse după gard.

1 O luă la fugă. Făpturile acelea întunecate îl Wtjmăreau. Depărtarea careul despărțea de ele (devenea din ce în ce mai mică și aceasta din pricina ghetelor lui grele, de n-ar fi dat acum fie desculț!

Unul din urmăritori, era cât p-acă să-l ajungă. * i Lui Jimmy i se părea că mâna care încerca să-l apuce i se înfipse de acum în ceafă»

!; GBăiatul se înțepeni deodată în picioare și se: jplecă*! Cel din urma lui nu se putu opri atați I de brusc și căzu peste spatele lui Jimmy/ cirepU în față în mtriște. Prietenul lui Barry era că) t! p-aci să fie și ei răsturnat h pământ, dar în ititimul moment reuși să-și mențină echilibrul. Sijainte ca omul să ger fi ridicat* Jimmy stâgașdi

111

ftistanță bunicică! El își schimbase puțin Srteția și tocmai aceasta «fu norocul lui căci! Ajunse va o poteci, pe care putea înaintai mult! i repede. Pe deasupra, el mai avea! și un & lț mare avantaj: cunoștea de minune această} potecă pe care o cutreierase generații întregi des Școlari cari. Se duceau grăbiți la înot și câți întorceau agale spre casă, încet, din ce în e «mai încet pentru că acasă pe fiecare îl aștepta l & au lemnele de spintecat sau

yaca de muls, lucruri de care fugeau*!

Din nefericire însă, drumul cei bun era priel* tiic și, pentru urmărâtorff lui, ai căror pași el îi auzea din nou îngrijorător de aproape* Jimmy pieră convins că dacă ei îl vor ajunge, ultimul j, lui ceas va suna» Căci ce însemna pentru niște I - crâminali atât de prrimejdioșii un omor mă mult sau mai puțin? Oare din pricina taurului's, cap de mort" nu fuseseră uciși de acum lă oameni? Oare ultima lui victimă - *» cea de ai

* paisprezecea - * trebuia să fie un băiat. nevinovat, unicul fiu al lui Samuel Raeburn? r îi

— Nu, nu... Mai departe! Trebuie să-l prindem neapărați auzi el în urma lui.

Oricât de măgulitoare ar fi fost pentru el însemnătatea pe care ei o acordau persoanei sate, nu avea nici gând să moară lat doisprezece arii, mai ales că Barry Litton nu ar avea niciunt profit de pe urma acestui fapt* Groaza morții îi spori puterile. Acum zbura ca o săgeată.

La picioarele lui e întindea lacul în care înotase de atâtea ori. Drumul se prăvălea diit ce în ce mai mult* Jimmy; în întoarse înspre)

1 Jjac. O clipă el vă zi stelele lucind pe ce> apoi se afundă în apa neagră* Ieși la: supraf-i și pentru a doua oară se lăsă cu toată - gre-Jatea la fund* ICurentul apei îl fecoase mult în departe.

Cu toate acestea, el nu îndrăznea să kio...

1 ța; suprafață, dest. plămânii lui şypjortay cu g* jptfesiunea apăr își dădea s-mă că la licării Stelelor, capul său se va zări pe suprafața lut - apei să ca bandiții ceia vor deschide imedia lim foc ucigător împotriva lui Așa dar, jânoi: jpl-e sub apă până la celălalt mal, unde crengiâle copacilor l-ar fi putut ascunde de vederea cri jfeinalilor* La un moment dat, fu la un pas să i accepte riscul careul amenința și să cedeze netfoiei de a respira, dar atunci's «„gândi la Barry Câtton. Viața lui aparținea de acum eroului său.

Pentru el trebuia să se păstreze de acum înainte., ț...
Ce bine că t «să poți respira adânci Nicijjoda-ia în și-au și
putut închipui câtă ușurare fac te simți un om să-și umple
plămânii cu aer! Și-a nemișcat, sprijinind u-se d* o ramură
frun\z - <? a* Se bucur; - de norocul lui. Deodată auri.

I la oarecare „distanță de «el, zgomot „de voci.

IA. sărit în apă și nu a mai reapărut* De sigur că șvo
fi frânt grumazul!

— Să nădăjduril răspunse un alt glas. Cel i puțin
astfel nu se va mai putea vârî unde nu-l fierbe oala!”

— S Dar pentru est vrea Duval să scajia mal în tift. În
de băiat? întrebă prima voce.

— Susține că băiatul are o vedere foarte a-și dacă
plănuiește în astă's «ară r vrea să-l închidă pe
băiat pentru câteva zile.

Nu e tvtic niciodată ce se poate întâmpla! Iar lui
Rann Duval îi plate întotdeauna să meargă la sigur.

— Le fapt toate lucrurile acestea sunt ța
jvernerririe...

— Prostii! Dacă acest domn Litton pe oară (toți îl
socotesc un erou este atât de nerod încât, gă locuiască
într-o baracă izolată»... Unde ș-a mai pomenit un astfel de
lucru!

— Un om cumsecade nu se gândește la ast* fel de
faptei 1

— Uar tocmai aceasta dovedește că Duval tefete mai
puternic decât el, Ideea de a da foc” Ierbii din jurul casei
este de-a dreptul grozavă!

Știe roi-e tot una. Atunci să ne îne \jtowerrem tnappi
fi să-i spunem că băiatul fria frânt grumazul.

— Se vede cât de colo că tu nu lucrezi fele mult timp
sub ordinele lui Duval. Niciodată nuț i voie să-i afirmi ceva
de care nu ești absoluți frigur. Nu-i putem spune că
băiatul și-a frânt; gâtul, numai pe singura considerație că
el nu a 1 renoărut la suprafață.

Ceasurile se depărtară* Curând nu se mai l a-i nimic.

Jimmy sări din nou în apă și înotă până la celălalt mal. Ieși din lac, se scutură de fu care curgea șiroaie pe el* Nu era frig. Vîn.

1 de abia adia dinspre Vest... și îtocmai pe est vînt conta bandiții*, î;

k-mmy își dădea perfect de bine seama (ca ia de făcut: să-l prevină pe B'arry; și - pfi Atelierul... \JL...

114

de primejdia care-i amenința.

Dar veât să fie ceasul oare? I se părea (căi Jrccuse o viață de om de când văzuse stingând du-se lumina la fereastra lui Barry. În același. moment se auziră bătăile înăbușite ale orologiului (de la primărie. Nu era decât zece. Câte nu i «întâmplaseră lui în această ultimă oră! mai mult decât colegilor săi într-un an întreg. (Și câte se vor petrece până la miezul nopțiiit CAP. XVII

j; FOCI FOC!

Jimmy nu-și putea întocmi un plan cum să-și vestească prietenii, căci ritmul în care fugea nu-l îngăduia să se gândească. Dar trebuia să fugă dacă nu voia să sosească prea târziu. Apropiindu-se de casă nu văzu nimic suspect, totuși; el nu-și făcea iluzii căci știa cu ce dușmani jbrimetrâioși avea Heaface.

Pentru a nu fi văzut, el se furișă pe ușa din; «Jos direct în grajd. Amândouă porțile fuseseră! lăsate deschise, tocmai pentru ca anima ele să ajbg! mai mult aer. Căluțul pe care îl dăruise Litfcon da jurând și coi e împărțea grajdul cu iapa lui Barry își cu e» tarul lui tom vru să necheze de bucurie.

jead așa făcea întotdeauna la vederea noului stăhpân. Jimmy îi astupă nările, încât căluțul sforăi ki zvârli din picioare. Băiatului, zgomotul pe care-l se păru tot atât de puternic, ca și cel produs de prăbușirea urni munte; j

115

bună seatr JS că oamenii lui Duval își închipuiseră că vreunui ca] îi intrase praf în năij... ca niște buni

Cunoscători ce erau trebuiau să știe că a (Ceasta se întâmplă foarte des. Cu. toate acestea, Știirimy își reținu mai mult timp răsuflarea.

Dar fiindcă nimic nu mișca, băiatul își scoase cu băgare de seamă căluțul din grajd, își lepădă ghetetele și încalecă. Micul animal își dădu numai decât seamă de voința stăpânului său, căci tot astfel procedase el și săptămâna trecută, când dăduse im spectacol de „călărie indiană” tovarășilor săi.

Jimmy călărea într-o parte, astfel ca flancul calului să-l ferească de a fi văzut dinspre țarc. Brațul său drept strângea cu putere coama calului, care se supunea docil la orice apăsare a lui. Singura primejdie era ca picioarele să nu-i lu’* tjece pe spinarea netedă a căluțului. Dar băiatul

00 deprins cu acest exercițiu care obținea totdeauna un desăvârșit succes la tovarășii lui.

— „Ei drăcie, dar ce este aceasta”? se auzi o iv (oce străină.

— „Căluțul lui Jimmy”, răspunse un glas în noefite. „Nu este niciodată legat”.

Așa după cum voia Jimmy, căluțul alerga drept Jfepre casă. Deodată însă se oprî și-și plecă capu’ pentru a prinde cu buzele lui groase un fir de iarbă. Jimmy era cât p-aci să-și piardă echilibrul, dar reuși să se țină pe spinarea lui. Inima îi bătea cu putere. Dacă bandiții 1 ar fi zărif, 1 ar fi împușcat fără milă. Cu o lovitură, el mân4 ponei-ul mai departe. Dar numai după câțiva pași acesta se opri din nou. Căuta iarba ademenitoare... Cui toate că băiatul se așteptase la aceasta, dea

116

bea reuși să se țină pe soțierea rolbnluf. Picioarele și mâinile 1 dureau îngrozitor.

Trecură câteva clipe chinui oare Gaiu; ul porni din nou. Sforăia și dădea din cap, ceea ce ar fi levut desigur mare succes pe lângă camarazii Sul UJitfimy, dar aceasta putea acum să coste vi? Ta băiatului. Slavă Domnului! În

sfârșit ajunse la gare tini casei. Duse animalul în fața uneia din feresc jeeje joase ațe bucătăriei că e după cum se asigurase el mai dinainte era detch [să urcă un pidoi peste pervazul geamului și se lăsă să lunece Împetișor înăuntru* Rămase nemișcat* Era ca para* iizat. Chiar dacă un singur cuvânt de-al lui ar fi putut salva viața a sute de oameni, el tot nu l-ar fi putut rosti.

Dar peste câteva clipe își recăpiată libertatea) ld; e mișcări. Se lăă în jos pe podea și se târî până la ușă.

Oare prietenii lui erau m: r <i<devăr în camera Olăturaljă? Dormeau? îndrăzniseră ei oare în aceasta noapte de pomină să se culce ca și oricare flit cetățean?;

Jimmy era cât P ci să izbucnească în răs. Atât tije caraghios i se păru acest gând. Dar el își înăbuși acce. sul ele vesele, cs-e n-ar fi avut niciun est tocmai acum, și suspină numai.

— „Oricine ai fi, frate, se auzi vocea amenin* (JfitoareG a lui Barry, nu te m-șca din loc, căci ia p «a mai mică mișcare trag?», îl – Eu sunt... Jimmy, șopti băiatul, îl Ljttn se apropie de ei, îl apucă de ceafă ți-l Trase în sus”.

117”.

Tu... netrebnicule! i» puse el mâitică. Tu trebuiai doar...

— Sst, îl întrerupse Jimmy. Te aude! Duval și cu oamenii lui sunt afară1. Vor să aprigă iarw ba pentru a vă înăbuși și pentru a vă da foc* fivebue să vă grăbiți. f!

— De la nemernicii aceștia, se auzi glasul mă* bușit ai lui Tom wi-ow, r nungând prin întuneric, mă așteptam la o aistfel de mârșevie.

Barry îl duse pe Jimmy în camera din față.

— Jimmy îi spuse el, tu ești un băiat admirabil! Acum spune-mi repede tot ce știr *

Jimmy povesti pe scurt. Dar după ce spuse cum ivenise acolo, Barry îl întrerupse:!

— Destul! Tom trebuie să luăm cu asalt grajdul Carabinele de vânătoare să fie încărcate, dar nu cu alice

mici, căci ssrfel ele n-ar fi, de niciun folos pe întuneric. Trage în orice ți se pare că mișcă. Eu voi merge în frurile. Vei uirma lu'. Băiatul va constitui ariergarda. Aceasta-i o mpiune fo' & ne însemnată, fiule! Când vom ajunge ac o o* te vet târî într-o iesle și te vei ascunde în paie „Dar hai să plecăm odată!

Vorbea repede, dar foarte liniștit. Părea atât de sigur de ceeaME spune, încât Jimmy avea impresia că se și află în grajd, (

Ma întâi se duseră în bucătărie. Cei doi bărbați își luară carabinele. Barry se apropie de ușă Jiâr: my privi pe geam afară, spre tare. Taurul *, cap de mort* în & i era încă acolo. Oare câți oatneni vor cădea victiiră, în as a noapte, acestei Vite aducătoare de nenorociri?! \ <!

Deodată la o depărtare decâteva sute de pași

118

de casă, zări r idicându-se spre ce? o limbă uriașă de foc. Și apoi două umbre care se târau prin fiarfă.

— Repede Barry! strigă Jimmy. Au aprins de jacim iarba!

Litton deschise imediat ușa și se repezi afară. Tom al urmă. Jimmy, ultimul, se minuna cât de tăcut alergau ei. Firește își scosese cîșmele și fugeau numai în ciorapi.

— Uite-i că vini, se auzi o voce strident. Dar sunt trei!

În aceiș moment carabina lui Barry se descărca'. Lit pn țintise din fugă. t

Un strigăt în noapte, în colțul grajdului, J>mmy zări umbra unui om sărind în sus, apoi îndoindu-se din mijloc și prăbușindu-se l-ai pământ.»

Ropotele gloanțelor se auzeau și din dreapta și din stânga.

Jimmy simți că o viespe! [întepase în obraz. Ochii începură să-i lăcrămeze. Nemă; văzând limpede se izbi cu capul de gardul grajdului, la care ajunsese într-un ultim avânt. Împușcăturile nu înjctau de ioc. Ele nime. e în pereții subțiri ai grajdului. De aceea Jimmy se în; nse

degrabă la pământ.

— Jimmy, ești rănit? îl întreabă în șoaptă Barry care se apleacă foarte aproape de el.

— Nu... nu m-au nimerit încă. Dar pe tine?

Niciodată nu vorbise el pe acest ton cu eroul său. Dar acum erau nu numai prieteni, ci și tovarăși de luptă: I

— Nici nu sunt rănit măcar, răspunse Litton. Ți se pare că S, i Tom, este? feare bine», înecând

119

după fel «1 în caic „vorbește”. ”...

Willow trăgea neconținut Afată-o e repede cât putea & a încerca țevile carabinei.

Deodată, împușcăturile bandiților încetară.

— Bil! se auzi un gjas puternic, ai să fii în stare să călărești, când am să vii să te iau?

Ji rr.my recunosc vocea tăioasă a lui Rann Duvai.

Din colțul grajdului se răspunse mai puțin limpede - dar - i în ciuda gemetelor care întretă* iau cuvintele - destul de deslușit totuși:

— Lasă. mlă aci... Am primit atâtea gloanțe... în cât îmi ajunge deocamdată. Mai bine plecați voi și puneți-vă în siguranță... astă noapte tot mi avem noroc.

De afară se auziră lovituri de copite. Jimmy pări în sus și privi pe ușa grajdului. În depărtare* făcâră mai mulți călăreți fugind în gajop.

Era de acum destulă lumină pentru a observa aceasta. Vântul sufla și gonia flăcările întocmai Cum nădăjdujseră bandiții, în unele locuri, acoperișul casei se aprinsese... I

Taurul, în țarcul său, adulmeca aerul cu nările umflate.

Fiindcă nici gând nu putea fi să stingă focul, Barry începu număruându-l să se ocupe de rănit. Acesta era un om mic de stat, cu pielea tucioasă. Cu ușurință l-ar fi putut lua drept indian, atât de negri erau ochii și părul lui. Prș>abil însă că prea un mexican. Mustața lui rară și sprâncenele;

lui stufoase, acum strânse de durere. Îndreptă-
febu să-l socotească ca atare.
Barry și Willow îl duseră în grajd, Litton în-

cepu să-i cerceteze cu atenție rănilile. Fusese nămerit de trei gloanțe de carabină. două; r. partea! Superioară a corpului, iar al treilea îi smulsese jb bucată din pielea capului, i între timp, vechea casă a lui și Turner arria bi i jivâlaie.:

Detunăturile puștilor și limbile de foc deștepta.

Seia întreg orașul. Printre primii curioși care ce lâpropriară fu și Turner. Sprijinindu-se de poarta jggrajdului, în care Barry pansa pe rănit, spuse cu! tristețe:

— Mai bine aş fi văzut pradă flăcărilor casa mea cea nouă cu toate că are o mansardă.

Bineînțele că te voi despăgubi, îi răspunse Litton ni; în'erupându-se din lucrul său.

— Ce-mi puteți oferi dumneavoastră?! mării băjfrânul. Doar valoarea scândurilor arse. Îmi pu - toți pune la loc toate amintirile ce se aflau în această casă? Urmele călcâielor - mele, pe care le; făceam în podea când mă plimbam necăjit încoace jși-ncolo... Păianjenul băti în ce a ăirta în plasa lui Nimeni nu mi le poate înapoia pe acestea. Totul pe lume are un sfârșit, casele ca și viața oamenilor... care știe cât de aproape este și al rr: bii?

Prții mulțime se afla și un medic care se iniejfeso acum de rănit. El controla ceea ce făcuse și Iju găsi prea multe de îndreptat. Numai bandajul pe care Litton îl făcuse în jurul corpului îl (iesfăcu și îl r «făcu mult mai strâns.

Deoarece hemoragia fusese oprită imediat, de ICiara & e el, rănitul ar putea scăpa cu viață. În nici iWi caz. ei nu putea fi transportat. De-aceea pro* louse să îi ge ĂBfce un culcuș; chiar §*>lo, în pafe

121

În timp ce-l așezau în noul culcuș, rănitul, care, Ipână atunci tăcuse cu îndârjire, vorbi pentru prin -, ține/oară:

v - Camarade, se adresă el lui Litton, ieșii utt pov & ras minunat!

F După ce șeriful cercetă locurile și după ce, stârni

bându-și toate puterile, pomi în urmărirea rău* feeelurilor, Jimmy se gândi și el să plece, i când vse Oprooic de taică-siău care venise im*, toreune cu Lou la foc, îl atuzi tocmai pe Willow Șprmand armurierului:

— Fii mândru, domnule Raeburn. Numai fiul iniui] e ne a sa va). Fără eț am fi ars ca pa îga' Este de acum un adevărat bărbat, chiar acă nu și. pricepe în treburile casei. Dar eu an» pus întotdeauna că un om priceput în ale gos* a Arfei nu are nicio valoare. Desigur marinarii - te e excepție, spuse el ca să nu se facă die răs.

Căci toți din Bottomville știau de talentele sale rersefirești...

Barry Liten carect tea dea.er.e. îi în apropiere nu tocteani: iun cuvin, nu adresă mici măcar o Vullurnire lui Jimmy. Dar când aceasta trecu toufi iiiihi departe îi făcu semn prietenos din ochi M iiricia:

— Sper să te văd mâine, camarade!

Pe drum, tatăl lui Jimmy se opri deodată și întrebă: „. (!! (

Ce ți s-a întâmplat la nas că te ții merteti cu jatista? Doamne, îți curge sânge! Te-ai lovit „unăeva?; 1

Da; /spuse, bijatm nepăsă. or, un glonte de

122

Tatăl și zbra țipară speriați, dar băiafuf ÎC șp02 pe cu un aer de mare cunoscător: Și

— Lucrurile au mers! încă foarte bine... N-a fost secât un giont «ricoșat! i

Acum știa că, cel puțin pentru o saptjamână/ toată lumea îl va respecta1. Va fi scutit de orice jmuncă în casă- Dar după acest răfstimp... Va fi din «ou tratat ca un băiat de școală.

CAPITOLUL XVIII

[RĂNITUL

II Când Barry deschise och-i două zi de dimineață și privirile lui întâlnește acoperișul jos al grajdului, sări uimit din culcușul său. În același mo.

! ment, în celălalt colț al grajdului se sculă și Tom - s
W7 illow, care-l privea somnoros, i - Mal poți» 8 dormi,
Tom, îi spuse Littoai 1 Vă mulțumesc, domnule, răspunse
Willotrântindu-se din nou pe așternutul de paie și nu*
maidecât începu să sforăie.

Barry să se & la și se rase la pompa de lângă gard!

Căci lui Litton puțin îi păsa laca nu dormea se: ai o
oră sau două într-o noapte. El putea rezista mai t jmult
timp. fără să se odihnească, căci avea obiceiul y%t facă
întotdeauna rezerve de somn, din cără păfea consumă -
dacă este îngăduită această ex «ipresie - atunci când avea
nevoie.

(Taurul „cap de mort”, care rumega pacinic îl Ijarcul
său, îl privea mirat. Desigur el văzuse mura fân viața lui,
dar niciodată încă mi asistase 1* foi pet junții bărbat

! XAnga rănit se instalase un serviciu de garda,
Kpiwrboyui cărunț, care stătea lângă patul acestuia fcâbca
în clipa în care Barry se apropia și-l întreba: >! -* Ei, cum
ai petrecut noaptea?

* - Foarte prost! N-am putut închide un ochiu’?
răspunse cowboy-ul. t i

Litton, pe care-l interesa numai «tarea rănit* lui,
zâmbi înveselit de neînțelegerea pe care o prin «lejuise:

— Dar pentru ce ți-ai luat tocmai dumneata a* astă
însărcinare? întrebă el.

— Doctorul în a rugat să dumnezeu știe penn

I tu ce a căzut soarta pe mine.

— Atunci pleacă acasă și încealfcă să câștig!

fifopul pierdut Am și preiau în paza dumitale. 1

Cowboy-ul nu se lăsa rugat de două ori. Se ridi.

și plecă grăbit. Barry îngenunchea lângă rănit (I îi luă
pulsul care bătea cam încei și neregulat.

Observând că rănitul își încleștase fălcile și ca
încerce să nu trădeze neliniștea lui lăuntrică, îi lise:

— Nu ar trebui să te încordezi atât, frate. te firii
obosi și vei întârzia astfel vindecarea.

Rănitul îl privi țintă cu mulă admirație.

— Te vei însănătoși repede, continuă Barry - Nici nu m-aș plânge dacă nu aș avea motiv

— Firește că nu ai niciun motiv... dar dacă Continui astfel, îți faci rău. Ai fost destul de vu ieaz, camarade, dar nici eroismul nu trebuie exagerat. *, Ar fi mai bine să te odihnești și să nu mai «î lucrurile mai tragic decât sunt.

J4 irat, rănitul deschise ochii xnaril.

124

I-Nu ești dumneata Barry Litton?

— Ba da... Și dacă vrei, atunci când vei fi iarăși sănătos ne putem bate din nou. Acum însă trebuie! să ne îngrijim amândoi ca nu cumva, din pricina' dumatle, să fiu nevoit a cresta din nou patul re> volverului meu.

— Așa dar dumneata mai împușcat?

— Da... Am văzut; scânteind yeava armei dumtate și am tras... crezând că este un altul.

— Atunci tu..."

Rănitul se întrerupse.

— Desigur... am bănuir că este Rann Duval.

— Dar eu nu am pomenit numele lui»

Bine înțeles... admit chiar că dumneata n» i l-ai văzut niciodată până acum pe Rann Duval.

— Chiar așa-i

— Aceasta-i o minciună sfruntată... dar nu are nicio însemnătate. Să nu ai nerodere decât în? cei oameni cari știu să mintă bine la momentul. potrivit.

Rănitul zâmbi. Dar apoi imediat se întunecă din nou la față.

— Scrâșnetul acesta ar putea omorî un om în } «tarea dumatle, prietene!

— Cum? Dar eu nu am nicio durere și mă simț foarte bine... singurul lucru care îmi lipsește este o țigară.

— Îmi închipui, spuse Barry.

Și scoase din buzunar o foiță și un pachet de tutun.

— Vrei să-mi răsucești și mâc una4 se rugă ră nitul

cu priviri lacome.

125

„> Sunt convins că-ți poți face datoria! iitU gur, spuse Litton întinzându-i foița și tutunul!

Rănitul întinse mâns după de!

?

— În orice caz voi încerca.

Țigareta era aproape gata. când, din pricina unei Crampe, se rupse în două. O nouă încercare 8 ădu greș chiar de la început. Nici cea de a treâai nu reuși. I;

— Degetele mele sunt foarte neîndemânatece, tpuse rănitul întipzându-i lui l'itton foița și tu* lunul.

lv - încearcă încă odată, îi spuse Litton căcirt l» e de bine că nu ai niciun fel de durere.

Cu fața schimonosită rele chinuri, rănitul îl privi, Har nu-i răspunse nimic. * t - *Po și să-i gemi într uitav dragul meu, îl spuse Barry, priți aceasta nu scazi eu nimic în ochii mei. (Numai dacă îmi spui unde te doare, te pot ajuta.

II Rănitul se încorda și mai tare.

K w-Uite, aici într-o parte, domniile; Litton* iDcati Mure rea... nu ar fi nimic1... dar crampe le! „r >Așa... ei bine! Acum te-ai mai ușurat Te vet Uniți numaidecât mai bine. Până în cinci minute fcebuie să dormi. Dacă vrei să «capi, ai nevoie de ceasuri bune de odihnă.

fe» O îndemânare și o repeziciune uimitoare, feftrrv răsuci o țigară, i-o puse omulul în gură și Ind aprinse.

f Până ce am să pregătesc eu toate cele necetare, fumează liniștit. Ț! l Barry luă o găleată și o umplu jumătate la jpxca. rApoi «e apropie, de ruinele iumegân de rfi.

126

casei, Hă du cenușa la o parte și puse apa! a încălzit pe jăratec.

În timp ce apa se încălzea astfel, se apropie de patul lui Tom Willow și îl zgâlțâj de umăr. Acesta, deschizând numai un ochiu', gemu atât de jalnic, încât ușor s-ar fi

putut crede că el, și nu altul este rănitul pe care Barry trebuia să-l îngrijească.

— Tom, îi șopti Litton, cowboy-ul cela este mai grav bolnav decât credeam. Du-te și adu numaidecât doctorul. Iar dacă nu vrea să vină... ia-l de guler.

— Îi voi spune că m-ați trimis dumneavoastră, răspunse Willow liniștit, atunci va zbura că o să*< geată

— Bine! Dar atrage-i atenția că dacă în zece tnuțe nu este aci, viu eu singur să-l aduc.

Tom plecă în grabă. Atunci Barry luă găleata tu apă, care fierbea de acum, și se apropia cu că «de rănit. Îi descheie cămașa murdară și năclăită de sânge. Bandajul de pe piept era atât de strâns, încât carnea țâșnea afară din el. În timp ce Barry Heslega banda țul, rănitul gemu încet. Totuși se ștmți mult mai ușurat. Litton își scoase cămașa, o înmuia în apă caldă și o puse pe rănile cowb Oyului.

— Mulțumesc, murmură acesta închizând ochii! Dumnezeu să vă binecuvânteze!... Asta îmi fac. e mult bine!... Și totuși mi s-a spus că sunteți un mizerabil... nemernicii ceia!"

— Nu vorbi atât, prietene.

— Îmi hau seama că acum Voi adormi reped** Spuse rănitul, dar mai înainte vreau să vă mai de rulg ceva, care vă poate fi de mare folos. *?

—» Lasă asta deocamdată, îl întrerupse Barry* Acum vrei să-mi fi recunoscător și când vei M iar pe picioare, îți va părea rău, poate. În afară de asta, nu-mi datorezi nicio mulțumire, căci atunci când cineva este rănit eu îi sar în ajutor fără și mă gândesc, ce a fost el înainte. Acum, dormi 11 năștit te rog. Și când vei fi iar zdravăn, vom mai vorbi.

Mexicanul nu spuse nimic. Închise ochii. Piep - tul lui e ridica și cobora liniștit - i regulat acum* Adormi.

După câteva minute, veni doctorul. Părea în griiof " * tulburat.

— Vr ce «; a întamolat? se adresa el lui Barry* Ați

fost rănit aseară și nu mi-ați spus nimic?

Zâmbind, Litton îi puse mâna pe umăr.

— Știi doctore, poți fi un medic foarte bun, Har
rănitul acesta l-ai pansat tare prost.

— Un atare criminal, răspunse doctorul ușurat, r5 fie
mulțumit dacă se interesează cineva de el!

— Ai fost vreodate rănit de gloanțe? îl întreba Barry.

ți - Fr? Cum? Nu! Svă Dominiâm! Nu!

ar - M'e mi s-a întâmplat acest lucru de foarte, multe
ori. Dar spune-mi ai ceva cazuri gravei acum... pacienți pe
care trehue să-i vizitezi?

— Nu, deocamdată afacerile merq foarte prost... i
Boar câțiva inși răciți și tânărul Hiji, care și-a ttrâcai iar
stomacul... j< li - Ei, de data asta să te vindece singur.1

vei rămâne aci toată ziua și nit te vei

128

plupa decât de îngrijirea acestui cowboij. Firește. eu
te voi plăti și le voi răsplăti de crubele dumitale... Dar te
rog să nu vezi în 3 v finit, decât pe un bolnav care trebuie
ajutat's.a id mult pe un om care stă sub ocrotirea nu: lei
înțeles? a

CAP. XIX

O STRATAGEMĂ EȘUATĂ

Tom Willow reușise să salveze de la foc; geamantan
lântreg ce conținea îmbrăcămintea k Litton. Barry își
îmbrăca tocmai cămașa pe ea - e> i-o dăduse Tom, dând
poarta grajdului fiu Isr? jdesclâisită și un tânăr intră
zgomotos înăuntr. Litton îl apucă de ureche și-l duse afară,
centri ia nu stârni somnul rănitului.

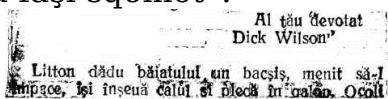
Jignit de faptul că un personagiu atât de însemnat ca
el, era tratat cu atâta dispreț, tartarul scoase din buzunar
un bilet împăturit pe care îl întinse lui Barry.

— Din partea șerifului, spuse el mâhnit.

Comunicarea era scurtă și cuprin? i-oare. Ea jgâăsuia
astfel:

„Dragă Barry”.

Vino repede. Intră prin ușa din dos. Lucruri. Urgente. Să nu fâși sqomot”.



129

jbărfk prea umblate și se apropîi «fe casa. șeffliiM - așa după cum îi rugase acesta - < prin ușa d! n dos. Își lașe iapa în mijlocul uniul tufiș de plopî și sfirîl gardul. Nu-l viaase ni - (iteni. Intră prin ușa bucătăriei, utâde rămase Q \Șip3 nehotăr it. Dinspre cârjele celelalte auze* fegomot-e neliniștite de voci, așa cât sodofi înd prudent's! 5-l aștepte acolo pe șerif.

atmosfera era înăbușitoare. Deschise un geam și așeză astfel încât să nu poată fi văzul din afară IȘT rusucă o țigară și așteptă lânășlH (desfășurarea întâmplărilor ce aveau stă se produci.

După câtvla timp, șeriful Intră grăbit în ba» ți-Stă rif.

— Bine, că ai sosit, Îl întâmpină el pe Barfu. Mi; i adineauri au venit la mine câțiva inși cari ni-au certit să te arester. Sunt în camera de alături.

— Foarte ciudat, snuce Bamj dând funvjî pe nas \$? pentru ce, mă roq?

— Te învinovățesc pentru câteva nimicuri donrl Jaf la drumul mare... vreo șase crime cât Jafuri și încă câteva mici potlogării. Spun chiar dă s-a Instituit un premiu penfrj prinderea du

— Lucrul devine din ce în ce m-i răspunso Barrq ironic, aorinz-n-u-și o a d tfaar»

— Eu, sâncă șeriful, pe care poate astea în tțâi privesc de-i foarte ru Hn mă cutremur vî fefindu-te c-i de Ifmv Jt rămîntmtf unel astfel nemernicii.

Aventurierul 9

130

— Dar pentru ce vrei să în & neliniștea, fobâte prietene? întrebă Barry mirat. Boierii aceștia n-au obținut

nimic de la mine prin brutalitate. Este limpede acum, că ei încearcă stâf ajunge la vreun rezultat prin viclenie. Te-ai așteptat la altceva din partea lor?!

— Nu, dar...? **s**

— Știu ce vrei să spui, îl întrerupse Barrg, Acești oameni cred că în războiu' orice mijloc este îngăduit... Mă miră numai un singur lucru: că iei iau atât de serios înota lor pentru taurul „cap de mort”. De altfel știu de unde pornește gândul de a mă prinde în acest mod... mult or >a Fur: pentru ca să vină de la Morgan! sau de la Olaneyi. Numai asupra unui singur lucru a uitat, 1 atunci când și-a făcut a „este șirete soqoteli, să-și îndrepte atenția: cunoașterea dumitale de oameni. **f**

Ditk Wilson surâise. măgulit în sinea lui.

— Și cum ai de gând să te ferești? întrebă e

— Voi vorbi cu domnii câteva cuvinte față. spuse Barrg eculându-se.

Dar șeriful îl reținu.

— Pentru numele lui Dumnezeu! spuse el. nu-m? strica planurile. Eu m-am și gândit fa un mijloc hotărâtor de a-i face inofensivi pe acești băieți, Băiatului care ți-a adus misiva mea, i-am dat ordin să povestea» scă pretutindeni prin oraș că doi domni's u venit la mine și e prin ajutorul unor hârtii oficiale și legitimații plăsmuite au încercat să pună mâna pe capul tău. Dar... se aud glasuri și pași neinișfâți în curând vom fi martori la o Scenă tare hazlie

131

Jtă & 8 las tasa deschisă ca să poți vedea și „fii. Acum mă duc la oaspeții mei.

Șeriful plecă. Barry îl auzi cerându-și iertară pentru faptul că-și lăsase mosafirii singuri, dar *! cee el, îndatorirea profesională la silit sS lipsească.

— Ce este nou, domnule șerif? se auz! un filas puternic. Îl puteți atrage în casa dumneavoastră unde să-l arestați și să ni-l predați? 1

— Aceasta mi-ar fi foarte ușor, răspunse Wilson Dacă l-aș pofti aci, ar veni numaidecât.

— Acesta ar fi lucrul cel mai bun, spuse celălalt domn. L-am retine aci până ce's e întunecă1, ți apoi l-am duce cu mașina deși șoselele învecinate sunt foarte umbrate. Dar... ce au toți oamenii ăștia de se opresc în fața casei dumneavoastră?]

— Concetățenii mei, spuse șeriful, sunt os „meni forfrte ciudați. Dacă unul se oprește și cască ura la stele, apoi se opresc toți trecătorii și ne la fel. Dumneavoastră, domnii mei atf facă Mnr să ieșiți în fața mulțimii și să spuneți toate învinui de pe care i le aduceți lui Barru. Să-l invitați pe oameni în nume e legii, să vă ajute la prinderea criminalului. Totl oamenii se vor pune rfumnidec/lt la dispoziția dumneavoastră5, căci tu orfisul nostru Wiewa și dreptatea sunt TMPwin p hi sfințenie. Iar pe deasupra recor Rpensn va fi bineve il a, pentru u-ncavo-trăf?! pentru mine îtiiff! lucrurile pot fi mai prâirc! dloa<e Iuli, căci vă spun, nu este de glumit cu acest Litton, care este în stare de orice atunci când se simte stăpân pe poziție.

k...

132

Cei doi domni păreau a îi bine pătrutjșl d «adevărul spuselor șerifului. Ei încuviințară numsf kiek? i propunerea lui. Mai cu* seamă că Wijson - te promise să-i recomande, prin câteva cuvințel, cetățenilor din Heilligfenbach.

Când Șeriful ieși în tindă cu cei doi străini, mulțimea fu străbătută de un murmur înăb tisâf. Toată lumea voia să se repeadă înainte. Etar, cu toții rămaseră liniștiți, căci șeriful le făcuse semn că vrea să le vorbească:

— Iubiți prieteni și vecini, începu el, acești doi domni... care este oare prețiosul dumneavoastră nume?... Ah, da.). Așa dar domnii Tim Crsven și le? Jonis au venit până aci pentru 8 - 1 aresta pe Barry cel albastru, care, după cum M Încerst dumnealor să-mi dovedească prin fel de fel de acte... ce spui tq, ăla din fund? Hârtia este

oficială? Ai dreptate, fiule!... Așa dar dumnealor au vrut să mă convingă că Barry este cettat de poliția statului, fiind învinuit de rr? ai multe crime. Probabil că afirmația dumneqâor, că - Mint dispus! că înmâneze re-oitrensa i-ifaite pentru prinderea lui Litton... dar cât era această recor* fensă? ah. da, mulțumesc!... o sumă rotund?... Așa dar au promis să nlăfească reocr mii de dolari, bani oeșin, acela cari îl vor preda1 pe Litton în mâinile lor... ce spuneai domnii Craven? ba nu, în mâinile justiției... Din nefericire eu ca funcționar al stătuții nu pot prvtinde nici măcar o parte din această reroitv* pensff, dar în am gândit la voi. Voi ați nu'ea s-o câștigați căci sunteți oameni iubitori de drep.

133

tfife și de lege și știți ce aveți de făcut în asemenea cazuri. 1

Și încheindu-și astfel cuvântarea, privirile șerifului străluceau de șiretenie. El se întoarse și le adresa celor doi străini care fuseseră cam neliniștiți la început dar care întovărășiră sfârșitul discursului prin încuviințări din cap.

— Pe mine, domnilor, trebuie să mă lertați. Din nefericire, tocmai azi am foarte mult de fucn; Vă urez mult noroc, domnilor!

Dispăru în casă. Tocmai strângea mâna lut Borrij, când de afară auziră glasul lui Samu «1: Rnebnrn, care încerca să întrea a murmurul mulțimii. Armonierul urcă treptele tinzii și se așază lângă cei doi trimiși a lui Staceg - fără îndoială - căroră li se făcuse, în mod neîndoielnic; teamă de mulțimea, care se înghesuia spre ei.

— Băieți, strigă Raeburn, să nu ne grăbim. Să vedem mai întâi ce au de gând să facă domnii cu Barrg cel albastru după ce noi îl vom fi predat.

Se făcu tăcere. Tim Craven, cel cu vocea prepsă, începu să vorbească:

— Îl vom pune cffline, strigă el, scoțând o Ci reche de călușe din fitizunar și arătându-le mulțimi! \$! ano! If vom

tmnsrorla cu trenul, ca Icpen 1 rfiaptatea să fie...

— Dar inninle densla, 11 întrerupse celălalt (Bdrp-
findue și ci mulțimii. 11 puteți chinul și vă este. Îngăduit să
vă bateți chiar joc de că.

Tones, care se credea un bun cunoscător af
oareniaoi, nădăjduia să câștige prin aceste cuvinte
sufletele locuitorilor din BOU - fomville.

134

fișa dar, strigă din noii Samuei Raebura, ialfira știț
ce aveți se făcu!

Dar sute de piepturi izbucni un strigat de bucurie.
Vaurile multimei, izbiră furioa! se treptele tinzâi
năpustindunse spre cei doi străin! Uluiți, Țipetele lor se
pierdură în gălăgia mulțimii neliniștite.

CAP. XX RRPIREA

În haine de sărbătoare, Jimmy cutreiera mia* din
sus/iie orașului. Nu-și putuse îmbrăca cela* lalt costum,
deoarece, cu prilejul evenimentelor fxHrecute cu o zi mai
înainte, se strfcas e.com* jplet. i ilhiar tatăl său, un om
foarte econom, zâm* bise când văzuse cât de rupte erau
hainele lui jimmy, deși în împrejurări obișnuite, acest lucru
& r fi avut drept urmare punerea în funcțiuni a uinei nuiele
subțiri. Samuel avea o mărinâtiile sufletească! născută - pe
care el o ținuse toată* viața căci de dimineață la dejun îl
sptusiai lui Jimmy: j.

— Dacă vei ieși în Oraș/ fiule, af să ai nevoie de bani.
Ține, iată un dolar, și într-adevăr îi pufee în mână o
monedă de argint, albă și Strălucitoare. Era primul dolar
pe care Jimmy îl obținuse vreodată»

Mândru de averea sa și de pansamentul pe jejare-i
avea la nas și care forma ca o pată! fcibă pe obrazul lui ars
de soare, Jimmy mergea1

agale. Deodată, (iepe par; ca cealaltă & străzii îi
strigă prietenul iuf, S.inny.

— Hei Jimmy, încotro?

— Numai a-a... puțină hoinăreală.

Skinny trecu strada sM luă pe Jimmy Lde* braț* La col; ui celălalt se întâlniră cu Charlie* care neavând nici el ce face, veni cu ei. Mai departe, grupu'ui lor se alipiră și Buddy. Wainwright4 jălim Jone, Doc Willis și alții. Gospodinele care îi văzură trecând, începură să tremure pentru geamurile lor, pentru viața găinilor și pisicilor; din curte.

Pudge Oliver se odihnea în fața cârciumei să-l ce când jimmy trecu pe acolo. Ai zâmbi prietenos și îl întrebă?

r

— Dar ce fiule, vrei să plătești pentru toți prietenii tăi?" 1

— Ai limonada? întrebă Jimmy.

— Cea mai bună care există în toa a America/1 Dar poftiți înăuntru, domnii mei: Băieții sosim* tira tare măguliți. Mai șOvăiră însă o clipă e între în cârciumă de oarece le era interzis cid jeatre școală, lege și părinți. Ei nu vrură însă! să se lase mai prejos decât Raeburn, «2 are, sta* f) în pe banii lui, merse înainte. Sfioși pătruns eră în cârciuma pe care nu o văzuseră niciodată și în care căzuse mulți eroi încercat f. Înсуși Barry Litton își începuse de ai I marșul sătr triuxnfal.

Băieții se uitau cu Inima palpitând în jurul Ion A & dar & cea»e w* vestita:

136

Ru ținea lor se pierdu treptat mat ales că nu se mai aflau și al și consumatori. Admirară mult îndemânarea cu care Pudge de un.) îne; ea sticlo e roșai f; i alba sire... Acidul 3 imo: lă: /îi îi înțepa ia nas, De altfel gustul ei era cât se nome de prosi: dar e\ o sorbeau cu nesa (.

După ce băură cu to [II Jimmy anin a nepă. - * «ător dolarul lui de argint, care za ani pe teje gheaua lustruită.

— Socotește te rog toiul.

Oliver învârti manivela casei de bani și în diădu restul; pe care jimmy îl puse în buzunar. 15 aie ții părăsiră cârciuma»

Afară, Jimmy își's roase banii din bu/. una pentru a vedea ce-i mai rămăsese. Numără oda a, kie două ori, Air nu-l venea să creadă... și. totuși price. greșeala era exclusă: suma ituturilor banuților făcea întocmai un de iar.

— Așteptați o clipă băieți, spuse el carna-< razilor săi; C.

— Și se întoarse la cârciumă. Aruncă pe tejjrș? că banii. O monedă de zece cenți se rostogoli piedea. Băiatul trebui să fugă după ea până! în colțul în care Jerry Deacon fusese doborî t de pumnul lui Barry.

— V'a fi înșelat, îi strigă el lui Pudge. Mi-ați dat un dolar întreg. Asta. dar nu a fi optit simtd, pentru limonada.

— Adevărat? exclamă câr-iugiajui neîțterez Ktoei, bătrânețele! Gât Păstrează ti bamjî. eunti iar liidodâta înatpbî ctW (fie l').

fefesta mă învajă minte să fiu mai ctf Băgăref fie seamA alfcădată.

— Eu nu primesc astfel de daruri... răspunse Jimmy, de-i și părea rău că risipise banii pe bituturfî atât de proastă.

— Acesta nu este un dar, tinere. Plătesc alt* fel neatenția mea* 1?!

— Bine... dacă dumneata crezi astfel, spusei Jimmy grăbindu-se să-și vâre banii în buzunar* Vă mulțumesc! 1

— Fu îți mulțumesc! Ti strigă Oliver din urmă, fmmmy porni din nou în fruntea băieților. Când trecură prin Fata tutungeriei, & uzi pe un cowtie? necunoscut, adresându-se altui cowboy tot necunoscut:

— El este, Bob?

— Da, da, cel cu bandajul este tânărul Rabum. răspunse al doilea*!

Jimmy se roși de bucurie. Era o mare-jist 0 să fii un om cunoscut!

O mulțime neliniștită le ieși înaintea. t) îienâl vociferau, strigau, împuşcau... În capul lor eratf du să doi oameni, negri acoperiți de praf și (de fulgi, care se țineau

cu greu pe stînghiile pe care erau aşezaţi, susţinute de mai mulţi cowboy.

— Pt aceştia i-au făcut de ocară, strigă umil din tovarăşii lui Jimmy, Aceştia sunt cei doi derbedei, cari au vrut să pună mîna pe <Î Barry cel albastru. Dar noi nu ți-am povestit încă nimic!...

— În loc să potolească curiozitatea și jimmy, cel cAre vorbise, împreună cu ceilalți tovarăși, șef alături mulțimii care striga. Jimmy vru să-i un.

138

meze, dar se auzi chemaț de unul din ce! <3 of cowboy: 1

— Ei, o clipă!

— Ce este? zise Jimmy oprindu-se

— Jimmy, spuse cowb oyul apropiindu-se de „băiat, am să-ți comunic ceva. I îl amân lești de mine, nu? 1 j

— Desigur, răspunse Jimmy, cu toate că ei* deși își frămînta mintea, nu-și aducea deloc aminte de el. Dar nu se putea face de rușii; e.

— Îmi pare foarte bine.

Cowboy-ul îi puse prietenește mîna pe umăr.

— Iată ce vrem să-ți spunem: mai mulți dintre noi am hotărât să-i facem o surpriză lui Barry cel albastru... tu știi doar ce vreau eu să înțeleg prin aceasta, nu?

— Bine înțeles! spuse Jimmy deși el nu avea; nici gând!!

Între timp se apropiase de ei celălalt cowboy.

— Fiindcă tu ești cel mai bun prieten al lui Barry, spuse acesta, cu siguranță că-i cunoști gustul!

Jimmy se roși de mândrie și de bucurie. Doi bărbați maturi, îi cereau sfatul!... Aceasta era! mai însemnat ch-ar decât stăpînirea unui dolar.

— Eu mă am foarte bine cu Barry, «puse ei* dar nu știu bine ce i-ar putea face într-adevăr plăcere... trebuie să știți că ei este foarte bogată

— Tocmai lucrul acesta ne încurcă și pe noal Dar

când este vorba de un dar, nu valoarea arăd importanță, ci atenția... noi vrem să-i arătăm doar cât de mult îl prețuim.

Ummy înțelese u-or această dorință.

— Bine „mă. voi gândi la aceasta’.

Și băiatul vru să se îndepărteze, dar un J dits cowboy propuse atunci:

Să ne așezăm undeva și să discutăm mai pe îndelete.

i

Îți trecu brațul său sub cel al băiatului, la timp ce tovarășul lui trecu de partea cealaltă.

„Ei, gândi Jimmy, doi cowbog uriași, cu pinteni zăngănitovi la qsme și cu revolvere adevărate l-ai Cingătoare, dar știi că asta-i o tovărășie plăcută”. Păcat numai că tovaiașii săi nu puteau se vadă aceasta; i i (4

Cei doi cowbog vo-tw neîntrerupt t & fe - Pentru executarea planurilor noastre, aptmŞF cel care fusese numit Bob, noi am consâifuit un fel de comitet, cere ne-a însărcinat să te întrebăm dacă vrei să preiei tu preşidentia. 1;

— Și ce. aş avea de făcut? se interesă băiatul.

— Preşedintele unui comitet este omul cel mai presus, spuse celălalt cowbog.»

De abia acum Jimmy observi e! avea o pl are cicatrice sub bărbie.

— Preşedintele hotărăște și ordonă totul, coati «pus cowboy], i 1 f;

t - Și pentru această funcție în a ți ales tocmai pe mine? întrebă Jlmng neîncrezător. i

— Firește! Deoarece tu îi cunoști atât de bine pe Litton, «puse Bob. < i / «utedrja lui jimmy nu mai cunoștea ttțajrgini! «Dacă mi se propune această funcție, te & ne «o și accept, spuse el îngăduitor. Dar unde cier” gem? Suntem de acum afară din oral, i!

ÎN Să ne uităm la niște cal, răspunse lomul OU

140

cfcatricea Bine înțeles dacă tu - în calitate de

președinte - judeci că un cal ar putea fi - un dar pentru Barry Litton.

— Iapa lui este minunată, își dădu cu părerea) Jimmy, Așa dar calul vostru trebuie să fie cu tul aparte ca să nu ne facem de rușine cu eli

— Vezi, spuse Bob, camaradului său, ce bine ai făcut că mai ascultat și că n-ai încheiat, așa Cum1 voiai tu, cumpărarea calului acela, Președintele nostru ne-ar fi luat la zor dacă nu i-ar fi plăcut bidiviul ales de noi.

și izbucni în râs. Jimmy râse și el

Mai mult timp ei merră tăcuți. Înaintau destul de repede, în cele din urmă însă, băiatul deveni bănuitor, s - Mai avem mult de mers? întrebă el operându-se în loc.: i

— Nu, doar până în vâlceaua din spatele pî* râuricei, Acolo locuiește negului de ca], spuse Bob. Dar nici nu avem nevoie să ajungem până acolo, căci el a legat ainimalele pe care le are de vânzare, aci, la marginea pădurii. Le vont tvedea acolo.

— Aceasta este foarte caraghios, spuse Jimmy, în comerțul de cai nu se prea obișnuiesc mostrei

1 de alegere. 1

t Dă-mi voie, spuse cel cu cicatricea, și tatăal tău are prăvălie. Tu ar trebui să știi că azi ne* fefusjorii fac cât mai multe avantajii clienților lor, i? 1 Băiatul afirmă din cap. El nu puteai să nGgtf i aceeași căci atunci ar fi trebuit 5 să admită că ta* ț & fspu nu era un bun cbmerciajnt.

141

[Cam după zece minute, ajunseră la marginea pădurii, unde Jimmy văzu într-aidevăr, legați de copaci, trei cal înșeuăți. La vederea lor, băiatul chiui de bucurie. Erau chiar nșjie anjinala minunate... n-ai ales roibul din mijloc părea să-l fi vrăjit, pur și simplu.

— Ei, domnule președinte, întrebă Bob, îți place calul acesta. Vrei să-l încerci?

— Tare mult! exciămă Jimmy deși îi era cam frică de un cal mare.

— El, bine, atunci încalecă!!

Și înainte de a-și îl dați seama de ceva fu înălțat în șea. Ceilalți doi cowboy săriră și ei pe cailor. Bob apucă hă lui roibulul în mână.

— Nu este nevoie, spuse Jimmy, atins în mâmp drja lui de președinte. Îl puteți da drumul!...

— La început, este mai sigur astfel, spuse Bob.

Dai-Jimmy! smulse hățul și goni atât de repede, încât cowboy-i de abia se putură ține în urma lui. Băiatul, prins de vârtejul goanei, cel devenea din ce în ce mai repede, chluja de in rjejre, dar nu se gândea că se înfdepiărta din ce în ce mai mult de oraș.

Când lucru! acesta îl veni în minte, se opri brusc și spuse:

— Barry se va bucura mult când îl vom dăruia acest cal... dar acum să ne înapoiăm în oraș). Trebuie să fie îndată! timpul mes, ei.

I De abia acum1, omul cu cicatricea își arătă adevăratele lui intenții: 1

— Deocamdată, spuse el cu vocea aspră, nu te vei mai întoarce la BOMJ - omville - Înajnije... pai departe!

Jimmy plecă copul. Deodată se smuci cu putere și porni în goană. Dar după câteva secunde doar, Simți o lovitură atât de puternică încât își pierdu Cunoștința și căzu din șea. i i când își reveni în simțiri, băiatul își dădu seama că sg afla cleacurmezișul, pe șaua unui cal, își ridică puțin capul și privi fantă în ochii cowi boyului cu cicatricea. Acesta, văzându-l trezit, se jopri și spuse:

— Ei vezi, am avut și acum dreptate. Un cap atât de tânăr poate suporta orice lovitură. Adu încoace calul, Bob, să-l mutăm...

1 Jjimmy fu tipi nou așezat pe roibul de adineauri, t» le cărui hățurj, de astă dată Bob le ținea strâns în mână.

— Acum, ia seama, fiule, zise cel cu cicajricea. Să nu crezi că nu vom îndrăzni să ne atingem de line pentru că ești un copil. Te.ai înșela amar*] mic! De fapt de tine nu

prea au «m hlaire nevoie.1 Dar ne vei servi drept momeală pentru a. l prin» 0 e pe Barry. Dacă vrei să te faci nfevăzut, sau Bacă faci cea mai midă mișcare Ide fugă, ai să fii silit să guști câteva boabe albastre, care sunt tare proaste la gust... în al înțeles, nu-i așa? 11

Jimmy încuviință din cap. Cuvintele și Ionul pu care erau Postite» erau destul de limpede de înțeles. I! i i în pas alergător, Străbătură păduri și trecurfl, peste înălțimi pe care /immy nu le vizitase niefo-j Bată, nici chiar în plimbările cele mai îndepărtate!

Ajungând într-o vâlcea, cel cu cicatricea's «opri să a-a un popas”.

143

ls-Trebuie să fie pe aci pe undeva, spuse el.

U* Da, afirmă Bob!

Din spatele unei stânci se zări un cal înalt? negru, pe spinarea căruia călărea un bărbat sveli. Cu inima palpitând, Jimmy îl wcunoscă pe Rnri Du val.

CAP. XXF LOU ȘI BARRY Jnfr adevăr se târgui foarte bine la magaz nul Hâll și Mason* Găseai acolo tot ce se putea doii. Numai atunci când era vorba de arme și munîțiuni, fiecare om cu minte se adresa prăvăliei de specialitate „Samuel Raeburn”.

— După focul care mis: tuișe-căsa, Barrjflavea ne-<. voie de fel de fel de lucruri, atât ptentru ei, cât și pentru Torn sau pentru Și Turnur, căruia voia a-i răscumpere cât mai multe lucnuri. Așa dar în acea după amiază o porni spre magazinul „Hill Masoni Aceasta nu era atât de simplu, ca pentru alții căci el nu putea merge pe străzile principale. Nu se putea folosi decât de ulițele lătura! – mice, puțin umblate. Ori unde se oprea o mulțimi entuziastă îl înconjura numaidecât. Fiecare voia să-l strângă mâna și să-i exprime înalta sa adv: n. f c-ți/ 1 u: rare îi măguleai foarte m-lt, dan, CEîe îl împiedicau să înainteze. Căci acum era idoiu! consacrat al întregului Bottăom ville. Barry începea să simtă pălite urâte ale

celebrității. s; Tocmai când se furișă în magazin, prin ușa din dos, voind să se amestec prin mulțime, ști întâlni cu Harry fii & zbâl, unul difl proprietarii prăji vâliei, care ținu neapărat să-l demducă el la m*

144

Ionul de încălțăminte și să-l servească personal. În timp ce-i încerc2 o perechi de cizme, mirat* patronul îi întrebă pentru ce nu intrase pe ușa din fală. Desigur că el se gândea că aceasta ar fi fost o reclamă minunată pentru prăvălia lui Bine înțeles însă că nu îndrăzni să-și exprime și acest gând.

Barry n explică p-entrii ce procedase astfel și ternijna râzând:

— Trebuie să mărturică recunoștința concetățenilor dumiJ: al e îmi fac din ce în ce mai multă frică.

Cinstitul negustor, care tremura pentru cea mi-i neînsemnată scădere de prețuri, nu pricepea cum de era cu puțință ca Barry să se teamă de ceva pe această lume.

Hotărât 1 lucru! Eroi-i col. mal ou»: rdea din aureola gloriei sale. când îl vedeai încercând o pereche de cizme ca și oricare alt muritor. Bine înțeles că domnul Mason păstră acest gând numai pentru el. Se mulțumi stă dea: Moar din cap și să murmure:

— Da, da, orice om - cât de înaltă ar fi poziția socială pe care o ocupă - are grijile lui.

Unul din vânzători se apropie de patron. Desigur că avea să-i spună ceva foarte însemnat. Litton se îndepărtă grăbit, liber să cerceteze singur prăvălia.

La raionul cu mărfuri de lână, Barry se cțocni et* Lou Raeburn, care venise să facă

145

de asemeni unele cumpărături. Fata se roș! i, oarecum încurcată, spuse:

— Îmi pare b; ne că vă întâlnesc, domnule ILitton. Unde este Jimmy?

— Habar n-am, răspunse Barry. Nu l-am itrftzut deloc

azi.

s-Foarte ciudat! Nici la masă nu a venit H atu.net ne-am gândit...

— Nu vă neliniștiți. O întrerupse ei. În zece Uninute îl voi găsi... Probabil c8 numeroșii lui protoni au pus stăpânire pe el. Știți ce st făcrt noaptea trecută? 1

— Nu a vrut să-mț revenească nimic. Dar (așa. În linii generale am aflat J

— Este cel mai minunat și cel mai curatoa' băiat re care l-am întâlnit vreo dată, rectinoscu Barry convins. De altfel, dacă nu mai aveți nimic de făcut și dacă nu vă este neplăjf. ut am să vă întovărășesc o bucată de drum... / tot am eu ceva He vorijcu dumneata.

Ea tiu protestă. Atunci. ou multă îndemânare, el o conduse pe n vsn fdin dea care răspândea înfr o ulicioară îni? usta. Într-o barte a Străzii era peretele din spate al prăvăliei, în cealaltă, un gard nigit, de scânduri.

Strada era liniștită și paștie. Barry se opri. fața. cu ftcelaș literu, to «tfdică 0 îli ti albaștri - tot atât de albaștri și de limpezi că ai lui - se re ol „1

— As v-ea să vă pun 0 întrebare, spuse

Aventurierul

Litton, și dacă nu vreți să-mi răspundeți, nu am să mă supăr de fel.

— Ce vreți să mă întrebați?

— Teri seară când ați venit] a mine ați mai avut și alt motiv... adică unul care să nu fie în legătură cu Jimmy?

El își dădu seama cât de mult o stingherea această întrebare. Dar curând se reculese și răspunse:

— Chiar cu riscul de a mă socoti drept o descreerată, eu tot o să vă spun adevărul* Jimmy a venit tare istovit acasă și m-a rugat să viu la dumneavoastră ca să vă întreb dacă el mai este acolo.

— Foarte ciudat! spuse Barry mirat.

— Dar ceea ce este și mai ciudat e faptul că el m-a rugat să vă spuncă mie și lu'? țața ne pare bine când îl

știm la dumneata. Desigur că pentru mine nu este ușor să
v & destâânuiesc toate acestea, deși nu v-am spus decât
purul adevăr, adăugă ea roșind.

El o privi câțva timp fără a scoate un singur cuvânt,
apoi spuse:

— Deocamdată nu-mi pot explica ce legătură au toate
aceste fapte, dar de un singur lucru puteți fi sigură,
domnișoară Lou: dacă nu ați fi venit ieri seară, Tom Willow
și cu mine n-am fi fost de mult aci... Poate că tot restul
vieții mele, m-aș fi învinovățit de lași-Sate. Dumneavoastră
trebuie să vă mulțumesc! că nu am făcut un pas
desonesrabil...

— Cum? întrebă fata buimăcită. Jimmy s-a purtat
destul de ciudat, dar cuvintele ăwnU tale sunt încă și mai
ciudate.

Dumneavoastră Rrebumii în ați făcut sunt că pentru
om există în viață ceva mult mai plăcut decât să colinde
lumea în lung și în laf* Jimmy și dumneata mai ales, miss
Loa... Pa \Jimmy, de altfel, îl voi căuta numaidecât.»

v «î. T”.

C y. C J» «*

mentan mă aflu într-o situație cam încurcată. Dacă
scap cu bine din ea* atunci viu la tatăl dumitale și îi cer o
slujbă lx1 magazinul său pentru toată via - a fie, în calitate
de conducă* tor al afacerii, fie ca argat» fie ca orice
altceva.

Barry se întoarce brusc și se îndepărtă. Lotl trebui să
se sprijine de perete pentru a nu prăbuși. I] unvări e”.
privirile mal mult timp. Dar el coti după colț și nil se mai
uită înapoi.

La încrucișarea’s ăăzir Litton întâlnește un băiat, pe
care îl oprește.

— Dumneavoastră sunteți Barry Litton întrebă
t>ușfiul entuziasmat.

— Unde este Jâmmy? % se interesează Barry* L-ai văzu?
cumva?!

— Do când cei doi ticăloși au fost batjocoriți așa cum meritau nu l-am mai vă? ut înainte ins? am f-st împreună la Pudge Oliver» unde. Jimmy n-a tratat n-ați băut rachiu?

— Nu... numai limonada... și era foarte hună. Jimmy ave** Ia el o grămadă de bani. e în nefericire după ceea au frână mai văzut.

cu de! atunci nu

Așa? Și unde I& 1. văzut pentru uitnn* cară?

— În colț, unde este tutungeria.

Barry LUton pomi în grabă într-acolo.

Tutuncriul care avea un picior de lemn o foț; i verzue era un om iubit de toafă lumea* e «ici el organiza jocurile orășenești de basse* băli pentru că adesea plătea din buzunarul sau cheltuieHIE de calorice ale (echipelor străine pe care le aducin la Bottomville.

— L - ai văzut pe Jimmy Raeburn? îl inu tirebfi Barry.

— Azi înainte de prânz a vorbit cowboy în fața prăvăliei mele. De.

I-am mai zărit. Dar am primit o veste bună: pariul municipal mai poate încă fi făcut, dacă»...

— Într-adevăr, îmbucurătoare veste, îl întrerupse Barry. Îi cunoșteai pe cowboy-i?

ț-< Nu, erau străini. t < v"; T.v

1 TMI f-o; vr de

— Desigur, eu cunosc doar pe toată lumea din Boacmville.

Bine. dar ce au făcut cei doi cowboy-i cu băiatul?

— Au Dlecat cu el la „braț.

— L'ai făcut atât de celebru pe băiatul ăsta, încât și oamenii man cari caută să-i facă cunoștință.

Barry - nici nu mai auzise ultimele cuvinte. Se îhicsrso? i s-a repezi în stradă. Tutungiul, se duse la ușă și se uită în urma lui

Fare să se fi întâmplat ceva, își spusa i*

el în sinea lui. Căci Saca un om ca Barry își pierde capul... Doamne, Doamne, cum a* Șeângă?... acum a oprit un băiat... iar fuge. n pe căldura asta!... j]

V Fata lui Bax-ry Litton era roșie ca focul și respirația greoaie, când se aruncă în șaua îepeii sale și porni în galop spre locul de la marginea orașului. I

Vreo nouăsprezece copii se bălăceau în apa răcoroasă. Când îl zăriră, cele nouăsprezece gâtlejuri strigară deodată:

J - Iată-l pe Barry cel albastru!

— Unde este Jimmy Raeburn? Întrebă Litton.

Nimeni nu răspunse.

Barry se înălță în scările șei.

— L'a văzut vreunul din voi, după ce el a Vorbit cu doi cowboy în fața tutungeriei?

1 Băieții se priviră tăcuți unul pe altul. Erau zăr» aciți. 1

Barry porni din nou în goana calului. Pu «tin după aceea se opri și descălecă lângă ruinele fumegânde ale fostei case a lui și Turner.

Medicul, ce re rămăsese toată ziua lângă rănit, îi ieși înainte cu fața surâzătoare.

— Va scăpa, zise el. De mai multe ceasuri doarme liniștit. Nu are niciun pitf de febră. Pulsul îi bate regulat. I-am extras două cloaște-Al treilea va deveni neprimejdică și nu. i va pridnui nicio supărare...

— Aș putea să-l trezesc și să-l întreb ceva?

O întrerupse Litton.

25 a

Doamne ferește! răspunse medicul. De abia am înlăturat orice primejdie.

Barry se apropie de Tom care, cu brațele încrucișate sta rezemat de perete, lângă ușă.

— Tom, îi spuse el, pune șaua pe catâr și. vino cu mine. Avem de făcut un drum foarte l lung.

— Iar s-a întâmplat ce 7 a cu taurilî „WE ele mort”?

întrebă Willow mârâind.

— Nu, de data asta nu este vorba rele el. - țiite ți-am adus o pereche de cizme. Nădăj - du esc că ți se vor potrivi.

Îi dădu cișmele strălucitoare pe care le dusesese tot timpul sub braț și pătrunse în Brand.

CAP. XXII

Când Barry se apropie de patul rănitului, ftcesta deschise tocmai ochii și zâmb.

— Cum te mai simți, camarade? îl întreția Jjiton.

— Mulțumesc! Am dormit foarte bine. Ce s-a mai întâmplat?

1 - Lucruri foarte neplăcute. Tovarășii dum** laie l-au răpit pe Jimmy Raeburn. De aceea din nefericire - trebuie să-ți spun câteva întrebări.

— Jimmy -, este băiatul care VJ-e prieten, domnule Litton?

j! Barry afirmă printr-o mișcare a capului.

Vrei să-mi dai toate lămuririle necesare

15!

Coweoyul păli și închise ochii. Spoi îi re -, deschise și răspunse;

— Va voi spune tot ce știu.

— Îmi dau seama că nu-ți vine ușor să vorbești. Dar să nu al nicio grijă. De la mine nu va afla nimeni vreodată că mi-ai spus ceva... în dau cuvântul meu de cinste! Așa dar, ce ordin y a dat ieri seară Duval?

— Să punem mâna pe dumneavoastră. Duval spunea despre băiat că este tare sprinten și că stă întotdeauna la pândă, dar ordinul lui nu vă privea decât pe dumneavoastră. Trebuia de asemeni să doborâm pe oricine ne-ar fi stat în cale... „dar aceasta numai în ceea ce îl prăvea pe Tom Willow.

— Prin urmare nu crezi că băiatul a fost?...

— Să-l împuște? Nu, nu cred aceasta, bine înțeles în afară de cazul în care băiatul le-ar pricinui prea mari

greutăți. Situația ar deveni atunci foarte periculoasă pentru el, căci Duval are destui oameni gata să tragă, la cel mai mJt semn al lui, și într-un copil și într-o femeie chiar.

Litton își scoase batista și își șterse sudoarea de pe frunte. Lumea era atât de mare. iar Jinam-Raebum atât de in e... unde să-l găsească?

— Îmi poți spune unde se ascunde Duval? Unde este tabăra lui?

— Nu știu aceasta, căci el și-o schimbă în fiecare zi.

— Așa dar, chiar dacă ai putea călări, nu al știe încotro nu te întregtl.

Nu l răspunse mexicanul.

Barry îl privi aspru. Omul părea că spune Adevărul.

— Bine! Dar desigur că Duval nu lucrează pentru nimic. Știi de la cine ia el bani? Dea jphaney sau de la Morgani? Sau poate de la S-Jfhândoi? i

— Nici asta nu știu. Dar îmi amintesc că e dată am fost trimis cu un b lpt adresat judeca „torului, l-ai ferma CKaney... de altfel și Blist ei Matthews era cu mine.

— Cum v-a primit judecătorul?

— poarte amabil și îndatoritor, răspunse cow-JSoyul. Părea că nici nu-i pasă că alții aflaseră Jfe vizita mea. Nu a vorbit prea mult cu noi. M>-a dat răspunsul într-un plic în sare foșnea fceva... fără îndoială că erau Bancnote...

— Prin urmare Duval ia bani de la CHaney, spuse Barry. Rămâi sănătos camarade și nu-ia mai face niciun fel de griji. Iau eu seama la toate.

— Vă duceți să căutat! băiatul? întrebă rănitul.

— Da... așa vreau cel puțin.

! i-Dumnezeu să fie cu dumneata! Mult noroc?

Îi întinse mâna lui Barrycare i-o strânse Ușor. Apoi respiră adânc și închise iar ochi.

După ce Litton recomandă din nou doctorului să nu se miște de lângă patul rănitului-Litton încăleca. Wi low făcu același lucru.

Când ei trecură prin fata țarcului, taurul „cap
15

Se mort” începu să mugească. Râgâelile lui păreau sinistre și semănau cu urletele unui lup. I – Blestematule, îl ocorî Tom, mai termina edata cu cârâitul tău prevestitor de nenorociri, Găsești că nu ai făcut de mult timp victime fi – Trebuie să ne grăbim dacă nu vrem ca în I te adevăr Jimmy să se numere printre victimila taurului. Derbedeii ceia l.au răpit... *

Î Nu era nevoie să i se spună mai mult ca TOM s8 dea piteni catârului său. Și fără să întreba încotro se îndreaptă, el urmă repede pe stăpânul său. 1

Lumina zilei scădea din ce în ce. Noaptea ven! Selele scânteiau acum pe bolta Cerului. Adia un vânt u. șOr. 1 t

Barry nu rostea niciun Cuvânt. Însoțitorul său habar nu avea: încotro se îndreptau. DeStăată, pe când se aflau într-o pădurice 0 eaj3 & Tjtton se oprî brusc și coborî de pe cal. Ca; oarecare distantă, printre ramurile arborilor, licăreau lumini. – 1 / *

— Al grî je de animale, recomandă Barry – Tu* Tom. Slobozește curelele șalelor și Iasa-l să răsuflă. Dar după vreun sfert de cea9 strângă Curelele din nou căci va trebui poate să mergem mal departe.

— Așa?... Și unde domnule? îndrăzni WHL low să întrebe.

— Nu știu... poate la dracul, răspunse Ut* ton supărat.

TCcela nu ne va mai da drumul atât de repede, mârâi Willow.

Și privi descurajat în urma stăpânului său, care fugea prin desiș spre lumini. Curând Litton dispăru în depărtare.

Litton se opri în fața conacului judecătorului CHaney, pe care voia să-l cerceteze puțin. Marea tindă era umbrită de mulți copac1 care îi dădeau un aspect și mai întunecos. Casa era construită în două părți; la dreapta se a aflau camerele familiei judecătorului, la stânga încăperile

cowboy-lor.

Litton, ascuns¹ de un copac cu ramurile dese, iscodea printre frunze.

La lumina lămpii, prin crăpătura ușii deschisă, Barry văzu o femeie bătrână, o fată tânără și doi bărbați tineri discutând aprins. Juw decătorul se plimba de la un capăt la celălalt al tinzii, ținând mâinile la spate și fumând merși** Din când în când, arunca câte un cuvânt l» disputie fără a-și scoate țigara din gură

Barry avea în fața ochilor imaginea unei familii fericite, care, după munca zilei gusta din plin răcoarea serii înstelate.

Din camerele cowboy-lor se auzeau cântece mandolină.

Numai plimbarea neliniștită a judecăt^{ndw} strica întrucâtva armonia generală. Părea^{jeart} tulburat.

Litton, ferit de întunericul copacilor, se f* rișă de lângă partea locuită de cowboy*, sprj tindă.

El sui cele câteva trepte. Apoi se opri și să i întoarse. Dar reveni din nou. Făcea astfel ca:

! și când nu ar fi îndrăznit să-l stingherească pe judecător. În cele din urmă acesta îl zări.

— Ce este? se auzi glasul lui Chaney.

El credea că Litton este unul din cowboy-i săi.

— Aș vrea să vorbesc o clipă cu dumneata clomnule judecător, spuse" (Barry cu vocea pe «tf* făcută. >;

— De câte ori v-am spus până acum, se rasff judecătorul, că nu vreau să-mi deranjați tea. Vino mâine dimineață la birou. * *

— Dar lucrul ce am să vă spun nu ZBĂ - eră amânare.

Chaney coborî în graba scară. Îl conduse pa Jpretinsul cowboy într-un coif și îi spuse;

— Ei, vorbește repede... De fapt cine ea îl ifumneata?
1 „fi e f

— Barry cel albastru și iată cartea mea He vizită r

spuse Barry, tintin3 revolenil în stomacul judecătorului. Nădăjefuești în ciuâla întunericii o veți putea câți. Știți ce vă așteaptă dacă faceți cea mai mică mișcare satl dacă strigați! 1 *

Judecătorul nu spuse nicăuft cuvânt și nu să mișcă deloc. Dar tremura din tot corpul.

— Orturi dumitale la răpit pe r «fâmmy Hta A* bum. Unde l-a dus? V

Înainte ca judecătorul să-l putut rosti vreun cuvânt, tânăra fată sg agitptâajfaginfi-șisteg gând:

156

b-Tată, Buck ar vrea să și e unde...?

Opriți. o! poruând Litton șoptind.

— Hary! strigă Chaney, pleacă și lafeb-ng tot p8 Ce. Am o discuție de afaceri.

— Dar Buck vrea numaidecât să știe...

— El drăcie! strigă judecătorul supărat. LasS-ffia ta pace! Este nemaiauzit ca în jyorma ia cassă că nu ai un oic de liniște.

Speriată, tânăra fată se întoarce din drum ți se îndepărtă mâhnită.

— R fișa dar unde se află Jimmij Raeburn, mai întrefeia încă odată Barry Litton. Dar vă oq - a răspundeți repede și să nu încercați să ocoliți răspunsul căci eu's» unt hotărât la orice.

— N-am habiar, răspunde judecătorul. Și scol nici nu priceo prea bine desore ce-i vorba, don -, nale Litton, căci din nefericire există între noi în ai multe neînțelegeri și".

— ...și între dumneata și domnul Duval, con-limră Barry, există e în e-e" ere deplină.

— Vorbești de Rann Duval? întrebă judecătorul p/efăcându-se mirat

— Desigur. Pe el l-ați aruncat asupra mea și l-ați însărcinat să redobândească faurul „cap Vfe mort". Am destule dovezi în această privință care ar fi suficiente ca să vă ducă la spânzurătoare... mai ales că în râvna dumitale

nu le-ai dat în lături dzla o mică încercare de Crimă, Cel mai bun lucru ar fi să fac eu singur dreptate: să-l? vâr în burtă câteva orame de plumb... dar prin aceas a, din neoe i i e nu l-aș re” i-ata pe Jimmț) - Denceea pentru ultima oară: unde-l gă Seec pe Rann. Duval?

157

Domnule Litton, ceea ce îmi spuneai mă Jignește foarte mult. Chiar dacă dumneata al ci părere proastă despre mine, trebuie să stați dl niciodată un copil nu are pentru ce se teme de mine. Eu sunt întotdeauna...

— Economisiți cuvintele frumoase, Îl sfătui Barry Răspundeți-mi pe scurt: unde se află Ruin Duval?

Judecătorul se uita țintă în pământ. Tăcea.

— Flșe dar nu vreți să-mi spuneți. Atunci1 veniți cu mine până în tufiș căci eu nu vregy. Să fă împușc în fața familiei.

— O clipă, se rugă gâfâind judecătorul! (spun toiul. Despre băiat nu știi absolut nimic - crede-mă eu aș fi inirpiuințat toată puterea în ea jxrttu a împiedica această faptă necuge aH. P «Dus! ai să-l găsești în „Crângul cedrului” la n>eroii. (it orașului... Și îi unde, nu? i - Am auzit despre el.

— Într-o vâlc? a. din acest crâng, ce afiș as* rt. Însă o colibă dărăpănată. Vei recunoaște tocul i<. «. tic ti vejea coliba, Ciupu ceurul Ou ru: i. Copacul stă btrâmb și pare că se prăbușește. Dictf pleci iiretiat... dar un Je este celul dumitale?

— În dosul care-i lângă nuț, minți Bhrru.

— Alunei trebuie să călărești numai pre? circiptr ca ajungi la „Căoătâna de Za sâr”, ice acolo se vede foarte bine... această rotiră este cartierul general al lui Duval.

— Cât o să mai stea el acolo?

— Cu siguranță încă două-trei zile...

— Bine, domnule judecător* Dar acu. n tot frebue să mergi cu mine în dosul copacilor.

KȘ: Doamne Sfintet Dar ce virel's» m5 om» Wfemtcă

ii-ecătonul.

— Aș avea mare poftă să pun elârșit vieții Bucmtak scandaloase, spuse disprețuitor Bar-fe. Dat las aceasta în seama justiției care mai de vrfene sau mai târziu tot va pune mâna pe dumbeata. Deocamdată vreau numai să vă iau orie* pasâbâfițate de a alarma pe cowboy-i dumâtak.

— «**».

— Wv - w yW «w A4 kășk f-grt» SHBea «d»? i-vâe 3 u nu-i

— Pe awrtiettr-alk

via cel mai roic zgomot cuspect, veți țipata un glonte, bine ținut, în cap.

Judecătorul oftă, apoi se întoarce către tindăi și strigă al or săi.:

v - Plec puțin! În câteva minute sunt înscol. n urmă supiss pe Bami. Socoti însă necesar să-l asigure în fiecare moment că el nu luase cu nimic parte la răcirea bă - atuțui. Socotea procedet-l lui Duval drept o mare greșeală, pe cart o veffeiea în totul* d

Barrți il 13 sa vorbească neîntreruot. Andi. Socoti că este destul de deoarte de casă, căispfiru

Io înfurieric. (;

Oieneij se opri. Mult târno nici nu îndrăzni ză te m; ste. Apoi se întoarce la conac

CAP. xvmr

Când Litton ajunse la locul unde îl] & ««pe To: n, Îl ca și «uit pe catârul său.

— Poți coborî iar, îi. strigă Barru. Ma! Sve. S tiâr. p? Am stat de vorbă mai amănunțit cu de? ** iâl judecător... minte cu foarte multă: ndar, leate și exagerează ca orice negustor. Fi-o? te că și eu l-am păcălit Dar m-am ferit să observ»

151

[kw - Desigur că se va prinde. În cursă. Ț - Foarte bine, mârâi Tom coborând le p «JCatâr. NE.dăjduiesc că acum voi avea și fiu ceva ție făcut căci m-am plictisit să tot

stau mereu* în coadă!

— Prietene, spuse Barry, dacă lucrurile vor! ÎN3 întorsătura pe care o aştept eu, aşfina vei jfivca foarte multe de făcut. Ar fi foarte bine [telacă ai vrea să intri în acest tufiş, câlci după [socoteala mea în cel mult trei-patru minute, Hela. casa ceea de ies va veni sore noi un călăreţ! îs? duseră animalele ceva mai departe în mii - iloci-l fitfişuvii şi ocupară un post de-observaţie prielnic, de unde puteau supraveghea întreg pofvfittJÎşul - r 3

< După puţin timp, Tom şopti stăpânului său:

— Şefule, acolo, dinspre dre-ta... vine un

Mireţ Tr!

— Fii vezi, lucrurile merq de minune, răspunse JBnrrii tot încet. Trebuie să-l oprim numaidecât pe băiatul acela.

— Al dracului să fie el! Cât de repede merge!! t i Litton sări în sus şi ținând revolverul întins Wrigă cu glas puternic: f 5

j - 0 clipă, măi frate!». - e* =? *! *;

Calul se sperjă şi sendidă în două plcioan? jfliăăreiu! strânse. hăţurile, Studuliura bruscă II ajruncă înainte. Se lovi de crupa Sejej. iar când se fhdică din nou, de acea sjăpându-şi o înjurăsfînţi revolverul lui Barry în plepf. i încetişor! încetişor, băiete. Nu amfcă după Mei bine li & fu jetinfe în ml



160

ll-Ei drăcie, dar cine eşti dumneata? înfe-o Călăreţul supunând! u-se poruncii primite. 1 1 -: - Numele meu este Barry Litton. 1

— Şi boşorognt aceia mi-a spus că te-ai dus Călare pe după casă, spuse cowboiul supărat.

I - Chaney minte orjdecâteori deschide gura. Î - Atunci nu este adevărat nici că L-ai coborât pe judecător din propria lui t indă.

— Ba da, aceasta este aşa. De astă dată nu a minţit,

spuse Litton râzând. Dar coboară colfta; frate! 1!

— Numai nemernicul ăsta, spuse cowboy-ul arătând spre cal, este de vină că trebuie să mă supun, căci s-a oprjt înainte ca eu să pot trage.

Cu mâinile ridicate, cowboy-ul coborî de pe cal.

— Leagă-l!! porunci Litton lui Tom.

Dar acest ordin era de prisos, căci Willow scosese de acum din buzunar o frânghie groasă și legă mâinile cbwboyului la spate, cu un nod marinăresc. 1 „... M

— De fapt cine ești tu? se informă Barry.

— Flsta nu are nicio însemnătate, mârâi cowboy-ul; în I:! 1 i: i!

— Să nu vorbești astfel, îl Sfătui Barry. Și apoi ar trebui să-mi spui numele tău, căci și eu m-am prezentat! i

— Dacă te interesează cu orice preț află dli numele meu este Chuc Whalen.

— Film auzit vorbindu.se despre tine... Se pare că ești un vânător neîntrecut. Tragi tot atât de bine cu stânga ca și cu dreapta. Dar mângâie-tyși. Chuc și celui mai bun i tse poate întâmpla oda Ha pă aibă ghinion.

1 SI

arat avut mare ghinion, spuse Chuc. Dar fttrtlj că nu măi mai pot ai & t'a cu fruntea sus „fjgș fata oamenilor nu schimbă cu nimic lucrăurjte.

Dracul nu este chiar atât de negru! exclamă.

B & rr y. Zbune Chuc vrei să vorbești sincer cu mine?

— Desigur, căci ce-mijrămânc altqeva de Mei?

— Atunci spună unde te-a trimis Judecătorul? i, Ce ordine ti» dat?

— Mi-a poruncit să iau cel mai bun cal din grajd și să zbor ca vântul până la Tom Chawey Căruia» stă-i spun că dumneata te-ai ivit din nou, Că Jimmy Raeburn a djăpirut și că ți-ai exprimat bănuiala dă Rann Duval lucrează pentru Chaney.

— Tu trebuie să execuți acest ordin, atât de lung.

— Da, desigur.

— Bine, dar acum spune-mi și ade Hrăraie; i

— Dar aceasta e...

— Barry se apropie de el.

— Tovarășii ta; au răpit un copil de doisprezece Bui, numai pentru a-m face mic rău. Tu crezi că mie îmi va fi rușine să te silesc's; a-mi spui CGea-e vreau să știi? Atunci te înșeli...

1 - Dar... omule, înțelege că eu ți-am spus adevărul. Îl asigură Chuc whalen...

— Tom, se adresă Barry lui willow, trebuie să-l 1 Silim să ne spună adevărul. Pune-i lațul pe după gât și... v"!

f - O clipă! îl întrerupse whawn, ffiebuie să-l ad. Wtetr în eu..."

Aventurierul

162

— Tu ne.ai mințit fără nerușfrfare, băifife, Se răsti Litton, Dar minciunile ta; e au fost descoperite. ficcim, spune-ne adevărul, dici de nfi...

— Trebutam să fug cât mai repede poefiU! pâj la Duval să-i apun fă eji pe nrrne e i-i.

— Altceva nimic?

Nu, altceva nimfe.

— Nimic des Dre tânărul Baeburn?

I-au te asigur.

— Și nicio scrisoare pentru Duval?

— Nu.

— Ț Dacă nu ai nimic împotrivi, mă vo; u con* vinge singur de aceasta. 1

— Se află îmbuzunarul de la piept al cămășii, scrâșni Whalen. Dracu' să te ja!

La locul indicat, Barrg găsi un plic. 11 deschide și află înăuntru un bilet fără titlu și fără iscălitură pe care era scris următorul mesaj:

„Litton este în căutarea lui Jimmg Raeburn. A fost un gând greșit de a-l răpi pe băiat. Tot orașul se va răscoli din pricina aceasta. Bănuiala va cade firește asupra mea... sau asupra Morganilor. Dacă nu poți ajunge la niciun rezultat, trimite puștiul în oraș sau termină ou el, înfe așa fel încât un accident să pa” a foarte natural”.

— Da, da... Staceg este specialist în astfel de „accidente”, murmură Barrg împăturind la loc biletul i ț - Cine este Staeeg? întrebă Whalen uimit, i

Un vechi prieten al meu. Tom, pun* jilete t & țafe la picioarele domnului și leagă J fedetej. jys

— Vreți tăi mă înăbușiți? «trtgă iW.haleu ÎNV - grozit* Mai bine omorî (J-mă cu cuțâtut sau cu un glonte!:

— Alegerea trebuie să ilg-o lași nouă, șpjusei Barry. Tom, face \i-am sj-s, dar bine înțeleg astfel ca Whalen să poată respira.

În timp ce Tom executa ordinul „mârâia furfos:

— Ce risipă de timp zadarnică!... Derbedeu! ăsta valorează tot atât cât și un criminal... esc și când dacă noi am fi fost prind, banda ar i stat un moment la îndoială să ne bage un cuțit în spate...?

— Nu te necăji, prietene! Îți va dăuna tewnului. Nu uita că sunt doar reprezentantul șerifului și trebuie să mă conformez ordinelor legale» Legea interzice... începu omul legat cu furie.

Dar prizonierul nu putu să spună mai mult* jeăci mâna vâjnoasă a lui Tom îi vârî să far & tdelicatețe - în gură basmaua pe care o purtai la gât»

— Ce s-a întâmplat? întrebă Barry uimiți

— Nu mai puteam suporta flecăreala neghio* b ulut ăsta» Mă supăra prea mult!

— Scoate-i năframa din gură, porunci Barry.

Willow se supuse în silă. Prizonierul răsuM

greolu. * [f * 1 * ip r r * *

Aceasta este... da... Îngrozitor, gâfâi el?

— Dacă va fi cuminte, adăugă Barry, voit* încerca să-ți economisesc chinul* Unde e afiff Rann Duval acum?*

Whalen ridică din umeit»

* * Nu pot să-ți apun. Duv & t m-ar omori.

164

5 - El nu va afla nimic din toate a estea, îl jasigură Litton.

— El afăa ce face sau ce spune ori ei tic... chiar, unul caic se află ia o mie de mile depărtare.

— Se pare că tu îl cunoști foarte bine.

Litton se adresă lui Tom:

Ei, atunci nu-i nimic de făcut!

Uriaşul întinse mâna cu basmaua spre gura prizonierului.

— Nu, nu, strigă IVhalen, mai bine să mă; împuşte Duval, decât să mă sufoc în felul acesta.

— Atunci?

— Călăriți drept în această direcție. drumul urcă mereu veți ajunge la înălțimile celea negre... le puteți zări și de aci... Nu știu pentru ce li se spun negre... probabil pentru că pe i icresc atât de mulți pini.

— «Bine, spuse Barry. Văd acele înălțimi, dar, jixai departe?

— Acolo se află o vale adâncă cu mai multe yidicățuri ciudate... par ca niște uriaște movile pde cârtite... în mijlocul vaii se înalță o stâncă t'foșăatică, străbătută de vine albe. Eu mă, opresc și în totdeauna lângă această stâncă și strîspre-Pilung de câteva ori: „alo... alo... oo, oo: Desfcalec, îmi răsucesc o țigară și aștept. Nu mai Fjdurează mult/ până apare cineva...

— Duval?

Nu, el nu vine niciodată* Unul din oamenii kiii și ei apropie de mine și mă, întrebă ce's» at îi sputt careți misiunea mea sau îl ** bifedau irrî soarea ne rarei o duc la mine» «când r-vriâe. u i *»... f

165

T! cazul și mă reîntorc la fermă* Astăzi tot... Baai mult nu știu chiar dacă1 ar fi să-mi scoți sufletul din mine* Am spus numai adevărul, juri

— Sunt convins de aceasta, spuse Barry. Și aș vrea chiar să-ți dau drumul, dar pricepi că Ideocamdată nu pot îndrăzni să fac aceasta... * Mai târziu te vei înapoia la fermă...

— La fermă nu mă mai reîntorc în ruoiurfe caz... mai bine aș veni cu dumneata). Litton îți urezi noroci Te-ai purtat cu mine mai frumos decât meritam!...

I ilAP. XIX

Barri] Litton și Tom Willow își înșeuară Irr grabă caii și porniră direct spre înălțimile cele ieiegre care se deslușeau la orizont. Cu toate ci >din pricina catârului nu puteau înainta prea re pe de ei ajunseră destul de curând în valea large, t-ncie Ciiăsiră totul; întocmai cum le descrisese fcihuc Whalen.,! i i Stânca roși alică se ridica ca și o piramidă wi văzduh. La intrarea în defileu, Litton se pppl;< T - Tom, spuse el însoțitorului său, tu rămâi: Jfcu Ferește-te însă... uneori boierii aceștia au oc Mî M>arte buni... iar aceasta ar da loc la greutateți pl discuții de prisos, *

If - Dar dumneata, mârâi Willow, vrei cu orice «preț șiif-ți frângi gâtul?

I - Desigur că nu acesta este gândul meu/ Dar nu se știe niciodată ce ce poate întânâpia, jDbcă nd mff reîntorc! până în două-trei ceasuri, i ffinnrce>-te în «ras și zbune sferâfulu! că În C07 «1

166

de fată, vreo zece oameni de ispravă ar fi mai folositori decât fincâzeici de măgari adunați cu greutate la revedere!

1 om îi dădu mâna. Litton i-o strân.; e cu prietenie. Apoi se afundă în vale.

Chiar ziua ra destul de întuneric pe acolo. 'Noaptea însă era cu adevărat sinistru. De peste tot se părea că

pândesc stafii și numai când te Epropiai vedeai că nu sunt decât măracini, copacă & au ridicături de pământ. Stânca roșiatică r, e ideosefcea în întunecimea nopții, întocmai unui ghețar pe mare.

— Când ajunse la poalele ei, JBarry dăscălecă. Iapa dădea din capi și sforăia... ca și dând ar fi presimțit primejdia.

— Ai dreptate, curagiosul meu cal! >. ușă Litton, bătându-și. iapa pe grumaz.

I Apoi strigă cu glas puternic:

„(- filet... Alo!... oo!... oo!...

Strigătele prelungi fură repete de mai multe (ori de ecou. Totu'] era fugiujriu și înfiorător. Nu) se auzea nici cel mai mic fegomot. Nu se mișca nicio FAK -iză măcar. Barry mai așteaptă un minut; își repeăă și mai tare chemarea sa. Puțin dtâpă aceea auzi un zgomot de pași. Zări ijumbra unui om. Un bărbat înalt și slab venea jfcătre el. Se apropie foarte mult și se oprî tăcând rân fața lui!

Avea cam aclias statură ca și el, dar umerii nu prau tot atât de lați că ai lui Barrg. Purta o pămm cu marginile mbi. Era atât de trasă! pe fați încât, în întuneric, părea o șapcă lipită pe Cap.

l-Cine ești tu? întrebă ci după un tim! p.

— Aș vrea și cu să-ți pun aceiași întrebe-e} cine ești tu?

— Ce cauți aci?;

— Pe cineva, care în niciun caz nu este atâti de înalt ca tine. 1 1;

— Oameni din aceștia găsești foarte mulți în lumea largă. De unde vii? 1 1

— De la un prieten al celui pe care 51 caut!

— Și nu vrei să-mi spui cum te cheamă?

— Numele îi are nicio însemnătate în toate JH această afacer «. Altfel mi l-ai da și tu p «al tău. Nu cumva se afjă pe aci prin apron - ere?

— Cine?

— Cel pe ca-e îl caut!
— De unde vrei să știu eu aceasta?
— Cum așa? Poate că vrei să mă ții acă toată noaptea? întrebă Litton prefăcându-se supărat.
— Ei drăcie! Imbecilule, execută ordinul eu care ești însărcinat și apoi cară-te repede.
— Am primit porunca să predau o scrisoare; iMai multe nu știu.
— Dă-o încoace! Poate îl găsesc eu pe cel despre care vorbești.
— Nici nu mă gândesc! Mă crezi atât de prost? Să dau scrisoarea primului venit care mi-o cere?
— Dar, pentru ce te temi?
— 1 Știu eu! exclamă Litton. Poate faci parta din echipa șerifului... ce mă fac eu atunci?
Poate ca tu ești chiar Barry ce! albastra îni-Suși?
Omul izbucni în râs.
— L-ai văzut vreodată pe Litton?
— Firește!
— Îmi voi aprinde o țigară... cu acest prilej mă poți zări.

Aprinse un chibrit și-l ținu ridicat pentru ș-și lumina fața. Imaginea pe care o zări Barry știa înfricoșătoare. Omul din fața lui avea ftasul turtit, probabil că o lovitură bine ținută îi spărsese nasul. Ochii lui de o culoar» închisă, aveau ceva rece, înțepător. Omul a* jpropie vârful chibritului aprins de o țigară.

— Nu, desigur că fel nu ești Litton!
— În sdiimh, tu semeni foarte bine cu el.
— MI s-a mai spus aceasta... nu este chiar atât de măgulitor. În orice caz, însă Litton aste și mal înalt și mai gras decât mine

— Da... mi se pare și mie că Barry este mai înalt și ceva mai lat în spate. Dar pentru ce te-au trimis azi pe tine cu scrisoarea și nu pe celăl-l?

— Te gândești la Chuc Whalen?

— Jtsa dar tu și cunoști pe Chiuc? Ei, atunci licrrr «'1? ste feâmplifică. Dă-mi scrisoarea.

ș - Nu, dragul mm. Nu merge chiar atât de Ușor. Mai întâi, trebuie să știi dacă ți-o pot miredințiu spuse Barrij preăă cându-se că se găir ce, țte. Sfăâf film o Ideel Aveți un prizonier în mm, nu? r

169

— Vezi, acum sunt sigur că și fu faci (tarte tău banda răpitorilor. Du-te și spune-i lui Rănit Duval, că judecătorul este tare mâniat că l-ați! r' Spit pe băiat Prin aceasta ne-a pus pe toți în lă o situație foarte grea. Tot Botâfomviile e Indig.

! nat de dispariția băiatului... dar ce face el?

— Deocamdată este încă foarte bine dispusdar dacă cei din Bottomville vor face vreo prostie...

j Un gest al mâinii, foarte semnificativ, sfârși fraza

„— De altfel eu nu înțeleg pentru ce se mânie STfianeit pentru atâta lucru.

— Judecătorul cunoaște oamenii de ad mal J>îi; e decât noi și știe ci făpriea copiilor este un lucru foarte nupărător. Era atât de furios sx de (tulburat înct mi-a dat scrisoarea pentru Duval jR & ră pl V

B - rea? îi und tu ai citit-o?

Li! tor îl ba u pe umeri râzând.

Chiar dacă aș fi citit-o, aș fi uitat de mult jjboniirui1 ei, sprjse Barry întinzând biletul. De IMtfe 1 și pe tine să faci aed aș lucrful.

mi-VI r

! * - V/ei să „pleci? Mai așteaptă puțin! jPwte v - t ehiie să duci un răspuns.

jf Nu nu s-a spus nimic în privința asta. Mi-am jfex*<viat ordinul, fișa dar... la revedere!

tst - Așteaptă puțin nătrăulstrigă oirbattt

Litton se și aruncase și & Wnașe fii

170

Nu călări departe. Se opri și observă f urrx omul cu

na: «l turtit dispare pitnt. e co? aei. L'escălccă, își duse iapa într-un iufâș de „s și se puse la pânda, sigur fiindcă animalul \$ & x nu va ieși la iveală fără ordinul său, chiar dacă ar fi autu zât împușcături, >

În vârful picioarelor, cu mâini e întinse, Littose pii6<? să-l urmărească pe cel as care vorbise! mai adineauri. Dar de mi? că în ar fi dat de ei Itt acă Ci rază de lumină nu s-ar fi ridiedt! ina-l intra lui.

Omul cu nasul turtit nu fu în «tare să înfrâneze curâozita ea* La lumina a lirei chibd! v, îi țăprinse unul după altul ei citi biletul lui Cha ngj. I if ten putu foarte așor să apropie, neobservei; de După ce termină de citit, omul ce îndepărtă* Barrg se luă după el și își potrivi pasul a st fol încât nu se ausea nici cel mai mic zgomoh Printre cooad? Ari în e? e artore lumina focului din tabără. În fiuru] focului, se mișcau umbre întunecate. Barrg reuși să? se apropie în trăiai încât vedea și auzea foarte bine.

În jurul fcoilui, erau adutiadf vreo dohroe -, zece bărbați. Printre aceștia. cel cu nasul tortif, care se înroșia acum de Duval, părea o frumusețe. Jimmy Rasburn, cu mâini e și a\ picioare:, leasfe stătea lângă șeful bandei. Se vedea bine e nu suferă deloc. Era desftil de voios.

— Ei Greg, ce a fost? întrebă Duvai. îi - 0 scrfeoare din partea judecător ulmii răs* punse cowfcouul, îl** FJSie gste plicul? infrfebă-ei și gla A îtspăl r-L-am primit fără plic. 5

Din al! smulse hârtia din mânt, <S desoături»

O dtâln grabă, și apoi îl privi cercetător pe GrKg. i - flî citit biletul? §

— Da, admise cel întrebat! Eu știam e? iufledfforul trimite totdeauna comunicările sale în plac închis. M-am temut de o curei, mai ales i: - Bine! îi întrerupse Duval awincând hârtia fh foc. fid a-l încoacse pe omul care a adus! Scrisoarea.

— I\ plecat numaidecât. Nu a vrut să ășteote

HeâOC. - r -, t „3!

— Și l-aftăsat să plece, strigă Duval atât de tare încât Tui Greg I se muiară picioarele de i-aimă.

— Era un începător, încerca ei să se sicitze. Nt: a vrut o niciun preț...

— Cam ce înfățișare avea?

— Era de statura mea, numai că avea mi-ai îați. „Să tot fi avut vreo douăzeci și patru-douăzep și cinci de ani. Ochit lui aminteau ce cel altul Bas în cel albastru...

— Nemernicule, dar acesta era chiar Barry Litton 1 sttâqia Duval scos din fire.

— Descrierea lui GreCs îi ceamănă perfect! ex (fană entuziasmat jâmmg. i

Cowboul din jurul foaulul, sărără în sus.

— Bâfeti, le spuse Duval, au siguranță de LLttfoin este în Imediata apropiere a noastră. TM reata aceasta, trebuie neapărat să-i prindem. Rî.

el-i v Jo «d. luați cei mai Buni cal și supravegheați
172

marginea pădurii. Dacă veleți vreun cfJlfe (§39 reati-l să te oprească. Dacă nu vă ascultă, trai geți imediat în el. Voi, Jake și Greg, 3 ucefX-i pe băicf la colțul acela întunecat. Păziți-l bine. «Daci vă atacă cineva, împucați-l mai întâfu plg puști u... r

— Dar pentru ce ăă nu facem asta chiar de! acum? îndrăzni să-l întrerupă Greg. fim aveai mâinile liberei... 1

— Taci! tună Duval. Tu trebuie să faci ceeakă îți poruncesc eu. Nimic alifceva! Te sfăfaesc să

11 CU băgare e seamă... fi făcut de a o; nu o profie... de ajuns! Voi ceilalți veniți cu mine! Să1 cercetăm pădurea...

CAP. XXV.

Desigur că pentru cineva care nu ar fi fos* direct interesat, ar fi fost foarte instructiv ști vadă eu câtă repeziciune și exactitate se executau ordinele lui Rann. Dar pentru Barrj l'tton, care lua de asemeni parte la joc, lucrurile nu aveau niciun aspect amuzant.

Tropotul copitelor cailor celor doi călăreți trînși la marginea pădurii, se pierdură în deși părtare. Jimmy fu dus de o-i - și Greg în cealaltă parte a luminișului. Ceilalți, împări tiți în trei coloane se pregăteau să cerceteze interiorul pădurii... Erau foarte conștiincioși și procedau cu metodă: fiecare grup avea un reflector puternic cu care lumina copacii și tufșurile.

173

Litton își dădu seama că nu mai putea rămâne acolo unde se afla. Avea de gând să se* retragă până aco o unde își lăsase carul și apoi în ciuda celor doi păzitori să-și încerce scăparea prin fugă. Deocamdată nu avea altceva de jfăcut. Dacă ar fi încercat să-l libereze acum pe buiat, prin aceasta l-ar fi pus și pe Jimmy că îți pe el într-o primejdie mai mare. Căci desigur Greg era foarte dornic să repare greșeala săvârșită.

Dar numai după câteva sute de metri, Barry își dădu seama că greșise directa* Un deal abrupt se ridica în fața lui, deal pe care nu-l întâlnise la venire... Nu se putea îndrepta însă nici la dreapta și nici la stânga, căci atunci ar fi căzut pradă uneia din cele trei grupe. Porni spre culmea dealului și se ascunse în spatele t? noi stânci uriașe, hotărât să-și păzească viața e în orice preț.

Deoarece planul său inițial era cu neputință executat acum, se gândi dacă nu ar fi bine încerce să-l elibereze și pe Jimmy din mâinile răpitorilor săi.

Stacey plănuia să-și verse mânia asupra cop Hului nevinovat, Greg îi dăduse să înțeleagă că paza băiatului îi era grozav de neplăcută. Ușori ar fi putut pretexta că fusese atacat...

Se ridică-cu băgare de seamă Stânca în spatele căreia se adăpostise se mișcă puțin. Faptul w acesta! dădu lui Barry o idee năstrușnică, pe

Cfire o execută numaidecât

—...

174

Din locul în care se afla Litton zărea razele de lumină ale celor trei cocoane. Își dădea seama că ele nu se puteau vedea unele pe altele. Pe faptul acesta se baza noul lui plan.

Trase trei gloanțe în aer și apoi se lăpi de 1 blocul de stâncă de lângă el, care pierzându-și stabilitatea se rostogoli pe povârniș, ducând cu sine pietre mai mici și doborând și copacii tâln Hi în cale. Barry scoase un țipăt asemenea tor cu al unui om rănit mortal și din câteva sărituri fu de cealaltă parte a povârnișului. Se ascunse la umbra unui copac și trase cu urechea. După cum gândise cele trei grupuri se apropiară. Oamenii strigau mereu. Deodată, se auzi un glas puternic:

— Liniște! Numai țipat M Mai bine ascultați!...

Se făcu o tăcere apăsătoare. Apoi vocea continuă: 1

— Nu stați toți la un loc. Kisâpiti-vă și trageți împotriva oricărei umbre care se mișcă.

Oamenii executară porunca, Se auzeau împușcături din toate părțile. Astfel, când Barry; se apropie ele locul din luminiș înspre care era: Jimmy și păzitorii lui, nici nu avu nevoie's &! 1 fie cu atâta băgare de seamă.

— Doamne Sfinte, ce n-aș da să fiu și eu acolo! îl auzi Litton pe Greg. N-avem decât să tragem puștiului una zdravănă în cag și apoi Sustinem că ni s-a părut că suntem afacati, ră & - Jșulke Greg. *: m** răspunse (lalal-Ftrebulegă

175

una ca asta. Cine știe ce are de gând D'ual cu băgatul... Firește dacă într-adevăr Litton sar, apropia

— În niciun caz, îl întrerupse Greg supărat* omul acela nu era Litton. Duval nu este...

—... «atât de prost ca tine, isprăvi fraza un glas în spatele lor. Mâinile sus!

— Barry Litton! strigă Jake ridicând mâinile deasupra capului.

Greg ținti revolverul și trase. Dar parry fii și de astă

dată mai repede. Ținând arma în anăna stângă el trase cu o cMpă mai repede, decât omul lui Duval» Acesta* nimerit în sold, se prăbuși gemând.

— Triton ce 41 fata spre pom, îi porunci Barry; lui Jsve, și atunc» nu ți se va întâmpla nimic.

— Cowboy-ul se supuse numaidecât.

f Litton tăă legăturile băiatului cu un cuțit, îimmy se ridică și se întinse din tot corpul, iara să rostească un singur cuvânt.

— Vino, îi spuse Barry și-l trase după el în Beznă.

Nu focuseră decât câțiva pași, când auziră în urma lor detunături de armă. Gloanțele nimereau în ramurile copacilor, care se rostogoleam la pământ. Barry și Jimmy, pentru a se ferffură nevoiți să meargă încovoiați.:

Jake îndrăznise să se întoarcă cu fața delae pom și acum trăgea cu nemiluita, din cele douăJ revolvere ale sale, în urma fugarilor* Striga răsputeri: /

176

v - Ajutor! Barry cel albastru este aci!... Ajutor L.

Barry și Jimmy auzeau d-n ce în ce mai slab strigatele lui. Se grăbeau să ajungă la locul unde Litton își lăsase iapa.

De data aceasta nu se mai înșela. Găsi ascunzișul în care își lăsase calul. El str-i-animalul pe mire Iapa sforăi încet, clătină din cap și Hintr-o săritui a, fu în picioare.

— Jimmy, spuse Barry, ne va duce pe amâniol. Firește vom avea de străbătut o bună bucată de drum prin ținuturi neumblate... tu îți 8 ai seama ce înseamnă aceasta, nu?

— Firește! răspunse băiatul apucând mâna lui Barry care încălecase de acum.

Jâmrrjg fu ridicat în spinarea calului și așezat în spatele lui Litton.

— Nădăduiesc că nu ți s-a întâmplat nimic, nu?

— Absolut nimic! Dar ține-te bine căci treime să ne grăbim.

Lăsa frâul liber. Iapa începu să gonească cu luțea la vântului. Cei doi călăreți și-ar fi putut. șor frânge gâtul, căci drumul era foarte prost, Har nu avea încotro... nu își puteau încetini mersul.

Un timp totul merse bine, dar mai pe urmă norocului păru a se fi întors. Dinspre apărură (Joi călăreți, care-l somară peste oprela numaidecât.

poata
dreapta.
Litton

177

GAP. XXVI RĂNIT!

Nici nu putea 1 vorba să scape de urmăritori. Jimmy își dădu numaidecât seama de aceasta deși avea mare încredere în iscusința lui Barry și în rezistentă calului său. Deși situația era cât se poate de primejdioasă, atât pentru el cât și pentru salvatorul lui, Jimmy nu se temea de loc.

Deodată, iapa începu să sară. Barry îi vârâsa pintenii în turtii și o conducea numai cu geKuind if. În fiecare mână, ținea câte un revolver. Jimmy se plecă puțin într-o parte pentru a Observa ce se petrece în spatele lui Barry.

Nu se auzeau decât detunăturile revolverelor lui Litton. În curând, calul unuia din dușmani. Se prăbuși, îngropând sub el pe călăreț. Dar celălalt cowboy, călărind într-o parte, întocmai <ca un indian, trăgea pe deasupra capului armăsarului său. Deodată însă, bidiviul lui o luă! spre dreapta și se afundă în pădure, târând după sine pe călăreț, care își avea un picior fixat de scara șei.

Ca o săgeată, iapa lui Barry se îndreptă și că într-acolo. Jimmy era cât p-aci să-și piardă echr librul. Vrei să se lipească mai strân9 Se Barry, Atunci simți ceva cald și umed pe cămașa lui Litton...

— Doamne, Doamne, ai fost nimerit, stridii băiatul r;
r ** Doar o mice zgârietură care nu are nfcă.

178

Însemnătate. Ia seama numai să nu iazâl

Jimmy era chiar să cadă, căci drumul era atât de abrupt, încât iapa, deja sine sdiimbă galopul în trep.

— Ascultă băiete, spuse Barry, în curând se vor ivi pe urmele noastre și alți urmăritori, iar, calul meu nu poate duce doi vlăjgani ca noi...

— Voi cobori și mi voi ascunde printre st-n-ci, privme Jimmy, acolo nu mă vor sași.

— Ba da și te vor arde de viu, spi - e Barry. Dar înainte de toate eu nu ojnosc drumul «ore Bottomviile. Tu îl știi?

— Desigur!

— Fit unei vei fugi în oraș, cât; e po: le tr. f; l repede, și! vei spune șerifului să-mi vină îți ai mor cu oamenii leii. Hi înțeles?

— și pe tine să fie las aici să sângerezi? Mai bine să mă omoare...

— Îndrăznești să mă contrazici? ce răsti Bârry, la el. Știi tu cum să procedezi mai bine 05 nini; fi prinde toată banda dintr-o singură lovitură?

Surprins de tonul, neobicinuit de aspra, al prietenului său, Jimmy tăcu.

— Flșa dar, tu te duci la Botfomville și fducf ajutor.

— Da, dar între timp rana ta se va agrava.

— Doamne, Doamne exclamă Litton, am crezut Ji eu că vei deveni odată un adevărat bărbat* jflând colo însă, ai rămas ca 6 femeie. Eu am făcujfi [multe pentrtf tine, far acum când1 te rog și «jă iM-șd fad jyai servâdtf* mă refbzi, Spate

179

1 - Bine, am sii fac ceea ce vrei... dar, zău, iții n» «rât să mă soco ești astfel, (aci.gu rgf gând-atl numai...

— Bine, fiule! Dacă cuminte, îmi retrag cuvintele, MS voi oprf acolo în spatele stâncii. SIM numaidecât în șea și galopezi cât poți mal reperle, astfel încât, oamenii lui Duval, care desigur (o vor urmări și pe tine, să cadă de-a drept, în brațele șerifului și în ale celor din Bottomville.

Înainte ca Jimmy să poată răspunde ceva, iaqa se opri. Barry cobor! Băiatul sări în sea și luă hățurile.

— Lasă-i în pace să şuiere, îi spuse Barry. Du-ți însărcinarea la bun sfârșit, camarade! li I - La revedere! strigă Jimnyj în goana xaâului, f f După câteva clipe, dispăru în înfurierec.

I; Nici nu mai era timp de pierdut. Barry auzea cum se apropiau Sălbaticii (urmăritori. Se ascunse printre stânci și îi lăsă să treacă. Ducă ce ei [câspărură, îl zăr! pe Tom Willow lângă el. }

— S-atf întâmplat foarte multe, spuse Willow» Revolverele au zbârnâit ca muștele. Dar unde estfl Calul Idumitale?

— Jimmy Raeburn a plecat cu ei la oraș și se întoarce împreună «în șeriful și dnfcized de oameni. Am întocmit un plan ca să scăpăm o dată pentru totdeauna de această bandă. Tu, ia-ți catârul și retrage-te în direcția aceasta...

— Un moment! îl întrerupse Tom. Mai jutâni Humneata îl gonești pe băiat, apoi pe mine → dar ce înseamnă toate acestea?

Ei drâde! se răsti Litton. Poate vrei și W și mi confrazidfe

180

Fără să vrea, Tom își pocni oasfele degetelor* își duse mâna la pălărie și feuse: - Laordin! f

1 - Ei bine, atunci ia-ți catârul și pleacă.

Willow se roti pe picioare, mense doi pași și apoi 5? opri șovăitor și spuse:

— Haimanalele ce! ea se vor întoarce. și alunef te vei face, domnule, fân! de cal?

— Asta e treaba mea, răspunse Barry silin: U→e să-și păetreze calmul. Știu ce am de făcuți *; - Și eu» J

Tom se apropia de Litton.

— Nu plec de lângă dumneata, eh-ar dacă ival goni de zece ori.

— Doamne, Doamne, vrei să mă înnebunești? strice Barry scos din fire. Du-te! Îți poruncesc!

Willow clătină din cap*?

— Lerfati-mă că nu mă supun poruncii dumneavoastră. V-am văzut de nenumărate ori în «șitvalir încurcate, dar niciodată nu mi-ați vorbit astfel. Vreau să-mi spuneți ce s-a în tâmp-l st, ticmmile?

— Absolut nimic! Am întocmii un plan, iar tu, dacă nu pleci de aici, mi-l dărați.

— Așa dar nu vreți să-mi spuneți ce se petrece aici?

— Nu, se r & ști la el Barry.

Bine! Atunci dacă vreți să rămâneți <vaca\t trebuie să mă împușcați. 1

— Îndrăznești să-mi spui mie aceasta? 0 on2 - riictlei

— Recunosc că sunt obraznise, dar, deși nu și fii ce s-a întâmplat, bănuiesc că s-a petrelut ceva

ÎS!

destul ife grav... și atunci lobul meu este lângă dumneavoastră.

— Dumnezeu să te bineaavânteze, prietene* /" își schimbă Barry tonul. Cu mine s-a isprăvit. */7 Ai-arr luat porția.

Dintr-o săritură, Willow fu lângă el.

— Unde sunteți rănit?

— Flică într-o parte. Derbedeii ceia m-au nă herât... voi murî în ourand.

— Mu vorbiți năzbâtii, domnule. O părere de viaș ce a dumitale, nu se poate nimici printriai. sincer glonte... Aci printre stânci, am descoperit!

O colibă. Vă voi duce acoflo și voi vedea e? e de făcut. Dacă bandiții ne atacă, le voi ține piept până ce ne vor sosi ajutoarele. Uite, ras. grd și luna ca să ne lumineze calea. Nu-i așa că avem noroc Veniți cu mine* Fiți cu Băgare de seatnfti Totul ve merge strună!...

CAP. XXVII DUELUL

Tom Willow își duse stăpânul rănit, într-o colibă mică de lut, cu o sinmră încăpere.

fi întinse pe Barry pe podea și se pregă-i să examineze rana acestuia - tocmai în partea picatului - care

sângera atât de tare încât turagiosutiif Tom i se făoj frică.

— În primul rând, trebuie să oprim sângele* spuse el, după ce își veni în fire. Mă întorc numaidecât!

Fugi afară și se întoarce cu pălăria plină e nisip. Acesta' era încă fierbinte, încălzit iimtf de soarele care äogorise stoată ziua.

182

Cu multă băgare de seamă, el luă o mană de nisip și o presără peste rană. Litton gemu din țeauza fierbințelii.

— Fișa! Foarte bine, domnule! Cu cât ptuleți joni mai multă durere din dumneavoastră, CU atât e mai bine, căci vă rămâne mai puțini. Chiar dumneavoastră nrî-ați spus aceasta odată... Va veltitie?... pe când zăceam pe țărm și nâați Scos săgeata din umăr.

I Barry zâmbi.

— Îți mulțumesc, prietene! Dar aqam trebuie ȘJĂ pleci! Dacă ba & diții vor observa că băiatul ia plecat singur, ce vor întoarce să mă caute... fii bun și pleacă!

— Mai întâi u, să vă pansez, răspunse Wilâowl fipoî, puteți să-mi spuneți ce am de făcut!

Din două cătnâși - a lui și a lwl Litton - «făcu un bănăgi pe care îl legă peste rană. Din fericire, sângele ce Opri... İs asemenea cazurf, nisipul are aceleași" proprietăți ca și pânza de păianjen.

— Ei, cum vă simțiți acum? întrebă Wiilowi când total fa gata". J

l - Minunat!" r T j] fi - No vă strânge? >

— Nu! răspunse Barry. Îți mr. ilțumfecă Dă-fril jMSna și du-te!

I - Măi întâiu, să cercetez pfițin împtfejfirimiie, „Willow, se ridică și de apropie de intrarea jeodoabei. În aceiași clipă, se auzi o idetunăto-l Pn găonfe socră pe lângă capul M și se înfipse rirt din spâtfeie-colăiiq. Temâi irifră m

Olfitmirfi. Își scoaee revolverul și se întinse pe Jos lârigl Litton„R „l([y.

— M'ați crezut un laș carfe-și! părăsește vlăsiui
ibțuncă jefnți acesta se șcuifiandă? Credeți căi după atâta
emar de vreme cât am trăit împreună, viața în mal avea
vreun farmec pentru mine fără d «m gproastf?? Nu, atât
timp cât mai trăiesc trebui u rămân cu trumneata. Aceasta
e hotărârea mea* Nădăjduiesc că o împărtășești și
dumâieata» nu 3

În timp ce Tom vorbea astfel, afară împușcăturile
râpăfău din toate părțile. Gloanțele rsătrun-i Up. aii în
pereții de in ai colibei

— Tom, stai culcat, șopfi Barry.

Willow fac ridicase și sie îndreptase spre ușă.

— Vreali să văd ce fac petrece pe afară... poate W
bandiți? se apropie”.

— Nu vor îndrăzni aceasta, căci știu că vom împușca
pe oricine ar îndrăzni să apară în bătaia: Carabinelor
noastre, răspunse Litton, apucând cele Nouă puști și
încărcându-le din nou.

O nouă salvă. Gloanțeleetrănunseră încă odată!
partea de a uis a pereților colibei. Willow exclamif
bucuros;

— Nu ne pot nimeri!... Desigur că poziția lor este rea.
Vom rezista până ne sosesc ajutoarele.

Dar în aceiași clipă o bubuitură infernală, ISTu să se
cutremure întreaga colibă. O lespede piare de stâncă se
prăvălise și Smulse un colț ffîn cocioabă. Barrg și Tom se
priviră tăcuți. Nu aveau nevoie de aminte, căci amândoi își
dătfe au seama că sfârșitul le era pecetlui.

De o «fată's» atul strigătul unul gf-țără W! oSfis
foarte apropia!:

Î - Ei băieți, sunteți amândoi acolo?

T Barru îl recunoscū pă cel care; șfrâgăf:

— Nu, Stacey, sunt singur.

— Ai fosă azi atât de minunat, încât mă mit că ai fost
atât de neprevăzător că înări nu te cease colibă, pe care
iffși putea-o iseb țândirO E>? i rănit?

— D'ai am căpătat o mică sgrîetură, admkfi Litton.

— După urmele de sânge pe care le-am ofev Servat pe pământ, trebuie < să fie o rană destul Be adâncă. Nu ți-e râeolăcut să vorbesc ou

— Nu, nu, spune tot ce ai pe Inimă.

— Este tare picat că doi oameni ca noi is «Buşnesc!
n loc 6 a lucreze împreună. filmânddl? re-sr. putea împărți întreaga lume. Fefel Iii rare l-ai salvat pe Tiramu dovedește. dă fyi ești în s-are de lucruri admirabile.

Staceiș se opri Dar centru că răspunsul lui Littor; - ce care îl aștepta cu nerăbdare întârzia - continuă:?

— Aș vrea să mai știu un rjnour lucru. A! fost tot timpul singur sau a fost și nătângul 4 e Willow cu tine?

— Tu, ucinașuie, ești un nătâng! îi strigă Tom.

— A, iată-te, prietenul meu Willow se află și ei acolo. Spune-mi Litton, el a făcut Isprava cu stânca? El a scos tioățul acela?

— Nu, din nefericire, domnul Litton nu rai luase cu el. §

[- întreaga mea. apreciere. Barru! Lucrul a
165

[fost minunat chibzuit și a un nici am se po te jrai bine executat, spuse Stacey entfetiiasenalijsfă reîful arată însă că îți mai lipsește totuși ceva, ț<n nimic, dar tocmai de acest nimic depinde Ssi ceesul tău... căci nu vei neqa cred că de astl y? ta reușita este de partea mea. Ei scurte, vrei! & fim toi/arăți? Dacă tu pui în aplicare. plant! t'le mele am putea stă oăni între. pământul.

— Știu „Staceji, râspiittse Barrți, că prin pro - punerea fa vrei să mă în & ulești. și îți nuițfu* nesr pentru aceasta. Dar tu știi dă noi avem* fâoFP căi diferite. Și în sfârșit, tu te înșeli: rOitsita este de partea mea, căci băiatul ăste salvat. Nu-mi pasă ce se va întâmpla cu mine!

...

— / (să... dar cu Tom Willow?

— Tom împarte as bunăvoie soarta' mea. fitff vrut sl-l

fac să prece. dar 8 rămas cu mine, rai joafe că știa ce-l
ășteaotă. Sunf sigur t6 wintr* toți oamenii tăi nu găsești un
suflet atât de

— Tocmai pentru aceasta te invidie? bj-is «Sfaceu.
<fif ai știut să-ți atașed oamenii de tini?

— Acesta este mai mult meritul lui Tom <Tecâi

— Cred că și tu ai fi credincios față de el, nii?

— Desigur.

— Bine... dacă tu vrei să ieși afară \$5 să te frați ce
mine, II Hau voie fai Tom sK plecă revătămat:

— Ești un nettf «hâc! strigă Willow. stăpânul mea
zace aici și fu vrei să se bată ou tine? 1

și meu. Până acum numai el a dat dovadă de
credință.

«0 &

180

Dar fii ce sjpul la această Barrg? Paniftră 'nkî sunt
gata și nu așfeâpe idecâf wn «enââf pentru a prăvăli și
celălalt colț stânce și f Hatul complet coliba. Veți fi Mai
tggjj sH rai te împotrivești și eff-l! fii credința fași fie Tom?

— Ești un om tare ciudat, răspunse Litfbit» lui juri că
nu I se va întâmpla nimic li; îl Tomi H & primesc opunerea
ta?

— Tur!

— Bine, atunci viu!

Barrți se ridice cu gr «ațe

— Cil neputință domnule, spuse Torn. V & jJefl
Ucigyir-v N «laot teqdiul una ca aceasta Șif îepoi eu nu
cred că Staccg se vif ține de încând

— Dev data asta, sunt sigur că-și va res* pectă
cuvântul dat* Dacă nu încerc, în câteva: minute vom fi
morți amândoi., așa: „poate și f & în noroc* Dacă totuși
lucrurile merg prost, M* Iută-l din partea mea pe băiat și
pe Lou. Spu* ne-l că ultimul meu gând a fost pentru cașftie
pentru ce. Așa: „ajută-mă ptijin! \$

Willow își dădea seama că Litton era lio* târât la
orice. De-aceea nu mai încerce să - Rărite prin rugămințile

sale... Sărmanul d «i șif în aceste momente, avea nevoie de toți nefvii lui. Dar și el era hotărât să-l răzbune e stil plănu-său, în caz că Stacey l-ar fi omorât. i

Tom 11 ajută pe Earry să se ridice. se ap-o» înar-a de ușă* în prag își mai strânsesă odată mâna. Cu o mare putere de voință, Litton în noaptea Jaraunată de lună.

V

187

V.

Partea superioară corpului său era g3 El & fâumai pansamentul rămăsese. Vântul și părul. Avea înfățișarea unui adevărat lupf d-gi mare. e J

Când oamenii lui Stacey îl zăriră, un mur* mur înăbușit străbătu rândurile lor» Freamătul lor nu părea deloc dușmănos, dimpotrivă arăta: multă prețuire și admirație, căci se vedea' l-am* pe de cât de grav rănit și cât de slăbit, de e «urma pierderii de sânge, era Barry* J

Stacey se ivi pe după o lespede de stătncă «cel se afla la o depărtare de numai zece pas &

& «și își scoase pălăra.

Pentru prima oară în viața mea, 3 trige, i-i iei, pot afirma că într-adevăr mă Bucur să \$6 ivăd! Ochește, Barry!!...»; /!; f 1

Litton clătină din cap(1 1! r? r - Nu vreau să am niciun avantaj asupra tay iSS tragem în același timp. i t

— Nu te-ai schimbat deloc* Ai rămas același sentimental! Sau joci teatru? adăugă Stacey prr vându-și oamenii cari se arătau v după stâncăv

Îl zări și pe Tom Willow care venise în pragul cocioaber *

— Pot* crede despre mine joc ce vrei Ești gata? 1 i"! e!! J \ J

— Barker! strigă Stacey* J J,!

Da, ce este? se auzi & voce.

— Numără până la douăzeci și apoi trage un loc în aer* împuşcătura ta să ne fie semnal la (amândoi r

— Ar fi timpul să vă grăbiți, strigă o alt & voce. Aud de acum răpăit de copite. Desigur că)
vin cei din oraș.

— Mai avem destul timp, spuse Shacey, înainte ca șeriful să ajungă ad, noi vom fi departe. Așa dar, atențiune!

...

Sus, de pe stâncă se auzi o împușcătură. Gâonttele lui Stacey, imediat, şuiera pe lângă urechea lui Barry*. Dar banditul fusese probabil nimerit, căci aruncând arma din mână, ridică brațele în jsus și căzu cu fața la pământ.

Litton nu simți nicio părere de rău văzându-și adversarul prăvălindu-se la pământ* 1 se p-reă că visează, că o putere superioară condusesese mâna sa.

O ploaie de pietre porni de pe înălțime. Apoi o stâncă mai mare, care fu desprinsă fără voie.

Dar Willow o zări. Sări lângă Barry care nu putea să se miște și-l trase într-o parte. Les* pedea trecu p «lângă ei, sfărâmă coliba și căzu în fundul prăpastiei»

— Niciunul din oamenii lui nu se interesează1 de Stacey? întrebă Barry revenindu-și în fire. Hai să vedem dacă și mai putem da vreun ajutor.

Dar nu mai era nimic de făcut* hi dădură! seama de aceasta, întorcându-l pe spate... glonțul lui Litton îl nimerise în inimă!

CAPITOLUL XXVIII;

f": SFÂRȘIT FERICIT" 1

Oamenii din Bottomville se apropiară în galop. Miciți voiră să sară din șei, dar șeriful nu le îngădui.

Wilson ținea morțiș să-și îndeplinească planul și fugi după oamenii din banda lui Duval.

„— i tofetă lumea îl urmă, ci numai cei cu caii im Kniți.

Printre Cei rămași în urmă se afla și Jimmyj Raeburn, căruia j& e dăduse un cal foarte buni, ca să servească drept conducător. La vederea* ui Barry, el predă comanda altuia și se!

prepie de eroul lui. Ar fi țipat de durere și-l; de groază.

— Iată prietene, ai ajuns, spuse Barry istovi t, Ai lucrat foarte birtei r fi

Între timp, Willow trimise doi oameni după; răpă. Alți doi îl a. iutară să schimbe bandajul. Pierderea mare de sânge îl slăbise într-atât pe cănit încât își pierduse Cunoștința.

Dură ce făcu tot ce se pui ea face, Tom îl Tisă pe Timmy de mână și îi spuse să se așezai încă Barry...1;

— Când își va reveni în fire, spuse el, ftf primul rând va voi să fie vadă pe tine. J!

Băiatul își ridică obrazul - inundat ițe Ijj & J «rimi spre Willow”.

— Bun \ Dumnezeu nu. l va lăsa sgbHZfe* el.

V - Desigur! exclamă Tom.

Willow se pregăti se scotocească Buzunarele Tir* Stacey, sau Rann Duval. cum se numea el noi. În un portofel de piele găsi mal multe Vr-no. te pe care le aruncă. Oamenii se grăbiră să le strânsă. Pe el nu-l Interesau Hec At niște scrisori, dintre care unele purtau iscăli ra nvtoruhii Chaney, iar altele semnă* tura lui Morgan. De aci reeșea faptul că

m se pusese în slujba ambelor part-Se f că primea bani și de la unul și de la altul, pentru a le preda „taurul cap de mort”.

Autorii scrisorilor erau însă atât de cont. promiși încât un bombănit amenințător străbătu rândurile ascultătorilor, după ce Tomciti cu plas tare misivele. Iar când termină - iâom spuse:

v - Dacă ar merge după dreptate, ar trebui spânzurați și Chaneyi și Morganii. 1

Un ropot de aplauze izbucni din toate porțile. f.

Când în dimineața următoare, în fața caselor celor doi proprietari apărură mai mulți oameni rrfescati pentru a executa această hotăfifre's mulțimii, Cianfegl și Morganii

dispânseră cu toții.

1 Dar în tot Bottbm viile nu se văr-a nicio la crimă de părere de rău pentru ei... mai ales ci alte evenimente atraseră atenția oamenilor.

1 în ziua următoare fgrTM Dick Willson s5 în întoarse în oraș împreună cu mai mulți membri, arestați, din banda lui Duval. Câteva ore, mai târziu, triumfătorul Barry Litton Hessferrehi într-arba în Bottomviile. t/t-l

Targa pe care era puiat rânitul, era duă de cetățenii cei mai de seamă ai orașului. D.

O oarțe și de alta a drumului se înșirară toți? oamenii din târg. Cortegiul șg îndreptă spcă casa lui Samuel Raeburn. Jimmy mergea' mândru în frunte.

1 Puțin după aceea, pe străzi să ivi un al tipi.

k &

...și... \!

S 191

ea cortegiu. Dar de data aceasta el nu era, Conduc de cetățeni de vază. În fruntea lui Inerpes. un taur nepricios pe coasta căruia era Cars un cap de mort.

1 Toți oamenii se bucurau ca lupta pentru faur se terminase. Orașul găsi că-i potrivit să păruiască animalul aceuia care salvase întreg" (1 șrgul de o mare năpastă: lui Barry Litton.

Daf cu Barry cel albastru, ce s-a întâmplat!! După ce se însănătoși își cumpăra o fermă Taurul deveni strămoșul a nenumărate generații de vite. 5 LHâon se însura cu Lou. Întreg Botfiomvilfa încuviință această nuntă!

— Numai Jimmy nu fu în fotul de acord Ctf Barry. Oricât de mândru și de fericit era că devenise cumnatul eroului său, totuși nu putea pricepe ca un om ca Barry să crească în je/traee Boi și vaci, în loc să uimească lumea cui aventurile lui.

— Este tare păcatf! spunea el adesea lui, Willow, care rămăsese și el la ferma lui Littorî. v Dacă aș fi știut că lucrurile se vor termina Ustf, m-aș mai fi gândit mult»

atunci când în trimis-o pe Lou să-i zâmbească.

S F.A. fi S I t acel Tdâum a tot tipărit în
INTREPKIKDERILE

BMINESCU S. A.*

Str* În Anglul Saligny - B PCURSGTI Ț*



Romanul «Aventurierul* a fost tipărit ou «morixtffa
Serviciului Ceosure! Militar* a Preiei il Wl»" 1



FWA

(5> LA L0>

W PRIN" /O.
COLECTU-RA
Îi
ORTUN
n compus. Bpssfl»
C. VICTORIKI 14 y
ÎN TOTf



C*